

G CONSELLERIA
O MEDI AMBIENT,
I AGRICULTURA
B I PESCA
/ DIRECCIÓ GENERAL
EDUCACIÓ AMBIENTAL,
QUALITAT AMBIENTAL
I RESIDUS

Exp.: LLRSCIB
Doc.: Informe / document 13
Emissor: DGEAQAR/NA

Informe sobre al·legacions a l'esborrany d'avantprojecte de la Llei de Residus i Sòls Contaminats de les Illes Balears.

1. **Antecedents**
2. **Consideracions tècniques**
3. AL·LEGACIONS A EXPOSICIÓ DE MOTIUS
4. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 2. Finalitat i objectius
5. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 4. Definicions
6. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 5. Determinacions generals
7. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 6. Jerarquia de residus
8. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 7. Principis d'autosuficiència i proximitat
9. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 8. Accions d'educació, formació i conscienciació
10. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 9. Tributs i preus públics
11. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 10. Competències de la Comunitat Autònoma
12. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 11. Competències dels Consells Insulars
13. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 12. Competències dels municipis

14. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 13. Declaració servei públic
15. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 16. Plans insulars de prevenció i gestió de residus no perillosos
16. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 17. Pla autonòmic de prevenció i gestió de residus perillosos
17. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 18. Procediment per a l'elaboració i l'aprovació dels plans de prevenció i gestió de residus
18. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 19. Plans directors sectorials de residus
19. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 20. Programes municipals de prevenció i gestió de residus
20. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 21. Comissió de Residus de les Illes Balears
21. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 22. Vinculació dels ens locals amb la planificació autonòmica
22. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 23. Mesures de prevenció, reutilització i disminució de la condició de perillositat dels residus
23. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 24. Prohibició de la distribució i venda de les bosses de plàstic lleugeres o d'un sol ús, la venda de vaixelles d'un sol ús i altres productes
24. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 25. Mesures de prevenció d'envasos
25. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 26. Sobre el malbaratament alimentari
26. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 27. Sistemes de responsabilitat ampliada del productor.
27. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 28. Altres sistemes de gestió de residus
28. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 29. Recollida de residus, preparació per a la reutilització, el reciclatge i la valorització
29. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 30. Deixalleries municipals

30. AL·LEGACIONS ARTICLE 31. Tractament finalista dels residus
31. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 32. Fons de prevenció i gestió de residus
32. AL·LEGACIONS AL TÍTOL IV. Agència de residus de les illes balears
33. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 34. Funcions de l'agència de residus de les illes balears
34. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 39. Obligacions dels productors de residus
35. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 41. Estudis de minimització de la producció de residus
36. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 42. Obligacions dels gestors de residus
37. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 43. Autoritzacions per instal·lacions de gestió de residus i tramitació.
38. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 45. Autorització per a les persones físiques o jurídiques que realitzen operacions de tractament de residus
39. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 46. Autorització per a activitats no permanents
40. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 47. Règim de comunicació prèvia
41. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 48. Dipòsit d'aval i finances.
42. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 49. Trasllet de residus
43. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 50. Moviment de residus dins les illes balears
44. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 51. Consideracions generals
45. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 52. Valorització en pedreres que disposin d'un pla de restauració
46. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 53. Valorització en pedreres sense pla de restauració i en espais degradats
47. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 54. Centres de descontaminació de vehicles fora d'ús

48. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 55. Ús dels llots en el sector agrari.
49. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 57. Inventari de sòls degradats i contaminats
50. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 58. Nivells genèrics de referència per a metalls pesants a les illes balears
51. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 59. Subjectes obligats i establiment de finances
52. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 65. Declaració de sòl degradat
53. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 68. Obligacions de subministrament d'informació en matèria de producció i gestió de residus
54. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 69. Transparència, accés a la informació i participació
55. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 70. Atribucions
56. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 72. Personal inspector
57. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 73. Entitats col·laboradores
58. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 74. Actes d'inspecció
59. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 76. Infraccions
60. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 77. Sancions
61. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 78. Graduació de les sancions
62. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 79. Potestat sancionadora
63. AL·LEGACIONS A LES DISPOSICIONS
64. AL·LEGACIONS ALS ANNEXES
65. ALTRES AL·LEGACIONS

1.- Antecedents

En data 11 de gener de 2018, el conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca va dictar la Resolució per la qual es sotmet a tràmit d'informació pública l'Avantprojecte de Llei de Residus i Sòls Contaminats de les Illes Balears (BOIB núm. 9 de 18 de gener de 2018). El termini del tràmit d'informació pública va tenir una durada de 30 dies hàbils des de l'endemà de la publicació en el BOIB.

En data 19 de gener de 2018, i fins data 2 de març de 2018, es va publicar a la pàgina web de Participació Ciutadana (<http://participaciociutadana.caib.es>) l'enllaç al tràmit d'audiència i informació pública en l'elaboració de l'Avantprojecte de Llei de Residus i Sòls Contaminats de les Illes Balears.

El text que va estar a exposició pública consta l'expedient com a *Esborrany d'avantprojecte de la Llei de Residus i Sòls contaminats de les Illes Balears.- VERSIÓ 2-*.

Durant aquest període es varen registrar 757 visites a l'avantprojecte de llei i es varen registrar un total de 51 al·legacions telemàtiques.

El llistat d'al·legacions telemàtiques és el següent:

numero	Data	Nom
1	21-gen	SOFIA JAYNE RIBAS BAMBER
2	24-gen	Arcadio Luis Barbas Pérez
3	28-gen	Antonia María López López
4	28-gen	Antonia María López López
5	14-feb	ECOVIRIO
6	15-feb	Federación Española del Café (FEC) - Montserrat Prieto Goberna
7	15-feb	FED.ESPAÑOLA IND. ALIM. Y BEBIDAS (Cadena de Valor del Envase)
8	19-feb	ANGED
9	19-feb	Federación Española de la Recuperación (FER)
10	20-feb	FEDER. ESPAÑOLA IND. ALIMENTACIÓN Y BEBIDAS (FIAB)
11	20-feb	Asociación Española del Dulce (PRODULCE)
12	21-feb	REZERO Merce Gerona i Ribas
13	21-feb	ANGED Idoia Marquiegui Estévez
14	22-feb	Rocío Juan Ruiz
15	23-feb	RECYCLIA
16	23-feb	PACK2GO Europe
17	26-feb	ERP
18	26-feb	Cerveceros de España
19	26-feb	Green cycles - Plásticos Hidrosolubles, SL (Mónica G ^a Bustamante)

20	27-feb	ASCOME
21	28-feb	Fundació Deixalles
22	28-feb	ASPAPPEL
23	1-març	Marcas Restauración
24	1-març	HP
25	1-març	Repacar
26	1-març	Fundación Ecotic
27	1-març	SIGFITO AGROENVASES, SL
28	2-març	Greenpeace España
29	2-març	Universidad de León (Dr. Juan Antonio Régil Cueto)
30	2-març	SIGRE Medicamento y Medio Ambiente, SL
31	2-març	AMBILAMP
32	2-març	Asociación Latas de Bebidas (ALBO)
33	2-març	ANEABE
34	2-març	REZERO (CEPA-EdC)
35	2-març	FEIQUE
36	2-març	ALCAIB
37	2-març	ASEGRE
38	2-març	ANAIP
39	2-març	APAEMA
40	2-març	PLASTICS EUROPE
41	2-març	CAEB
42	2-març	ACES
43	2-març	NESPRESSO
44	2-març	ONDINE
45	2-març	CICLOPLAST
46	2-març	RETORNA
47	2-març	CONSELL DE FORMENTERA
48	2-març	GOB
49	2-març	CAEB EMPRESARIS
50	2-març	AFEDECO
51	2-març	NOVAMONT

Per altra banda, durant el procés d'informació pública comprès entre dia 19 de gener i dia 2 de març de 2018, varen tenir registre d'entrada a la Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca un total de 33 al·legacions. D'aquestes 33 al·legacions, 7 al·legacions són duplicades amb la presentació de les al·legacions telemàtiques (FEC, FER, ASEGRE, SIGFITO, SIGRE, CAEB, Green cycles).

numero	Data	Nom	Núm. Registre d'entrada
1	07-feb	Grup Balear d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa (GOB)	2885
2	07-feb	Col·legi Oficial d'Enginyers Industrials Superiors de Balears	2993
3	12-feb	SIGFITO Agroenvases, SL	3908
4	19-feb	Federación Española del Café (FEC)	4076
5	20-feb	Col·legi Oficial de Metges	4205
6	21-feb	Ecoembalajes España, SA (ECOEMBES)	4279
7	23-feb	Federación Española de la Recuperación y el reciclaje (FER)	4527
8	23-feb	Consell d'Eivissa (Elba Montes / Ana Belén Planells)	4580
9	23-feb	RECIRCULA	4582
10	23-feb	Consell Insular de Menorca	4617
11	26-feb	Asociación Española de Reciclaje de Residuos de Construcción y Demolición (RCD)	4678
12	28-feb	Associació d'Indústries de la Carn de Balears (ASOBIC)	5030
13	28-feb	MAC INSULAR, SL	5055
14	28-feb	TIRME, SA	5131
15	28-feb	Asociación Promotores Inmobiliarios de Baleares (Luís Martín Abati)	5446
16	28-feb	Plásticos Hidrosolubles, SL (Green Cycles)	4925
17	01-març	Sistema Integrado de Gestión de Aceites Usados (SIGAUS)	5440
18	02-març	European Recycling Platform, ERP SAS (ERP)	5165
19	02-març	ADALMO, SL	5188
20	02-març	Ajuntament de Palma	5194
21	02-març	Amics de la Terra Balears	5225
22	02-març	SIGNUS Ecovalor, SL	5239
23	02-març	Associació de Distribuïdors de les Illes Balears (ASODIB)	5241
24	02-març	Asoc.Mallorquina Cafeterías, Bares y Restaurantes (RESTAURACION)	5251
25	02-març	Confed. d'Associacions Empresariales de Balears (CAEB Empresarios)	5254
26	02-març	Confed. d'Associacions Empresariales de Balears (CAEB Empresarios)	5255
27	02-març	Associació del Petit i Mitjà Comerç de Mallorca (PIMECO)	5256

28	02-març	Federación Empresarial Hotelera de Mallorca (FEHM)	5260
29	02-març	Consell de Mallorca (Departament Medi Ambient)	3120
30	02-març	SIGRE Medicamento y Medio Ambiente, SL	5442
31	02-març	Asoc.Empr.Gestoras Residuos y Recursos Especiales (ASEGRE)	5444
32	02-març	Consell d'Eivissa (Miquel Vericad)	1203
33	02-març	Col·legi Oficial d'Arquitectes Illes Balears (COAIB)	3320

Fora de termini d'informació pública s'ha rebut l'al·legació per registre d'entrada de la Cambra de Comerç Mallorca (reg. d'entrada 6935/2018 de dia 21 de març de 2018) i per registre telemàtic l'al·legació d'ENDESA, SA. en data 5 de març de 2018.

En definitiva, hi ha hagut un total de **77 al·legacions** les quals representen un total de **420 aportacions**. D'aquestes aportacions, un total de 222 aportacions han estat incorporades en el text normatiu definitiu.

Atès l'elevat nombre d'aportacions al text normatiu, cal indicar que l'informe analitza les al·legacions seguint l'ordre de l'articulat de l'avantprojecte de llei que va estar a exposició pública, subdividint els apartats dels mateixos, a fi de fer una anàlisi més completa i profunda.

A més, al final de l'informe també s'afegirà un apartat "altres" on s'analitzaran altres al·legacions que no estan relacionades amb cap article en concret, sinó que tracten sobre aspectes genèrics de la llei.

2. Consideracions preliminars

Amb l'objectiu de disposar d'una argumentació jurídica més completa en la matèria, des de la direcció general d'educació ambiental, qualitat ambiental i residus s'ha encomanat un informe jurídic en relació especialment amb la valoració de les al·legacions dels articles 24, 25, 27 i 29 de l'avantprojecte de llei. L'informe titulat, "*Informe en relació amb la norma addicional de protecció de medi ambient en l'articulat de l'esborrany de la Llei de Residus i Sòls Contaminats de les Illes Balears*" de 17 d'abril de 2018 ha estat elaborat per Victor Moralo del Despatx Jiménez de Parga que consta a l'expedient.

3.- AL·LEGACIONS A EXPOSICIÓ DE MOTIUS

1.- Juan Antonio Régil Cueto, considera que la llei hauria d'establir objectius de prevenció i de preparació per a la reutilització separats dels del reciclatge, ja que així es potenciaria l'abast de les activitats que fan els ens socials enfront a altres vies de valorització.

Tot i que aquest objectiu ja es preveu a l'article 2.2.e de l'avantprojecte, s'ha incorporat en el preàmbul del nou esborrany de l'avantprojecte de llei.

2.- ANEABE sol·licita que es faci alguna consideració relativa a que les mesures destinades al foment d'aigua de l'aixeta no signifiquen que es posi en entredit la singularitat de les aigües minerals com font d'hidratació, amb beneficis per a la salut humana.

S'ha incorporat en el preàmbul una referència indicant que els objectius de regulació d'aquesta normativa no van en contra de les aigües minerals, sinó que l'objecte de la llei és la reducció dels residus d'envasos.

3.- MAC INSULAR, considera que la normativa referent a gestió de RCD en canteres i de determinats residus en deixalleries sembla que va en contra del caràcter públic, obligatori i insularitzat de la gestió. Per tant s'hauria de corregir.

Es considera una interpretació per part de l'entitat que fa l'al·legació, però en cap cas no és l'objecte de la llei i així queda regulat al llarg de l'articulat.

4.- RECIRCULA proposa afegir a l'exposició de motius, les següents referències:

- * Que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears pot adoptar mesures de protecció addicional del medi ambient.
- * Que la unitat de mercat no significa uniformitat quan respon a imperioses raons d'interès general
- * Fer una referència a la STC 22 juny 2017, la qual aborda la llei 20/2013, de garantia de la unitat de mercat
- * Finalment, referenciar que les autoritats reguladores competents poden establir límits a l'exercici o exigir compliment de requisits per el desenvolupament d'una activitat econòmica, per alguna de les raons d'interès general, com és la protecció del medi ambient.

Per altra banda, RECIRCULA proposa fer referència en el preàmbul que el SDDR és la opció més eficaç per lluitar contra l'abandonament de residus de plàstic en el medi ambient i l'abandonament de fons en la mar mediterrània. A la vegada

proposa fer referència a que l'eficiència en la recuperació del SIG és menor que la del SDDR.

S'han incorporat en el preàmbul les referències en relació al SDDR i també referències en relació a la norma addicional del medi ambient, així com les consideracions de la garantia de la unitat de mercat.

5.- Consell de Formentera, tant en l'exposició de motius com en altres articles de l'avantprojecte, considera que cal dir que es farà una menció especial a l'especialitat de l'arxipèlag Balear i, en concret, a l'illa de Formentera.

Per altra banda, en quant a l'al·legació que fa aquest mateix Consell a l'apartat IV de l'exposició de motius de l'avantprojecte referent a la gestió del trasllat de residus, la qual exposa que no queda clar quins són els paràmetres i les condicions que es tindran en compte per a valorar la possible declaració del servei públic,

Cal dir que els aspectes que es tindran en compte per a la possible declaració del servei públic, com diu l'article 13.1, seran aquells per els quals es pugui pensar que aquesta activitat no està suficientment garantida per la gestió privada.

4. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 2

4.1. Al·legacions a l'article 2.2.

1.- REZERO, la Consell de Formentera, Green Peace, CEPA, RETORNA, proposen afegir objectius concrets de reutilització per a begudes:

Abans 2030 envasos emprats canal HORECA:

- *Aigües envasades: 60% envasos
- *Cervesa: 80% envasos
- *Begudes refrescants: 80% envasos
- *Vi: 50% envasos

Abans 2030, proposen fixar un objectiu del 15% de reutilització per a envasos emprats en canals de consum diferents del canal HORECA.

Es considera que a la norma ja queda suficientment reflectida la prioritització de la prevenció, la reutilització front el reciclatge i que, per tant, no es considera necessari haver de definir objectius concrets en aquest punt.

2.- Les entitats que conformen la cadena de valor de l'envàs, RECIRCULA, SIGNUS, SIGAUS, Marcas de Restauración, així com Cerveceros Españoles, ECOVIDRIO, RECYCLA i PRODULCE, al·leguen que les Illes Balears no tenen competència per fixar els objectius que figuren a l'article 2 de l'avantprojecte referents als RAP, per considerar que és una competència exclusiva de l'Estat.

Les comunitats autònomes, en el desenvolupament de la legislació bàsica ambiental que complementen, poden plasmar una política pròpia, més quan la finalitat és establir un "plus" de protecció del medi ambient, en concret en matèria de prevenció i gestió de residus, matèria que s'ha d'emmarcar en el títol competencial de la protecció del medi ambient, i que no ha de coincidir necessàriament amb la del legislador estatal. Aquesta línia jurisprudencial ha estat confirmada per la STC102 / 1995, que declara que la legislació mediambiental de l'Estat no pot arribar a aquest grau de detall que no permeti desenvolupament legislatiu algun de les comunitats autònomes amb competències en matèria de medi ambient. En el mateix sentit la STC 166/2002 ho apunta.

Així, en relació al que s'acaba d'exposar, cal remarcar que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, té competència addicional del Medi Ambient, d'acord amb el que disposa l'article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia

3.- El Consell de Mallorca proposa que es faci referència a la preparació per a la reutilització: "...s'estableixen a les Illes Balears els següents objectius en matèria prevenció, preparació per a la reutilització i reciclatge:"..

S'ha incorporat a l'apartat 2 d'aquest segon article, els termes "preparació per a la reutilització".

4.- Consell de Menorca i de Formentera al·leguen que a l'apartat 2n.b) no queda clar si l'objectiu és per a cada fracció o conjunt de fraccions.

L'articulat estableix que l'objectiu es refereix "per a cada fracció".

5.- ADALMO sol·licita que l'avantprojecte faci un aclariment i disposi que l'article 2.2.c) especifiqui que es refereix a envasos domèstics.

S'ha acceptat parcialment l'al·legació i s'ha afegit "envasos no industrials" al text d'aquest apartat.

6.- Cerveceros de España, ECOVIDRIO, FIAB, PRODULCE i ASEGRE, consideren més oportú que l'article 2.2.c) faci referència a un 70% d'objectiu de reciclatge, en front del 75% que disposa l'avantprojecte, tal com preveu la llei estatal 22/2011.

Es considera més adequat que quedi reflectit el 75%, ja que la llei preveu anar una passa més endavant que la llei estatal. A més, cal afegir que a les Illes Balears és genera una major quantitat d'envasos a causa de tenir una gran activitat turística.

7.- Pel que fa a l'apartat 2n.d) de l'article 2, el Consell de Mallorca considera que seria convenient fer una aportació i aclarir que aquest apartat es refereix a "valorització material", per tal de diferenciar-la de la valorització energètica.

S'accepta l'aportació i s'incorpora "valorització material".

8.- ASEGRE, al·lega que està en desacord que l'article 2.2-e) faci referència a residus industrials, ja que la Directiva Marc de Residus no contempla objectius per a residus comercials i industrials, encara que planteja la possibilitat de fixar-los en 2024.

La DMR planteja la possibilitat de fixar els objectius en 2024 i l'avantprojecte de llei ja fa referència al 2025. Per tant, es considera que el redactat d'aquest apartat e) és correcte i adequat a la normativa existent.

9.- CAEB i ENDESA al·leguen l'article 2.2.e). Consideren que en cas dels residus industrials, s'haurà d'acceptar la recuperació de material en lloc d'un objecte basat exclusivament en la preparació per a la reutilització.

No es considera oportú acceptar aquesta al·legació, perquè la valorització material també inclou el reciclatge i, per tant, també és factible fer preparació per a la reutilització per a residus industrials.

10.- Amics de la Terra realitzen una aportació en quant a l'apartat 2n.f) de l'article 2. Exposa que seria convenient elaborar un estudi de la situació actual pel que fa al malbaratament alimentari per comptar amb una base estadística de 2020 per anar fent seguidament dels possibles avanços, així com elaborar una estratègia per reduir el malbaratament alimentari per a l'any 2030.

Analitzada l'aportació, s'accepta l'aportació i s'ha incorporat a l'article 25 de l'avantprojecte.

11.- Pel que fa a l'apartat 2n.h) de l'article 2, ASEGRE i FER sol·liciten que s'estableixin els mateixos objectius que estableix el RD 20/2017.

El projecte de Llei pretén adaptar els objectius a dues dates concretes, que són els anys 2020 i 2030, i s'adequa al que preveu el RD 20/2017 en quant als anys referenciats.

12.- pel que fa a aquest article 2, CAEB, ASEGRE i ENDESA al·leguen que el punt i) del 2n apartat hauria de fer referència a residus municipals.

Aquest article es refereix a tots els residus, per tant no es considera adient afegir municipals. De fet, la Directiva 1999/31/CE, d'abocament de residus ja fa referència a residus eliminats en abocador, sense fer referència a municipals o no municipals.

a. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 2.3

1.- CAEB i ENDESA, al·leguen que els objectius són prou ambiciosos com per permetre la flexibilitat d'un compliment agregat.

Es considera que, com cada illa, així com cada municipi ha de complir amb els objectius per optimitzar el benefici mediambiental que és l'objectiu de la norma. Per tant, es considera que el redactat d'aquest apartat és adequat, sense que sigui necessari modificar res al respecte.

b. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 2.4

1.- Fundació Deixalles considera oportú especificar en quin termini es publicarà la metodologia de càlcul més recent que hagi elaborat la Comissió Europea per assolir els objectius ficats.

No es pot especificar en la Llei de residus en qüestió, ja que dependrà de la pròpia Comissió Europea.

2.- AFEDEO i la Cambra de Comerç al·leguen, que l'actual manca de metodologia pròpia fa impossible poder establir les actuals xifres de producció de residus d'envasos i entenen que el Govern Balear hauria d'impulsar un estudi tècnic mitjançant caracteritzacions singulars per cada una de les Illes.

La Llei ja preveu subministrament d'informació per diferents agents que permetin els càlculs d'aquests objectius, com per exemple dades recollides que ens envien els ajuntaments, els mateixos productors de residus o fins i tot dades de productes posats

al mercat dins les Illes Balears acollits a una sistema RAP. Igualment, s'accepta part de l'al·legació, que s'inclou a l'articulat.

3.- El Consell de Mallorca al·lega que caldria corroborar que aquesta metodologia serà l'adequada.

Es considera que la metodologia emprada és l'adequada donat que és la mateixa que utilitza la Unió Europea. Quant a la consideració que torna a fer el Consell de Mallorca, referent a la mateixa metodologia, s'hauria de publicar també a la pàgina WEB dels Consells Insulars, no és incompatible i per tant, es pot dur a terme sense cap tipus d'impediment. Es considera que no cal afegir cap referència a l'articulat.

4.- ECOEMBES disposa que, en aquest mateix apartat seria necessari realitzar una anàlisi exhaustiva que permetés identificar quins residus d'envasos tenen característiques de perillositat (Annex III de la Directiva Marc de Residus).

Es considera que, més enllà de la manca de resultats concloents en matèria de les característiques de perillositat dels residus d'origen domèstic, l'objecte de la llei és, entre d'altres, regular les obligacions dels ens locals en matèria de gestió de residus i és en aquest sentit, que es regula aquesta obligatorietat. Es considera que s'ha de mantenir l'actual redactat.

c. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 2.5

1.- APAEMA exposa que potser seria interessant incorporar criteris socials en la resta de gestió i tractament de la resta de fraccions, sobretot, la fracció orgànica i obtenció de compost.

S'afegeix al redactat de la norma una referència en quant a aquests criteris, però aniran referits a l'obtenció de compost.

Per altra banda, quant a l'aclariment, APAEMA sol·licita que quedi aclarida la forma i tipus de gestió i/o tractament dels residus de matèria orgànica i poda, així com la distribució d'aquestes infraestructures.

La forma i tipus de gestió es competència dels plans de gestió de residus, i la distribució de les infraestructures i la seva escala és competència dels Plans Directors Sectorials, i per tant, dels consells insulars.

2.- Fundació Deixalles exposa que s'hauria de lligar el mateix amb la Llei de contractes sector públic; Disposició Addicional Quarta i Quaranta-vuitena (obligació de reservar contractes per a centres especials d'ocupació i empreses d'inserció; i possibilitat de reservar contractes per a empreses d'economia social) , així com lligar-lo amb l'Acord del Consell de Govern de 29 d'abril 2016, que estableix les directrius per a la inclusió de clàusules de caràcter social en la contractació de l'Administració de la CAIB.

Al·legació acceptada i s'ha incorporat en el text normatiu.

3.- FER exposa que s'hauria d'incorporar el termini "gestor autoritzat".

Es dona per suposat que quan es parla de gestor, es tracta de gestors autoritzats, doncs la llei ja estableix que seran necessàries les autoritzacions.

d. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 2.6.

1. ASPAPEL, Plastic Europe, ANAIP, CICLOPLAST i ANARPLA, proposen afegir al final del redactat "a excepció dels rebutjos procedents de les plantes de tractament que han tractat aquests residus".

També, FER i ASEGRE proposen afegir, "sense haver estat tractats prèviament".

Igualment, ADALMO al·lega que hi ha determinats residus (voluminosos, RAEE'S i altres) que no són reciclables i, per tant, no existeix altra solució que no sigui l'eliminació en abocador o la valorització energètica.

En resposta a aquestes tres al·legacions, s'accepta parcialment l'al·legació d'ADALMO, i s'ha inclòs en el redactat: "això no inclou aquells residus que hagin passat per planta de tractament o procés de tractament previs i als qui, per tant, els correspongui un codi diferent de la LER".

2.- ECOEMBES proposa afegir: "tal i com està previst en la Llei 22/2011".

No s'incorpora al no haver-hi cap article que faci referència expressa o clara a aquest tema.

3.- TIRME proposa eliminar la prohibició a la valorització energètica per ser contrària a la normativa bàsica. Considera necessari aclarir que no es considera que la valorització energètica sigui contrària a la normativa estatal.

L'esperit del redactat intenta fomentar l'obligació de recollir separadament els residus i seguidament dur a terme un tractament diferenciat. Per tant, es considera necessari mantenir la valorització energètica en aquest sentit.

4.- SIGNUS sol·licita que s'excloquin expressament els NFU de la prohibició general de valorització energètica.

L'esperit del redactat intenta fomentar l'obligació de recollir separadament els residus i seguidament dur a terme un tractament diferenciat. Per tant, es considera necessari mantenir la valorització energètica en aquest sentit.

En el mateix sentit, SIGAUS sol·licita que s'excloquin expressament els olis industrials usats de la prohibició general de valorització energètica.

Cal dir, que els olis industrials usats són residus peril·losos. Les Illes Balears no disposen de cap instal·lació de valorització energètica de residus peril·losos. I, per tant, no es considera necessària l'exclusió que s'al·lega.

5.- Amics de la Terra al·lega que no té sentit aconseguir recollida de qualitat amb pocs impropis i aplicar la metanització que dóna lloc a compost de menys qualitat i no apte per a l'agricultura ecològica.

El que es pretén regular en aquest llei és precisament fomentar el compostatge i prohibir l'eliminació i la valorització energètica dels residus recollits separadament i selectivament. Per tant, es manté l'articulat entenent que es dóna resposta a l'al·legació.

6.- Marcas de Restauración considera que el més adequat és contemplar la prohibició de l'eliminació en abocador i la valorització energètica dels residus recollits separadament en termes de foment o promoció de la valorització material (sobre l'energètica), però no de prohibició.

L'esperit del redactat intenta fomentar l'obligació de recollir separadament els residus i seguidament dur a terme un tractament diferenciat. Per tant, es considera necessari mantenir la redacció actual.

7.- TIRME considera necessari condicionar la prohibició d'eliminar en abocador i valoritzar energèticament residus recollits separadament al fet que la separació s'hagi efectuat correctament.

S'accepta l'al·legació i s'ha recollit en el text normatiu "(...) a excepció dels casos en què el contingut d'impropis faci impossible la seva valorització material".

a. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 2.7.

1.- L'Ajuntament de Palma proposa substituir el 5% d'impropis que fa referència aquest apartat, pel 10% ja que no és aplicable a grans i mitjans nuclis urbans on la recollida porta a porta no és viable, i implica un risc de deixar d'incorporar grans quantitats de matèria orgànica en el cicle del reciclatge.

Un cop analitzats els motius que justifiquen aquesta pujada del 5%, s'accepta l'al·legació i s'ha incorporat en el text normatiu.

2.-FEHM i APAEMA consideren que no es fa cap referència a la possibilitat de donar cabuda a instal·lacions de compostatge o, per exemple, impulsar la gestió i tractament de matèria orgànica en una explotació agrària encara que aquesta matèria no fos procedent d'aquesta explotació.

S'accepta aquesta al·legació i s'ha afegit al text normatiu un article referent al compostatge domèstic i comunitari. Per altra banda, cal afegir que la possibilitat de tractament orgànic és una opció que ja està contemplada en la llei agrària, la qual està en tramitació.

A més, els Plans de Gestió de Residus no perillosos dels Consells Insulars també s'han de pronunciar al respecte.

3.- ADALMO considera que el 5% dels impropis no correspon a valors. No està fonamentat en estudis ni dades objectives.

Els percentatges són aplicats per les pròpies plantes de tractament de la fracció orgànica per tal d'obtenir un compost de qualitat. En aquest sentit, es considera adient establir per llei els nivells d'impropis que s'hauran d'aconseguir per part dels ens locals.

2. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 4. Definicions

1.- ASEGRE al·lega que sembla que qualsevol residu recollit en les platges és residu domèstic. Per això mateix considera que s'hauria d'especificar quins residus recollits en les platges es consideren similars a residus domèstics.

La definició de residu domèstic està transcrita directament del que disposa la llei 22/2011, de residus i sòls contaminats.

2.- ASPAPEL sol·licita aclarir la finalitat de la nova figura "generador singular" i aportar una major concreció sobre la mateixa (per exemple, criteris a complir, funcions, drets, obligacions, ...).

Aquesta definició sorgeix com a complement al que ja s'ha definit prèviament per part dels consells insulars en els plans directors sectorials de residus no perillosos.

3.- FER, sol·licita l'eliminació del terme *generador* singular per ser confús i no estar en sintonia amb la Directiva 2008/98/CE o la Llei 22/2011. A més, proposa la incorporació de "productor".

El concepte de productor ja està previst a la Llei estatal bàsica 22/2011 i que, per tant, no és necessari la seva inclusió en aquest avantprojecte.

Per altra banda, dir que tampoc cal l'eliminació del terme generador singular, ja que els plans directors sectorials de residus no perillosos ho contemplen.

4.- ACES sol·licita eliminar de la definició de malbaratament alimentari allà on es refereix a "estètiques o per la proximitat de la data de caducitat", per no ser un motiu suficient per sí sols per retirar de la cadena alimentària productes segurs per al consumidor.

El redactat de la norma no es refereix a aquests productes com a residus, sinó que són els mateixos supermercats que els consideren com a tal, ja que els retiren del mercat.

Per tant simplement serà considerat com a residus si ells mateixos els tracten com a residus.

5.- AFEDECO i la Cambrà de Comerç consideren afegir als consumidors finals com a agents que participen en el malbaratament alimentari, a part dels operadors de les cadenes agroalimentàries.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

Per altra banda, també consideren necessari afegir al redactat que "queden exclosos d'aquesta definició els productes frescos que no comptin amb una data determinada de caducitat, com son els productes frescos càrnics, de pesca i de la horticultura".

En quant a aquesta aportació, a l'igual que s'ha esmentat en l'aportació n°1 d'aquest apartat, la norma no es refereix a aquests productes com a residus. Simplement si els

“operadors” de la cadena alimentària els tracten com a tals, es consideraran residus, i no en cas contrari.

6.- FER sol·licita l'eliminació de la definició “àrea d'aportació” per ser confusa i anar en contra del que disposa la legislació estatal i comunitària.

Cal dir que es tracta d'un lloc intermedi entre deixalleria i contenidors en via pública. A més, es considera una instal·lació adequada a la realitat i a les característiques municipals i, per tant, no consideram oportuna la seva eliminació.

7.- ADALMO, FER i ASEGRE consideren necessari incloure en la definició de deixalleria que es refereix als residus domèstics i que han d'iniciar la seva activitat prèvia autorització.

Es considera innecessari fer cap canvi al respecte, atès que cap instal·lació de residus no pot estar en funcionament si no està autoritzat com bé recull la normativa bàsica estatal 22/2011. En relació als residus, és competència municipal determinar quins residus es destinen a deixalleria i quins no.

8.- Fundació Deixalles, considera que s'hauria de modificar la redacció per a que a les pròpies deixalleries es pugui realitzar el tractament de preparació per a la reutilització.

La definició de deixalleries preveu “preparació per a la reutilització” per tant, queda inclòs aquest aspecte.

9.- FER al·lega que es fa necessari fer una referència a residus domèstics a la definició d'Estació de transferència

Es considera més idoni el concepte residus per associar-lo al concepte estació de transferència i no aplicar un criteri excloent innecessari.

10.- ASEGRE i ADALMO disposen que s'entén que pel fet de ser una instal·lació de gestió, haurà d'estar sotmès al règim d'autorització.

Per normativa, ja és obligatori l'autorització, per tant no fa falta cap modificació del redactat.

11.- ASEGRE, CAEB i ENDESA sol·liciten l'eliminació del concepte sòl degradat per considerar que s'ha de mantenir el règim legal bàsic en matèria de sòls contaminats.

S'entén que la inclusió d'aquesta definició amb els terminis transcrits es fa necessària avançar en la millora del medi ambient. Altres Comunitats Autònomes com Catalunya i País Basc, ja ho han regulat.

3. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 5. Determinacions generals

1.- Pel que fa a l'article 5 de l'avantprojecte de llei, simplement Amics de la Terra ha considerat necessari afegir al 2n apartat, els terminis "de qui contamina paga".

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

4. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 6. Jerarquia de residus

1.- El Consell de Mallorca, CAEB i TIRME consideren que la jerarquia de residus que estableix aquest 2n apartat de l'article 6 s'hauria de modificar als efectes de respectar l'ordre de jerarquia que preveu l'article 8 de la Llei 22/2011.

Cal dir que la jerarquia que s'estableix en aquest apartat de la l'avantprojecte segueix respectant el mateix orde que disposa la normativa estatal. Simplement, de l'apartat d), on diu "un altre tipus de valorització, inclosa la valorització energètica" es fa un subapartat.

2.- CEPA i REZERO proposen canviar el terme eliminació per "deposició" o "descomposició", ja que consideren que els residus no s'eliminen.

En aquest sentit, no es considera oportuna la modificació, ja que es manté el terme que exposa la Llei estatal 22/2011. En canvi, sí que es considera necessària fer una consideració al preàmbul.

3.- CEPA i REZERO considera necessari afegir al redactat l'elaboració d'anàlisis d'impacte ambiental i sobre la salut realitzat per organismes oficials i independents.

S'accepta aquesta aportació i s'incorpora en el text normatiu.

4.- ASPAPPEL al·lega que abans de proposar alterar l'ordre de prelación de la jerarquia de residus, s'han d'establir i complir amb els requisits que estableixen

l'article 1 i 7 de la Llei 22/2011 (viabilitat tècnica i econòmica, protecció mediambiental i dels recursos, etc).

Un cop acceptada l'al·legació anterior de CEPA i REZERO ja quedarà bastant justificada l'alteració de l'ordre de jerarquia. A més, encara que el redactat de la norma no ho estableixi, els articles 1 i 7 de la Llei 22/2011 s'han de respectar en tot moment per ser aquesta una llei bàsica estatal.

5.-GOB estableix que s'hauria d'eliminar perquè entenen que permetre una excepcionalitat com aquesta, que pot tenir unes conseqüències tan greus des del punt de vista ambiental, pot induir a donar continuïtat a l'excepcionalitat permanent amb que s'ha justificat el sistema actual de gestió de residus a Mallorca.

Un cop acceptada l'al·legació anterior de CEPA i REZERO ja quedarà bastant justificada l'alteració de l'ordre de jerarquia. A més, encara que el redactat de la norma no ho estableixi, els articles 1 i 7 de la Llei 22/2011 s'han de respectar en tot moment per ser aquesta una llei bàsica estatal.

5. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 7. Principis d'autosuficiència i proximitat

1.- ECOVIDRIO al·lega que aquests principis únicament han de ser per eliminació i valorització de residus domèstics mesclats i en un àmbit estatal.

Igualment, el que fa a l'apartat 1 d'aquest article de l'avantprojecte de llei, FER considera necessari afegir, a més del que ja es disposa, que els principis d'autosuficiència i proximitat s'aplicaran a les operacions d'eliminació de residus en general i de valorització dels residus municipals classificats amb el codi LER 20 03 01.

L'esperit de la llei en aquesta matèria és establir una norma addicional de protecció del medi ambient, per tant, ser més restrictius que la norma estatal, per tant, es manté l'articulat.

2.- MAC INSULAR, CAEB i FEHM disposen que la possibilitat d'autoritzar noves instal·lacions per tractar els mateixos residus de l'àmbit objectiu del PDS comportaria un clar sobre-dimensionament de les infraestructures existents, la qual cosa contravé els principis perseguits per l'avantprojecte.

En cap cas s'ha establert a la llei que facin falta noves instal·lacions, per tant es manté el text actual.

3.-TIRME proposa preveure que el trasllat de residus entre illes es permeti sempre que respongui a l'efectiva consecució dels objectius d'aquest Avantprojecte de llei o en el cas que es donin circumstàncies excepcionals.

L'objecte d'aquest article es basa en principis per a la planificació, no es tracta d'obligacions normatives. En el mateix article es fa esment a les circumstàncies excepcionals. I, en tercer lloc, l'article 10.1, en el seu apartat g) ja fa una al·lusió a l'aplicació d'aquests principis en casos d'emergència o necessitat imperiosa.

4.- ASPAPEL i REPACAR consideren oportú que els principis d'autosuficiència i proximitat resultin d'aplicació únicament a les instal·lacions d'eliminació de residus i de valorització de residus domèstics mesclats.

Els principis d'autosuficiència i proximitat no s'han de preveure estrictament en aquest cas, sinó en qualsevol altre cas.

5.- REZERO i CEPA consideren oportú afegir al redactat d'aquest apartat 3 que les instal·lacions de tractament hauran d'atendre les necessitats de gestió de residus " sota els principis de reduir la quantitat i la toxicitat de fracció resta".

Els principis d'autosuficiència i proximitat va més enllà de l'especificitat que se'ns proposa i per tant, es manté l'articulat.

6.- ADALMO al·lega que l'article és contrari a la llibertat d'empresa. Vulnera el que estableix la Llei 20/2013, de garantia d'unitat de mercat i, per tant, sol·licita la seva eliminació o que només sigui aplicable a "instal·lacions de tractament de residus de titularitat pública autoritzades".

Aquest article segueix el que estableix la Llei estatal 22/2011 i en aquest cas tampoc no fa cap distinció entre plantes públiques o privades. L'objectiu d'aquest principi no es considera que vagi en contra de la llibertat d'empresa, sinó tot el contrari. De fet s'ha establert per afavorir les empreses locals.

7.- GOB al·lega que no té cap sentit que la Llei prohibeixi en l'art. 49.1 la importació de residus i que prevegi en aquest apartat que els Plans de residus elaborats en l'àmbit insular i autonòmic «hagin de disposar de regulacions específiques relatives a la importació de residus».

Es considera que no és incompatible que es plantegin aquestes dues qüestions en relació a la importació dels residus perquè la llei de residus obliga a que els Plans de

Gestió de Residus hagin d'incorporar regulacions específiques a la importació de residus, incloent, a una altra Comunitat Autònoma. A més a més, el Reglament (CE) 1013/2006, de 14 de juny de 2006, relatiu als trasllats de residus, pel Reglament UE 660/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, pel qual es modifica aquest Reglament (CE) 1013/2006 possibilita l'oposició a la importació quan els Plans de Gestió de Residus així ho estableixin.

8.- FER i ASEGRE sol·liciten eliminar del redactat la part que es refereix a la disposició de regulacions específiques en quant a la importació de residus.

El Reglament (CE) 1013/2006, de 14 de juny de 2006, relatiu als trasllats de residus, pel Reglament UE 660/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, pel qual es modifica aquest Reglament (CE) 1013/2006 possibilita la oposició a la importació quan els Plans de Gestió de Residus així ho estableixin.

6. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 8. ACCIONS D'EDUCACIÓ, FORMACIÓ I CONSCIENCIACIÓ

1.- El Consell d'Eivissa al·lega que troba a faltar més incidència en el foment de la correcta separació de residus per al seu reciclatge i que s'hauria de promoure conscienciació de la correcta separació de residus en origen.

S'accepta l'al·legació. S'ha afegit una puntualització en quant a la correcta separació de residus.

2.- CEPA i REZERO al·leguen, en quant a l'apartat f) d'aquest article 8 de l'avantprojecte de Llei, que l'1% destinat a mesures de formació i sensibilització és insuficient, proposant un augment del mateix al 3%.

Un cop s'han consultat tècnics municipals, es considera que l'1% a que es refereix l'articulat ja és suficient i que, per tant, no procedeix cap modificació.

3.- Consell de Mallorca realitza alguns matisos als apartats a), b) i c) del mateix.

Havent analitzades les aportacions, s'accepta l'al·legació i s'ha incorporat en el text.

7. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 9. Tributs i preus públics

1.- El Consell de Mallorca proposa deixar oberta la possibilitat de que les tarifes de tractament de residus no s'hagin de determinar per a cada una de les tipologies existents. Considera que la proposta de tarifa única pot resultar beneficiosa en quant a l'import resultant.

El que pretén la llei, d'acord amb els principis de transparència és donar màxima visibilitat als ciutadans de la gestió dels recursos públics. Per això, es considera necessari que les tarifes de tractament de residus es determini per a cada tipologia de residus.

2.- CAEB i FEHM consideren que així com està redactat l'article la prestació del servei de gestió de residus és objecte de "sol·licitud o de recepció obligatòria" només podrà exigir-se una taxa (i no tarifes o preus públics). Per altra banda considera que hauria de ser més concret l'article i definir la base imposable de la taxa i que, també, hauria de definir "bonificacions" (adhesió a codis de bona pràctiques).

Quant a la primera part s'ha introduït el concepte "objecte de sol·licitud voluntària o de recepció obligatòria...". I en relació a la segona part, el redactat ja inclou les bones pràctiques a l'apart 3.C d'aquest article. Les bonificacions estan incloses com a tarifa diferenciada. Així mateix, cal dir que establir les bases imposables no és objecte d'aquesta llei.

3.- TIRME considera necessari que es concreti que les contraprestacions dels concessionaris de serveis públics tene naturalesa de tarifa i que la seva regulació i fixació, en la que es podran preveure bonificacions ha de contenir-se en una ordenança de caràcter no fiscal.

S'accepta l'al·legació i s'ha eliminat el concepte "ordenança fiscal" per "ordenança". Per altra part, en relació al concepte tarifa, vers taxes i preus públics s'ha puntualitzat amb la inclusió del concepte "objecte de sol·licitud voluntària o de recepció obligatòria...".

4.- ECOVIDRIO, FIAB, PRODULCE, Cerveceros Españoles i ECOEMBES disposen que s'hauria d'afegir que dites mesures no s'aplicaran als residus amb normativa sobre RAP, per ser competència exclusiva de l'estat.

Aquest article sobre pagament per generació no va adreçat a les obligacions financeres dels sistemes de responsabilitat ampliada del productor, la qual, en el cas dels envasos, ja queda recollida a la Llei 11/1997, sinó a mesures per impulsar el pagament per generació.

5.- CEPA i REZERO proposa incorporar a l'articulat la obligatorietat per als municipis d'implantar taxes de gestió de residus, que cobreixin el total cost dels residus. També sol·liciten que el pagament per generació vagi lligat a la RAP i que es modifiqui l'apartat 9.3.c amb inclusió de sub-apartats.

Quant a la primera part de l'al·legació, es considera que aquesta mesura ja està prevista a l'apartat 1 d'aquest article 9 en què es detalla que els serveis de gestió han de tenir en compte els costos reals, directes i indirectes.

6.- Marcas de Restauración conclou que la regulació d'aquest apartat pot ser gravosa per als SIG d'envasos: es fa referència a "costos reals" i obliga a incloure costos de campanya i sensibilització (actualment previstos amb caràcter voluntari). Al·lega que aquests serveis no poden ser finançats mitjançant impostos a través de l'IBI.

Cal apuntar que per una part, hi ha les obligacions financeres que tenen els SRAP d'acord amb la Llei 11/1997 i per altra part, les obligacions de les entitats locals en relació a preveure els costos reals, directes i indirectes, a l'hora de calcular les taxes per cobrir els costos dels serveis de gestió de residus. Per tant, es manté l'actual articulat.

7.- Pel que fa al redactat d'aquest apartat 1 de l'article 9, el Consell de Formentera i el Consell de Menorca disposen que s'entén que la intenció d'aquest paràgraf és que les tarifes, taxes i preus públics no incloguin altres conceptes que no es vinculen al servei, pel que s'hauria d'eliminar una de les negacions del redactat, o «en cap cas» o «no».

Un cop analitzat l'article, consideram oportú fer tal modificació. Així, doncs, s'eliminarà "en cap cas" del redactat d'aquest apartat, a fi de que quedi més clar i no doni lloc a confusió.

8.- RECYCLA exposa que els costos als que fa referència l'apartat 1 d'aquest article no són precisos. Sol·licita, per tant, aclarir que els costos que els productors de RAES i els de piles i acumuladors han de finançar són els inherents a la recollida separada, transport, classificació, emmagatzematge temporal, tractament i reciclatge de residus (RD 110/2015 i RD 106/2008).

Cal apuntar que per una part, hi ha les obligacions financeres que tenen els SRAP d'acord amb els RD 110/2015 i RD 106/2008 i per altra part, les obligacions de les entitats locals en relació a preveure els costos reals, directes i indirectes, a l'hora de calcular les taxes per cobrir els costos dels serveis de gestió de residus. Per tant, es manté l'actual articulat.

9.- PYMECO proposa una nova redacció del primer apartat de l'article 9 eliminant les despeses administratives en accions de conscienciació i comunicació:

Revisada l'al·legació s'ha introduït un matís en aquest tema i s'ha afegit " ...les despeses administratives en accions de conscienciació i comunicació relacionades amb les bones pràctiques en la gestió dels residus i assoliment d'objectius"

10.- CEPA, en relació a l'article 9.2), proposa aclarir que el pagament per generació de residus municipals ha d'anar lligat a la responsabilitat ampliada del productor i que es faci pagar el cost dels residus que els responsables posen en circulació (paper, tèxtil, envasos (la seva totalitat), tòxics...).

Les obligacions dels sistemes de responsabilitat ampliada del productor venen regulades a l'article 26 i 27. Per altra banda, l'article 9 va adreçat a les obligacions de les entitats locals en relació a preveure els costos reals, directes i indirectes, a l'hora de calcular les taxes per cobrir els costos dels serveis de gestió de residus. Per tant, es manté l'actual articulat.

11.- El Consell de Formentera observa que seria interessant que s'especifiqués la manera en què aquest pagament per generació es posarà en coneixement de la ciutadania, desglossat, per a que els mateixos coneguin quant paguen per la generació de cada tipus de residus, per exemple, a través de la factura o en l'etiquetatge de cada producte s'especifiqui el cost del corresponent "punt verd".

No es considera adequat acceptar l'al·legació, ja que precisament es deixa obert perquè sigui cada administració, en el marc de les seves competències, que ho posi en coneixement del ciutadà de manera que cregui més oportuna.

A més, també cal aclarir que el redactat d'aquest article va més adreçat a donar visibilitat i transparència a les taxes i tarifes i no tant al "punt verd", les obligacions del qual venen regulades a la Llei 11/97.

12.- PIMECO, en relació a l'article 9.3.a) disposa que la inclusió de sistemes per incentivar la recollida selectiva en habitatges de lloguer vocacional i similars ha de venir imposada per llei als propietaris de les cases que tinguin ús de lloguer vocacional i no repartir dit cost a tots els ciutadans des de la subjectivitat del govern de torn. Per tot això, proposen la supressió.

L'objecte de la llei és impulsar mesures que ajudin a aconseguir els objectius europeus i complir amb la jerarquia de residus. Les mesures econòmiques previstes es fonamenten amb l'objectiu de millorar les pràctiques mediambientals en matèria de gestió de residus, per això, es considera adient mantenir l'actual redactat.

13.- Pel que fa al punt b) del 3r apartat d'aquest article, APAEMA sol·licita aclarir de quina escala d'actuació i de quina quantitat i qualitat de residus i compost generat s'està parlant.

A més, el Consell de Mallorca també ens proposa, en quant a aquest punt b) que s'elimini el terme "compostatge comunitari", ja que no està clarament definit a la llei.

A la darrera versió del text normatiu s'ha introduït un article específic de compostatge domèstic i comunitari que amplia i concreta més aquesta matèria i també s'han introduït les definicions a l'article 4 . Per tant, es manté l'actual redactat de l'article 9.

14.- En quant al punt c) del tercer apartat, REZERO i CEPA proposen en quant a les bones pràctiques afegir al redactat accions de prevenció de residus i/o preparació per a la seva reutilització.

Consideram que aquest afegiment és oportú i, per tant, el redactat d'aquest apartat quedarà modificat en aquest sentit:

" La previsió de tarifes diferenciades o reduïdes en el supòsit de bones pràctiques duites a terme pels ciutadans i empreses en accions de prevenció de residus i/o de preparació per a la reutilització dels residus generats"

15.- REZERO proposa afegir dos punts més (e i f) a l'apartat 3 de l'article 9. Aquests quedarien redactats de la següent manera:

- "e) La previsió de tarifes diferenciades o reduïdes per a incentivar l'ús de les deixalleries per part de particulars i empreses
- f) La previsió de tarifes diferenciades o reduïdes per a incentivar la recollida selectiva de la fracció orgànica per part de particulars i municipis".

S'accepta parcilament l'al·legació i s'incorpora un sub-apartat:

9.3.e) "La previsió de tarifes reduïdes per tal d'incentivar.... la separació i recollida selectiva de materia orgánica compostable"

8. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 10. Competències de la Comunitat Autònoma

1.- El Consell d'Eivissa disposa que no queda clar quina és la figura "promulgar" un pla, ja que els plans de gestió de residus s'elaboren i aproven per l'administració competent. Per tant entenen que la redacció correcta hauria de ser : " l'elaboració, tramitació i aprovació".

S'accepta l'al·legació i s'elimina l'expressió "promulgar".

2.- L'Ajuntament de Palma proposa una modificació del punt c) del segon apartat de l'article 10, a efectes d'una millora claredat. Així, proposa que el redactat d'aquest article sigui el següent: "L'elaboració, la tramitació i l'aprovació del pla director sectorial de residus perillosos i la seva revisió i modificació, si escau".

Analitzada l'al·legació es manté la redacció actual atès que com a Govern es preveu la revisió i modificació.

3.- El Consell de Formentera sol·licita un aclariment, ja que considera que el punt d) del 1r apartat de l'article 10 no especifica si es refereix a tots els residus o només als perillosos que són objecte de la seva competència.

En el text queda establert "a tots els residus", per tant es manté l'articulat.

4.- El Consell de Menorca i el Consell de Formentera, sol·liciten que es revisi la redacció de l'apartat que fa referència a la decisió final del Govern de les Illes Balears en relació a l'aplicació dels principis d'autosuficiència i proximitat.

Es considera que la redacció actual és prou clara perquè només fa referència als casos d'emergència o necessitat imperiosa, el Govern decidirà en aquesta matèria tal i com es recull a l'article 7. En cap cas, s'interfereix en les competències de planificació dels consells insulars de la Llei 2/2001.

5.- El Consell d'Eivissa considera que en el 2n apartat de l'article 10 s'hauria d'incloure l'expressió " i amb dotació suficient", atès que tota atribució, delegació o encomanda de noves competències i/o funcions a les administracions públiques ha d'estar sempre suficientment dotada.

Amb el redactat actual, ja es sobreentén que amb l'acord previ dels Consells Insulars que estableix l'articulat, entre altres acords, es negociaran també els econòmics. Per

tant, es considera que aquest apartat queda clar i no caldria fer cap modificació ni afegiment al respecte.

9. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 11. Competències dels Consells Insulars

1.- El Consell de Formentera al·lega que aquest punt entra en conflicte amb la normativa estatal, en concret amb el previst a l'art. 12.5 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminants, segons el qual no és una obligació, sinó una potestat.

D'acord amb la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, publicada en el Boletín Oficial del Estado núm. 52, d'1 de març del 2007, correcció d'errates al Boletín Oficial del Estado núm. 77, de 30 de març del 2007., els consells insulars també són institucions de la comunitat autònoma de les Illes Balears, per tant es manté la redacció de l'articulat actual.

2.- El Consell d'Eivissa al·lega, en quant al mateix punt (a) que aquest atribueix una competència nova als consells que ara no disposen (EAIB), que no es pot fer mitjançant llei sectorial sinó a través de mecanismes previstos a tal efecte per l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Sol·liciten la seva eliminació i, en el seu cas, la realització de la tramitació oportuna per fer possible aquesta atribució competencial.

No es considera que s'estigui atribuïnt una nova competència als consells insulars. A l'actualitat, els plans directors sectorials de residus no perillosos de les illes, en totes les versions, disposen al llarg del seu articulat continguts que entrellacen aspectes de planificació d'infraestructures, juntament amb aspectes pròpiament de gestió i aborden aspectes com la reducció, la recollida de residus, objectius de reciclatge entre d'altres. En aquest sentit, i sota l'ampara de la Llei 2/2001, de 7 de març, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació de territori es manté aquest article.

3.- Tant el GOB com l'Ajuntament de Palma proposen una modificació en quant al punt a) del 2n apartat de l'article 11 de l'avantprojecte de llei, pel que es refereix al tractament dels residus municipals.

No es considera adequat acceptar aquesta al·legació ateses les condicions de territori insular i que disposar d'un servei insularitzat permet una major eficiència.

4.- FER, proposa modificar el redactat d'aquest punt c) i que el mateix faci referència a residus domèstics.

ASEGRE, disposa, també, que el mateix punt hauria d'especificar que es refereix a residus domèstics generats a les llars, comerços i serveis.

l'Ajuntament de Palma exposa que els Consells Insulars no tenen competència per tractar residus no perillosos; únicament la planificació i, sol·liciten aclarir que es refereix, igualment, a residus "domèstics i assimilables".

En resposta conjunta a les tres al·legacions, cal dir que els Plans Insulars de residus no perillosos han d'establir requisits per tots els residus no perillosos, no únicament per als domèstics. Així mateix, el tractament es farà, si escau, si ho decideix el mateix pla insular.

10. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 12. Competències dels municipis

1.- ASEGRE sol·licita l'eliminació de "comerços i serveis" del redactat de l'apartat b) de l'article 12, ja que l'article 12.5 de la Llei 22/2011 no inclou, entre les seves competències, la de gestió de residus perillosos produïts per comerços i serveis.

L'article 12.5 Llei bàsica estatal 22/20211 atribueix com a servei obligatori dels ens locals, la recollida i transport de residus domèstics generats a domicilis, comerços i serveis sense distingir una exclusió per els residus perillosos d'origen domèstic. Per tant, entenem que els mateixos estan inclosos.

2.- ALCAIB proposa el següent nou redactat d'aquest apartat: "Com a servei obligatori, la recepció de tots els residus d'origen domiciliari, tant perillosos com no perillosos".

Revisada l'aportació, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

3.- El Consell de Formentera creu convenient que es faci una referència als reglaments, ja que la creació del servei públic es fa mitjançant aquests instruments.

Revisada l'aportació, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

4.-ENDESA considera que s'hauria d'incloure com servei obligatori la recollida dels residus no perillosos d'indústries que tenen el municipi ja establert com obligatori

per la resta de contribuents (particulars, comerços i serveis), com són els domèstics no perillosos i els comercials no perillosos.

Revisada l'aportació, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

5.- CEPA i REZERO proposen afegir que, "...en tot cas, els productors de residus comercials resten obligats a la separació en les fraccions establertes per llei i a justificar la seva correcta gestió".

Revisada l'aportació, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

6.- REPACAR entén que l'exercici de la facultat d'imposar la incorporació obligatòria dels productors de residus comercials no perillosos al sistema públic de gestió exigeix, per una banda, la tramitació del corresponent expedient de municipalització de l'art. 97 del TRRL, que exigeix informe previ de Competència i, per altra banda, motivar que així s'aconseguirà una major eficàcia i eficiència en la gestió d'aquests residus.

Aquesta obligació deriva del que estableix l'article 12.5 de la Llei bàsica estatal 22/2011, per tant es manté la redacció actual.

7.- ASEGRE al·lega que, en coherència amb la Llei 22/2011, proposa eliminar "no perillosos" quedant la redacció de la següent manera: servei no obligatori, la recollida i el transport dels residus comercials no perillosos i dels residus domèstics procedents d'indústries".

En resposta, cal dir que no procedeix acceptar l'al·legació, ja que es considera oportú que els residus perillosos generats en indústries siguin recollits per gestors autoritzats.

8.- CAEB, Marcas de Restauración, AFEDECO, FEHM i Cambra de Comerç proposen que caldria fer referència a l'excepció que estableix la llei 22/2011 art. 12.5.c) 2n (els productors de residus comercials no perillosos i domèstics no perillosos procedents d'indústries poden gestionar-los per sí mateixos, en els termes previstos en l'article 17.3 Llei 22/2011).

Revisada l'aportació, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

9.- FEHM, en relació a l'article 12.d), considera que no s'especifica la possibilitat que aquesta sigui una pràctica aplicable a nivell privat, per part de grans generadors de restes orgàniques, com podria ser el cas d'un hotel.

Amics de la Terra, consideren oportú afegit al redactat una referència a les empreses privades, agricultors o col·lectius.

S'ha afegit un nou article de compostatge domèstic i comunitari que inclou aquestes observacions.

10.- L'Ajuntament de Palma proposa fer una modificació d'aquest apartat. Així, considera oportú afegir, com a servei no obligatori, el compostatge, o altres formes de tractament de la fracció orgànica més adequats tècnica i ambientalment, i ajustats a les característiques de la matèria orgànica recollida, i la preparació per a la reutilització de la fracció orgànica dels residus municipals.

Revisada l'aportació, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

11.- El GOB considera que cal que la llei incorpori la necessitat de que els ajuntaments disposessin d'una reserva de sòl industrial per poder gestionar de forma directa la matèria orgànica.

No es considera adient acceptar aquesta al·legació.

12.- El Consell de Mallorca proposa eliminar aquest apartat d) de l'article 12 ja que suposa una ingerència en les competències dels consells insulars i un possible consum de territori injustificat preveient instal·lacions per aquest fi al marge de les previstes en el PDS. Consideren insuficient la previsió de l'apartat 4 de la disposició transitòria primera de la llei.

Es considera que en cap cas suposa una ingerència en les competències dels consells insulars. En qualsevol cas, amb la previsió d'augment de la fracció orgànica de l'illa de Mallorca per donar compliment als objectius europeus, entenem que s'ha de preveure la possibilitat de disposar de plantes de tractament d'aquesta fracció. Es considera que amb la disposició transitòria primera (apartat 4) es té en compte que les actuacions en aquesta línia han de ser efectives mentre no es trenqui l'equilibri econòmic-financer de les concessions administratives vigents.

13.- ASPAPEL exposa que s'hauria de contemplar expressament i de forma clara en el paràgraf 12 c) i 12 f) l'opció que el productor de residus comercials no perillosos i de residus domèstics generats en les indústries pugui realitzar el tractament dels residus per si mateix o pugui lliurar-los a un gestor registrat, i acreditar documentalment la correcta gestió de residus davant la seva entitat local, d'acord amb el que estableix la Llei 22/2011.

Revisada l'aportació, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

11. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 13. Declaració servei públic

1.-FER entén que només es pot declarar com servei públic un tipus de residu quan existeixin raons motivades d'adequada protecció de la salut humana i del medi ambient, en el cas de residus de difícil gestió i per als que estigui demostrat que no es realitza una correcta gestió a través de la via privada, però mai en els casos de residus amb vies de gestió ja establertes.

Aquest article s'emmarca en el que estableix la llei estatal a l'article 12.6 i per tant es manté el redactat actual.

2.- Consell d'Eivissa aporta que s'hauria de preveure, si n'és el cas, les eventuais indemnitzacions derivades d'aquesta operació hauran de ser assumides pel Govern.

No és intenció d'aquesta llei rescatar les competències dels Consells Insulars ni les d'una gestió privada. Per tant, no consideram que calgui afegir la previsió proposta.

3.- ASEGRE al·lega que la situació actual i l'excés d'oferta no justifica la facultació al Govern de les Illes Balears per declarar el transport de residus com servei públic. Per tant, es sol·licita la seva eliminació.

La llei no declara el transport marítim com a servei públic. Només el faculta per declarar-ho eventualment en cas de que no estigui suficientment garantit per la gestió privada, la qual cosa, preveu la llei 22/2011.

4.- ASEGRE considera que caldria aclarir que aquest 2n apartat de l'article 13, en tot cas, fa referència a residus domèstics generats per les llars, comerços i serveis.

El redactat fa referència a qualsevol residu, no només als domèstics generats a les llars, tal com preveu la llei 22/2011.

5.- L'Ajuntament de Palma proposa modificar el redactat d'aquest 2n apartat. Considera oportú fer referència a la insularització del servei públic, així com a la consulta preceptiva dels municipis abans d'incorporar-se als plans insulars.

No es considera oportú afegir la referència en quant a la insularització del servei públic, ja que un servei públic es considera com a servei públic com a tal, sense ser procedent que sigui insularitzat.

En quant a la referència de la consulta preceptiva als municipis, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

6.- Els Consells de Menorca i Formentera exposen que no s'entén en quin fonament es basa la previsió en tant la gestió dels residus no perillosos és competència dels consells insulars qui, a més, com a entitats locals tenen la potestat de crear els serveis públics la gestió dels quals sigui de la seva competència i què, per tant, no necessita de l'aprovació i/o autorització del Govern de les Illes Balears.

El fonament d'aquesta previsió és que per declarar un servei públic és necessària una previsió legal en aquest sentit per exigències de l'art. 128.2 CE (veure STS 30 octubre de 2012 sobre Reglament RP Aragó).

12. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 16. PLANS INSULARS DE PREVENCIÓ I GESTIÓ DE RESIDUS NO PERILLOSOS

1.- MAC INSULAR exposa la necessitat que es reconegui que els RAEE d'origen domèstic no tenen caràcter perillós i que, per tant, s'han d'incloure en l'àmbit objectiu dels plans insulars de prevenció i gestió de residus no perillosos.

Però, cal dir que hi ha RAES d'origen domèstic que són perillosos. La Unió Europea ho ha decidit així respecte al que estableixen els codis LER i, per tant, a l'avantprojecte de llei no pot quedar reflectit el contrari, sino que, en tot cas, ha de respectar la normativa europea.

2.- Tant el Consell de Menorca com el Consell de Formentera consideren que s'hauria de revisar i redactar aquest apartat 4t de l'article 16, per tal de concretar que la substitució dels Consells Insulars és respecte de la redacció dels plans insulars.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora una modificació al redactat perquè quedi més clar:

"El Govern de les Illes Balears, amb un advertiment previ, podrà substituir els consells insulars en l'exercici de les seves competències relatives a l'elaboració dels respectius plans insulars de residus no perillosos ..."

3.- El Consell de Formentera, al·lega en quant al punt b) d'aquest apartat 4, que cal determinar que ocorrerà amb els contractes de gestió de residus existents,

amb les obligacions contractuals que existeixen amb les diferents administracions, amb les despeses associades a la nova gestió, i sota quins criteris es decidiran el tractaments, i si existiran serveis de coordinació entre les Administracions. A més, demana si, en el cas de que existeixi una gestió indirecta del servei s'aplicarà el rescat de les concessions per a que l'Administració autonòmica exerceixi directament les competències de gestió o si només es refereix als aspectes d'inspecció i de control.

El Govern de les Illes Balears podrà substituir els Consells Insulars estrictament en l'elaboració dels Plans de Residus no perillosos quan es compleixin una de les condicions establertes a l'article 16.4, en cap altre cas. Per tant, es manté l'actual redacció, amb l'aclariment de l'al·legació anterior.

4.- El Consell d'Eivissa, en quant a la substitució dels Consells Insulars per el Govern Balear referenciat en aquest apartat 4 de l'article 16, al·lega que aquesta substitució en l'exercici de les competències insulars, no és una possibilitat prevista a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears; i que els mecanismes previstos a l'Estatut es circumscriuen a l'àmbit de la coordinació competencial i respecte a l'autonomia dels Consells Insulars, per tant, sol·liciten la modificació d'aquest apartat o la seva eliminació. Igualment, al·lega que la norma és ambigua, indefinida i genera inseguretat jurídica: no determina quin procés es decidirà, en quina fase es podrà "substituir" als Consells Insulars ni amb quin objectiu. (veure article 60 de la llei 7/1985)

La previsió del text normatiu fa referència estrictament en assumptió de les competències en l'elaboració dels Plans de Residus no perillosos quan es compleixin una de les condicions establertes a l'article 16.4. Per tant, es manté l'actual redacció perquè es considera que queda definit els casos en què es podrà substituir

5.- El Consell d'Eivissa, en relació a l'apartat 16.5) proposa la supressió de l'article al·lega en quant a aquest apartat, que altera la titularitat competencial prevista per l'art 59 LBRL, ja que atribueix als Consells insulars i una funció que correspon al Govern de les Illes Balears. Exposa que tampoc defineix aquest apartat amb suficient detall les condicions o límits de la coordinació; només indica de forma genèrica que tindran com a límit "l'autonomia local".

S'accepta l'al·legació i s'ha eliminat aquest article.

13. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 17. PLA AUTONÒMIC DE PREVENCIÓ I GESTIÓ DE RESIDUS PERILLOSOS

1.- El Consell de Mallorca exposa, en quant els plans autonòmics de prevenció i gestió de residus perillosos previstos a l'article 17, no està prou definit el seu contingut i tramitació.

L'article 17 estableix que el "Govern de les Illes Balears ha de tramitar i aprovar el pla de de prevenció i gestió de residus perillosos..., amb els mateixos criteris i tramitació que els plans insulars de residus no perillosos (definit a l'article 18). Per tant, es considera que està definit.

14. AL-LEGACIONS A L'ARTICLE 18. PROCEDIMENT PER A L'ELABORACIÓ I L'APROVACIÓ DELS PLANS DE PREVENCIÓ I GESTIÓ DE RESIDUS

1.-El Consell d'Eivissa exposa que mentre els Consells Insulars no tinguin atribuïda correctament la competència d'aprovació dels plans de gestió de residus, s'hauria de definir un procediment que permeti coordinar les actuacions del Govern i dels consells, i definir un procediment d'aprovació del pla per part del Govern de les Illes Balears. Convindria que la llei determini l'òrgan competent dins dels consells per a la seva aprovació.

Aquesta competència com atribuïda, i l'únic que fa la llei és establir-ho en un àmbit més legal. I, en quant al segon punt, consideram que respectam la organització dels Consells Insulars, la qual la decideix el mateix Consell, i no el Govern Balear. Tot i que sembla obvi q el departament en competència de residus sigui el que ho tramiti. Per tant, no consideram necessari fer cap determinació al respecte en el redactat actual.

2.- El Consell d'Eivissa exposa que seria útil establir un procediment que permeti la tramitació conjunta del PDS i del pla de gestió de residus, quan efectivament s'hagin de tramitar tots dos per una administració.

Hi ha una previsió expressa a la tramitació conjunta (art 18.2) . Per tant, no és necessari afegir ni realitzar cap modificació al respecte.

3.- PIMECO proposa que l'article 18.3) inclogui les patronals en els col·lectius que han de ser inclosos en el procés d'audiència i participació pública per a l'aprovació del pla de prevenció i gestió de residus.

L'actual redactat ja inclou que es consultarà "els ciutadans afectats, els agents afectats als que es fa referència a l'al·legació. Per tant, no consideram necessari haver de fer cap modificació d'aquest apartat.

4.- El Consell de Menorca, en relació a l'article 18.3.g), apunta que cal revisar si el procediment és correcte, perquè sembla que la declaració d'impacte ambiental ha de ser anterior a l'aprovació definitiva del Pla.

Efectivament, s'accepta l'al·legació i es modifica el text normatiu quedant de la següent manera: "...l'òrgan competent, un cop obtinguda la declaració ambiental estratègica favorable, ha d'aprovar definitivament el pla de prevenció i gestió de residus"

5.- El Consell de Mallorca considera injustificat haver de demanar un informe preceptiu i vinculant a Govern per a l'aprovació d'aquests plans, haver d'estar subjectes a ordres del consellers competent en matèria de residus, ni la previsió de que el Govern pugui substituir als Consells en l'exercici de les seves competències.

El Govern de les Illes Balears té la competència de coordinació i, per tant, ha de vetllar perquè els plans de prevenció i gestió de residus no perillosos donin compliment als objectius i a les directrius que s'hauran definit mitjançant ordre del conseller competent en matèria de residus mitjançant aquest informe preceptiu.

6.- La Cambra de Comerç entén que l'informe preceptiu i vinculant del departament competent en matèria de residus del Govern Balear hauria d'obeir a criteris tècnics més que polítics. Per això estimem adient incorporar al text l'adjectiu "tècnic".

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

15. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 19. PLANS DIRECTORS SECTORIALS DE RESIDUS

1.- El Consell Formentera considera que en l'elaboració dels plans de prevenció i gestió de residus perillosos de les Illes Balears, s'haurien de preveure consultes als consells insulars, ja que aquesta gestió porta associada determinada infraestructura. També apunten que aquest pla hauria de preveure el tractament dels residus animals morts que arriben a la costa (cetacis, tortugues, vaques, etc.).

En primer lloc, i en relació a les consultes, el propi procediment per a l'aprovació d'un pla de prevenció i gestió de residus, tant si el duu a terme el Consell Insular com el Govern ha de seguir el que estableix la Llei 39/2015, i per tant, ja es preveuen les consultes a les organitzacions que tenen relació directa amb l'objecte. Per altra banda, els animals morts no es consideren residus perillosos, per tant, és objecte de planificació dels consells insulars.

2.- Amics de la Terra proposen substituir del redactat la paraula "deslocalització" per a "descentralització".

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text descentralització

3.- ADALMO al·lega eliminar aquest apartat quart de l'article 19, per entendre que no té cap justificació raonable que en un Pla es prevegin ubicacions concretes d'infraestructures per tractament de residus perillosos; va en contra de la lliure competència d'empreses ja existents. Afegeix, que no és necessària cap nova ordenació d'infraestructures i tractaments respecte a la que ja està complint amb èxit el sector privat.

La llei estableix que "en cas que el pla de prevenció i gestió de residus perillosos de les Illes Balears prevegi infraestructures de tractament de residus perillosos, s'han de concretar mitjançant un pla director sectorial autonòmic de residus perillosos...". Si no es preveuen instal·lacions no caldrà un pla director en aquest sentit. Per tant, es manté l'articulat actual.

4.- ASEGRE, considera que els plans de residus no han de preveure infraestructures, en tot cas han d'incloure objectius i necessitats per al seu compliment, i informació sobre els criteris d'ubicació per la identificació de l'emplaçament.

La Llei 14/2000 d'ordenació territorial estableix a l'article 12 el contingut dels plans directores sectorial, entre els quals apunta "d) justificació i definició de l'esquema general de les infraestructures, les obres, les instal·lacions i els serveis que es preveguin, tenint en compte la incidència ambiental".

5.- FER proposa afegir tant a aquest quart apartat com al novè, el terme "domèstics" quan es refereix cada un d'aquests apartats als residus perillosos.

No és procedent afegir aquest terme, ja que els plans de residus perillosos s'han de referir a tots els perillosos de les Illes Balears, i no únicament als domèstics.

6.- ASEGRE i el Consell de Mallorca proposen la seva eliminació per considerar que entra en contradicció en l'àmbit competencial dels consells insulars i el Govern de les Illes Balears.

Es considera que no s'entra en contradicció, sinó que es pretén donar una solució a un problema real que s'ha demostrat que existeix. A més, tal i com diu l'articulat, serà necessari, entre altres, un informe previ favorable de l'altra part. Per tant, serà necessària la conformitat d'ambdues parts.

16. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 20. PROGRAMES MUNICIPALS DE PREVENCIÓ I GESTIÓ DE RESIDUS

1.- Amics de la Terra proposa que els municipis tinguin l'obligació d'elaborar programes municipals de prevenció i de gestió de residus municipals i no només "poder elaborar programes de prevenció, etc." tal com està redactat el text actual.

El text actual està estableix el que disposa la Llei bàsica estatal 22/2011 de residus i sòls contaminats i s'ha considerat adient mantenir el caràcter potestatiu d'aquesta mesura. Per tant, es manté l'actual redactat.

2.- L'Ajuntament de Palma, per que fa al primer apartat del present article 20, afegir el següent: "1. ...els municipis, per si sols o agrupats, o les entitats públiques o ens públics en què hagin delegat les seves competències ..."

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

3.- També en aquest segon apartat, l'Ajuntament de Palma proposa el següent afegit: "2. Els municipis, per si sols o agrupats, o les entitats públiques o ens públics en què hagin delegat les seves competències ..."

Seguint amb l'al·legació anterior, s'accepta i s'incorpora en el text normatiu.

4.- ALCAIB proposa el següent redactat per el segon apartat de l'article 20:
..."S'haurà d'assegurar que les persones responsables de la gestió dels residus municipals tinguin formació superior específica en matèria de residus i que el personal que executin les indicacions del responsable tingui formació específica en matèria de residus".

No es considera adient exigir als ajuntaments que les persones que s'ocupen del la gestió dels residus siguin titulars superiors, per excedir-nos de les competències en aquesta matèria. Per tant, es manté el redactat actual.

17. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 21. Comissió de Residus de les Illes Balears

1.- ASEGRE i FER proposen, per que respecte a aquesta Comissió de residus, la presència d'altres agents que intervenen en la cadena de reciclatge, com son els gestors de residus.

ADALMO, per la seva part, al·lega que no és adequat que no es prevegi la participació del sector privat que té una important intervenció en aquesta activitat. Considera que la iniciativa privada ha de tenir un paper protagonista, pel que mínimament s'hauria de preveure que forma part de la Comissió representants de les associacions de gestors a nivell de la nostra CCAA.

Igualment i en conjunt, REZERO, Fundació Deixalles, Green Peace i RETORNA al·leguen que seria convenient incorporar a la comissió a entitats representants de la ciutadania balear, tals com entitats de consumidors i entitats ambientals sense afany de lucre i que acreditin la seva seu i àmbit d'actuació balear.

Tal com diu l'article 21.2, la Comissió de residus està prevista per coordinar la planificació i gestió de residus de les diferent administracions públiques i, per tant, no preveu participació de gestors ni altres entitats, la qual cosa no vol dir que no pugui haver altres fòrums.

A més, donat que l'objecte d'aquesta Comissió és de coordinació entre administracions, no s'hi escau que hagi entitats privades. Ara bé, entenem la seva importància amb la gestió de residus, per tant s'incorporarà una referència a la Comissió, on es podrà participar dins el marc de l'oficina de prevenció de residus, la qual quedarà reflectida a l'article 34 de l'avantprojecte.

2.- El Consell de Formentera considera que caldria determinar la freqüència i periodicitat de les reunions. Entenen que aquest aspecte així com tot el relatiu al funcionament es determinarà als Estatuts, incloses les despeses derivades de funcionament.

Cal dir que la periodicitat i freqüències de les reunions seran objecte de regulació en el reglament previst a l'article 21.4 del present avantprojecte de llei.

3.- El Consell de Formentera, pel que fa al present article 21, considera que seria convenient comptar amb representats dels Ajuntaments de les altres illes.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

4.- ALCAIB, proposa dues modificacions al respecte. Quant a l'apartat 1 proposa afegir al final del redactat que la Comissió es crearà com a òrgan consultiu per a altre públic i sector interessat. Per altra banda, pel que afecta al tercer apartat, proposa afegir dos punts més als ja existents. Així, quedarien reflectits els següents:

- h) Col·legi professional de Llicenciats i Doctors de les Illes Balears
- i) Associacions professionals del medi ambient

Tal com diu l'article 21.2, la Comissió de residus està prevista per coordinar la planificació i gestió de residus de les diferent administracions públiques i, per tant, no preveu participació de gestors ni altres entitats, la qual cosa no vol dir que no pugui haver altres fòrums.

5.- El Consell de Mallorca proposa fer un petit canvi terminològic del punt b) de l'apartat 5. Així, proposar canviar "establir" directrius, per el terme "proposar" directrius.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

18. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 22. VINCULACIÓ DELS ENS LOCALS AMB LA PLANIFICACIÓ AUTONÒMICA

1.- El Consell de Formentera realitza dues al·legacions en quant al punt a) i punt b) respectius del primer apartat de l'article 22.

Quant al punt a) entenen que aquesta prohibició no pot afectar mai als ajuts econòmics vinculats amb el trasllat de residus, en el seu cas, a Eivissa. Però, resulta que sí pot afectar als ajuts econòmics si es realitza algun tipus d'actuació que vagi en contra de l'establert.

Per altra banda, en quant al punt b) entenen que caldria determinar d'una millor forma quan s'aplicarà, és a dir, que s'entén per incompliment de la planificació que pugui afectar significativament l'assoliment dels objectius fixats.

No és objecte de la llei definir específicament els criteris d'incompliment de la planificació que puguin afectar l'assoliment d'objectius, sinó que s'avaluarà cas per cas

2.- Per la seva part, el Consell de Menorca, pel que afecta al punt b), exposa que s'hauria de revisar el mateix, atès que és qüestionable que la redacció actual sigui

compatible i permeti respectar el principi d'autonomia local. No sembla correcte relegar a uns ens locals en l'exercici de les seves competències pel fet de no aconseguir els objectius marcats per la norma. Per altra banda, afegeix que es podria concretar també quines són les repercussions quan és l'administració autonòmica qui no compleix.

L'objectiu d'aquest articulat és aconseguir complir amb l'establert a la planificació en relació a la consecució dels objectius ambientals. En aquest sentit, es considera que les administracions han de procurar que vetllar per complir amb l'establert a la planificació i en cas que una institució no compleixi, es prevegui la possible actuació d'una administració superior.

19. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 23. MESURES DE PREVENCIÓ, REUTILITZACIÓ I DISMINUCIÓ DE LA CONDICIÓ DE PERILLOSITAT DELS RESIDUS

1.- ENDESA al·lega que seria esperable una major relació entre les mesures detallades en aquest article i els objectius fixats en l'article 2 de l'Avantprojecte.

S'ha fet una relació de mesures que s'han considerat fonamentals per aconseguir els objectius que venen marcats per la norma i per altra normativa estatal i europea.

2.- El Consell d'Eivissa, per la seva part, proposa afegir l'obligació de separar en origen les tres fraccions de recollida selectiva, així com la obligació a tots els fabricants i/o distribuïdors de futurs residus que indiquin on s'han de llançar i en especial informació de les tovallolletes.

Pel que fa a la primera obligació proposada, aquesta ja està prevista a l'avantprojecte, per tant s'accepta l'al·legació. En segon lloc, i en relació a les tovallolletes s'ha incorporat en el text normatiu unes condicions d'informació en relació als problemes que poden generar per la dificultat de gestió i els efectes adversos per al medi ambient.

3.- El Consell de Formentera al·lega, especialment pel que fa als apartats 1 i 2 de l'article 23, que no clarifica ni determina quina administració en cada cas haurà d'adoptar les mesures fixades i caldria una millor concreció al respecte.

El text normatiu ja estableix "les administracions de les Illes Balears, en l'àmbit de les seves competències".

4.- PIMECO fa una crítica a l'article 23 en relació amb el següent article 24. Considera que existeixen dues incoherències entre ambdós articles.

Així, per una banda, exposen que mentre l'article 23 pretén potenciar, afavorir i regular el mercat d'envasos per incrementar la implantació d'envasos retornables perquè siguin reutilitzables, l'article 24, per contra, prohibeix els envasos.

Per altra part, considera també, que mentre que l'article 23 preveu la incorporació d'informació suficient per als usuaris que adverteixi del problema que les tovalloletes humides representen, l'article 24 no les prohibeix, com sí ho fa amb la distribució i venda dels envasos i bosses de plàstic.

S'accepta l'al·legació i s'ha modificat l'apartat b) de l'article 23

5.- REZERO proposa afegir dos nous apartats a l'article 23:

1) A partir de l'1 de gener de 2019, és obligatori l'ús de productes de neteja naturals i/o ecològics amb certificació a tots els contractes i compres públiques.

2) A partir de l'1 de gener de 2019 queda prohibida la fumigació de parcs i jardins, l'ús d'herbicides, la fumigació de centres escolars, centres sanitaris i altres espais públics tancats que exposen la població a contaminants hormonals de forma innecessària. Per a la lluita contra plagues i males herbes, quan sigui necessari, serà obligatori l'ús de mètodes naturals o lliures de substàncies contaminants certificats.

S'ha considerat que la redacció "priorització de la compra pública de productes reciclats, que s'haurà de tenir en compte obligatòriament en els concursos públics de licitació" és la manera idònia d'abordar aquest tema amb una visió més àmplia.

Pel que fa al 6è apartat proposat, no es considera oportú afegir-lo, ja que l'àmbit de regulació d'aquesta mesura sobrepasa l'àmbit de regulació d'una llei de residus.

6.- Pel que fa al primer apartat de l'article 23 en qüestió, Rocío Juan Ruíz proposa adoptar la mesura de prohibició de fumar en totes les platges de les Illes Balears, per evitar l'abandonament de burilles en l'arena.

En resposta, dir que, tot i que te un rerefons ambiental, es considera que regular únicament un residu que es genera a les platges, quan n'hi ha molts més que es generen, no és adequat.

Ja s'inclou que les ordenances municipals, que són competents en la regulació de les platges, haurà de tractar aquest tema, però incorporar-ho a la llei de residus no és

adient, ja que la regulació que existeix sobre aquesta qüestió és més d'un àmbit de salut.

7.- CAEB i ANGED proposen afegir al redactat d'aquest punt promoure la venda i la compra a granel en la mesura del possible, sense menyscabar la seguretat alimentaria i els drets dels consumidors.

Es considera que la redacció actual és prou clara i es sobreentén.

8.- ECOVIDRIO, FIAB, ASPAPEL, Marcas de Restauración, Entitats que formen la cadena de valor, ANGED, PRODULCE, Cerveceros Españoles, CAEB ECOEMBES, ACES i Amics de la Terra, proposen conjuntament eliminar-lo.

Els motius que justifiquen la seva proposta són, en primer lloc, per ser contrari el seu redactat a la normativa sobre envasos (no pot regular el mercat per incrementar envasos reutilitzables) i, en segon lloc, perquè estableix restriccions lliure circulació, mesura que al·leguen com a prohibida.

Es tracten de mesures encaminades a fomentar la jerarquia de residus, basada en el prevenció, preparació per a la reutilització, reciclatge. En la pròpia jerarquia que ve definida per les directives europees es prioritza la prevenció i reutilització en la gestió de residus. Per tant, no es considera que siguin contraries a la directiva d'envasos, ni tampoc que creï restriccions a la lliure circulació.

9.- Amics de la Terra proposen una modificació en quant al punt c). Així, consideren oportú incloure iniciatives i/o sistemes de bonificació econòmica que promoguin activitats de reparació i reutilització.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

10.- CAEB i ANGED sol·liciten la seva eliminació, ja que es considera que els criteris i metodologia per a l'anàlisi del cicle de vida dels productes haurien de seguir una metodologia harmonitzada en la Unió Europea.

S'accepta parcialment l'al·legació; s'afegeix a l'article una referència a que els criteris i la metodologia establerts en aquest punt s'establiran d'acord amb les directrius de la Unió Europea.

11.- ANGED i CAEB proposen l'eliminació del punt f) per considerar la obligació com desproporcionada. Exposen que aquesta hauria de ser voluntària i que, per tant, en lloc de tractar-se d'una obligació sigui més una activitat de foment.

Atès que no es tracta de cap obligació, sinó d'una actuació que es troba dins un apartat de mesures que adoptaran, en el seu cas, cada una de les administracions en l'àmbit de les seves competències, es manté el redactat actual.

12.- REZERO i CEPA, proposen incorporar en el punt g) l'aplicació de mesures d'incentius o desgravacions fiscals.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

13.- El Consell de Mallorca proposa eliminar la paraula "racional" del text que acompanya a l'ús de tècniques ecològiques.

Es manté l'actual redactat perquè es considera que és més coherent amb el que es pretén regular, entenent que les tècniques han de ser coherents i suposar una reducció de l'impacte ambiental i de la generació de residus.

14.- El Consell de Mallorca, considerant que la referència a "llosques de tabac" que fa el text és massa explícita, la qual cosa proposen que es faci referència a altres residus.

S'accepta l'al·legació i s'ha augmentat la llistat de residus.

15.- L'Ajuntament de Palma proposa afegir al redactat, a més de les mesures de prevenció que han d'incorporar les ordenances municipals, incloure també mesures de minimització.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

16.- FER sol·licita aclarir si és el Ministeri de Medi Ambient qui té competència per considerar un material com subproducte i no com residu. Aquestes propostes de declaració de subproductes i de fi de la condició de residu s'ha de realitzar tenint en conta el que disposa la llei estatal, per tal d'evitar desigualtats en els diferents territoris.

Si el Ministeri ja ha fixat una declaració de subproducte, el Govern Balear no durà a terme cap tipus d'actuació al respecte. Però, si el Ministeri estableix aquesta fixació en quant als subproductes, el Govern de les Illes Balears s'habilitarà per intervenir.

A més, aquestes mesures ja estan establertes a altres Comunitats Autònomes, com és a Catalunya, les quals resulten ser eficaces.

17.- El Consell de Mallorca proposa la modificació dels punts s) i b) del segon apartat de l'article 23.

Així, pel que respecte al punt a) proposa la valorització externa dels residus a les empreses, a més de la valorització interna ja prevista en el redactat, així com la reutilització interna i externa.

S'accepta l'al·legació, però es seguirà mantenint el redactat de l'apartat b) en qual es refereix a la promoció de la creació d'una borsa de subproductes.

18.- RCD considera que aquest article hauria d'incloure en referència al PEMAR, l'obligació d'utilització en les obres públiques i privades d'un percentatge d'àrids i materials reciclats, quan aquests compleixin per a una aplicació determinada, i comptin amb el marcatge CE.

S'accepta l'al·legació d'aquest segon apartat de l'article 23 i s'incorpora una referència al text normatiu.

19.- El Consell de Formentera exposa que caldria fer un esment especial donada la seva problemàtica a la prohibició d'abocar tovallolletes humides per la xarxa de clavegueram i algun tipus de sanció al respecte quan aquests actes afectin a la xarxa.

En el mateix sentit, Rocío Juan Ruiz considera necessari adoptar la mesura de "prohibició de distribuir, vendre o entregar tovallolletes humides per a qualsevol ús en l'àmbit de les IB".

S'accepten parcialment aquestes al·legacions i s'incorpora un nou redactat en el text normatiu, més específic.

20.- Pel que afecte al tema de les tovallolletes humides, tractat en aquest tercer apartat, AFEDECO i la Cambra de Comerç consideren adient que l'articulat vagi dirigit als establiments de la hostaleria com del comerç, mentre que l'actual redactat fa referència als productors i distribuïdors.

Es considera que la modificació que proposen aquests dos emissors, no és adequada. Creiem que el redactat actual és més acertat, ja que no es dirigeix

únicament a un sector, com és la hostaleria i el comerç, sinó que va dirigit a qualsevol productor o distribuïdor de tovallolletes humides.

La regulació de les tovallolletes va adreçada a tots els sectors, així que no s'ha especificat.

20. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 24. PROHIBICIÓ DE LA DISTRIBUCIÓ I VENDA DE LES BOSSES DE PLÀSTIC LLEUGERES O D'UN SOL ÚS, LA VENDA DE VAIXELLES D'UN SOL ÚS I ALTRES PRODUCTES

1.- El Consell de Formentera aplaudeix les mesures encaminades a prohibir la distribució i venda de bosses de plàstic lleugeres o d'un sol ús així com d'altres productes. Exposa que caldria introduir l'obligació del comerç perquè es cobrés cada bossa biodegradable, com a mínim a 10 cèntims, per a desincentivar el seu consum. A més, s'haurien de preveure mesures per desincentivar el comerç electrònic de productes prohibits al territori.

Actualment hi ha un esborrany de projecte de Real Decret sobre reducció del consum de bosses de plàstic i pel qual es crea el Registre de Productors de Productes (Repp), que transposa la Directiva 2015/720, per la qual es modifica la directiva 94/62 / CE pel que fa a la reducció del consum de bosses de plàstic lleugeres. Aquest ja obliga el cobrament d'aquelles bosses de plàstic que no queden prohibides per aquesta llei. Així, en quant a les bosses lleugeres i molt lleugeres, no s'obliga a pagar un preu, sino que directament queden prohibides.

Quant a les bosses biodegradables, d'un gramatge superior a les lleugeres, serà d'obligat compliment cobrar-les.

A més, la llei 5/2017, de 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni, estableix en el seu article 195.3 que:

“Es prohibeix el lliurament gratuït de bosses de caixa o de lliurament a domicili de qualsevol material plàstic, inclòs el plàstic en general, el plàstic oxodegradable i el plàstic biodegradable, amb exclusió de les bosses compostables que compleixin els requisits de la norma UNE-EN 13432 o equivalent, en els punts de venda de mercaderies o productes”.

Per tant entenem que amb tota aquesta regulació ja queda resposta l'al·legació. Per altra banda, pel que es refereix a les mesures per desincentivar el comerç electrònic de productes prohibits al territori, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

2.- ASCOME exposa que existeix el Projecte de Real Decret sobre reducció del consum de bosses de plàstic i l'avantprojecte de LRSC de les Illes Balears i que no queda clar, en cas de possible contradicció, quina preval, si l'estatal o l'autonòmica.

La norma autonòmica sempre pot ser més restrictiva que l'estatal. Per tant, sempre prevaldrà la que sigui més restrictiva.

3.- Les Entitats que conformen la cadena de valor de l'envàs, ECOVIDRIO, Marcas de restauración, Pack2GO, ACES, ASOBIC, ANGED, ECOEMBES i Plastic Europe al·leguen que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no pot restringir la comercialització dels productes esmentats en el títol de l'article 24 en qüestió. Al·leguen també que va en contra de la lliure circulació i a la unitat de mercat. Finalment, exposen que es tracta de normativa sobre responsabilitat ampliada del productor RAP, la qual és competència exclusiva de l'Estat. Per tant, consideren que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no té competència per regular aquest tema.

La prohibició de la "distribució i venda de bosses de plàstic lleugeres i d'un sol ús i la venda de vaixel·la d'un sol ús", segueix els criteris de gestió que marca la LRSC i la Directiva marc 2008/98 / CE sobre residus, la qual cosa no constitueix un obstacle per a que el legislador autonòmic balear pugui establir previsions i resultats més ambiciosos per a l'adequada protecció del medi ambient i per facilitar la implantació efectiva de l'economia circular, donada la potestat que li confereix l'article 149.23 de la Constitució Espanyola, l'article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia i el que disposa l'article 12.4 de la LRSC.

A més, cal afegir que les comunitats autònomes, en el desenvolupament de la legislació bàsica ambiental que complementen, poden plasmar una política pròpia, més quan la finalitat és establir un "plus" de protecció del medi ambient, en concret en matèria de prevenció i gestió de residus, matèria que s'ha d'emmarcar en el títol competencial de la protecció del medi ambient, i que no ha de coincidir necessàriament amb la del legislador estatal. Aquesta línia jurisprudencial ha estat confirmada per la STC102 / 1995, que declara que la legislació mediambiental de l'Estat no pot arribar a aquest grau de detall que no permeti desenvolupament legislatiu algun de les comunitats autònomes amb competències en matèria de medi ambient. En el mateix sentit s'expressa la STC 166/2002.

Cal dir també que, segons la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat que es fonamenta en el principi d'Unitat de Mercat consagrat a l'article 139 CE, cap autoritat pot obstaculitzar directament o indirectament la llibertat

d'establiment, la lliure circulació de béns ni la igualtat en les condicions bàsiques de l'exercici d'una activitat econòmica. No obstant l'anterior, la Llei preveu que pugui limitar la lliure iniciativa econòmica i la lliure circulació d'acord amb el principi de proporcionalitat i necessitat per a l'interès general que consagra l'article 5. Segons el paràgraf 2 de l'esmentat article "qualsevol límit establert d'acord a l'apartat anterior ha de ser proporcionat a la raó d'interès general invocada ". Evidentment, el medi ambient i les necessitats de la seva efectiva protecció formarien part d'aquest interès general que pot invocar a l'hora d'establir límits a la llibertat d'empresa i lliure circulació de mercaderies i productes.

4.- Antonia Maria López prega que els estris de plàstic que s'empren a les platges, tipus matalassos, siguin considerats molt contaminants.

En resposta a aquesta proposta, dir que atenent al seu suggeriment, traslladarem una referència al redactat de l'article 23.1.I), el qual quedarà ampliat.

5.- El Consell d'Eivissa proposa incloure la prohibició de plàstics de les llaunes, en concret els anells que les uneixen.

S'accepta parcialment l'al·legació incorporant en el text normatiu l'obligació que siguin biodegradables.

6.- ONDINE exposa que, en quant a la utilització de bosses de plàstic d'un sol ús que siguin compostables, que existeixen diferents projectes en la UE que contemplen la utilització de materials alternatius als polímers tradicionals, com la utilització d'algues per a l'elaboració de diversos materials sostenibles i respectuosos amb el medi ambient. Considera que seria interessant que l'Avantprojecte fes referència al foment o possibilitat d'ús de materials o plàstics que continguin polímers naturals o menys agressius amb el medi ambient.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu "ús de materials plàstics que continguin polímers naturals o menys agressius amb el medi ambient.

7.- FEHM està en desacord amb el contingut de l'article 24. Així, exposa que està pendent l'aprovació per part del Govern Espanyol d'un projecte de Real Decret sobre Reducció del Consum de Bosses de Plàstic, en el qual no es contempla ni regula la prohibició de venda ni la comercialització així com tampoc de la utilització de productes de plàstic.

La proposta de normativa que està elaborant l'Estat no preveu la prohibició de venda, ús ni comercialització de productes de plàstic. Però una norma autonòmica pot ser més restrictiva que les de règim superior. I, en el cas de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, aquesta restricció es basa en la competència de protecció addicional de medi ambient que ens atorga l'apartat 46 de l'article 30 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Igualment, FEHM considera que el legislador hauria de fomentar campanyes de sensibilització i d'informació al públic en relació al foment d'ús de productes alternatius al plàstic i "usar i tirar"

Aquest aspecte està recollit en el text normatiu a l'article 8.

FEHM sol·licita la supressió de l'article que fa referència a que el Govern pot regular la restricció o la prohibició d'altres productes d'un sol ús o materials que, com a residus, presentin dificultat en la seva gestió...."

En el marc de la competència de protecció addicional de medi ambient que atorga l'apartat 46 de l'article 30 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, el Govern pot regular aquestes matèries, per tant no s'accepta l'al·legació.

8.- ASODIB i la CAEB al·leguen dos punts concrets de l'article 24. Quant als bioplàstics no queden clars ni estan demostrats els seus beneficis. És important que no s'ofereixin com una solució al littering, ja que poden causar dany als ecosistemes. Per altra banda, exposen que l'etiqueta biodegradable pot disposar al consumidor a abandonar-lo en l'entorn.

A nivell mediambiental, els bioplàstics són menys agressius amb el medi ambient, i per això es prioritzen front els altres. En relació a l'etiquetatge, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

9.- Arcadio Luis Barbas, al·lega que sembla que més que destinat a la protecció del medi ambient, va dirigit a afavorir el negoci de les empreses de reciclatge. A més, exposa que no es pot justificar la prohibició (prohibició, d'altra banda, d'escassa eficàcia, tenint en compte el comerç global) per la dificultat tècnica del seu reciclatge.

La norma va destinada a la protecció del medi ambient, mitjançant la prohibició de molts materials que acaben en la mar, als aliments, a la cadena alimentària, etc. Així, el que persegueix la norma és la prevenció reduint la generació de plàstics.

10.- L'Ajuntament de Palma proposa afegir al redactat una referència en quant a la prohibició dels establiments comercials de distribuir bosses oxobiodegradables, a més de les de plàstic lleugeres d'un sol ús. Igualment, proposa modificar la terminologia i canviar "l'ús" de les bosses compostables, per la "distribució" de les mateixes.

Quant a les bosses oxobiodegradables, no consideram procedent afegir aquesta referència, ja que el sentit del redactat es refereix a qualsevol bossa de plàstic, incloent les oxobiodegradables. Per tant, no és necessària cap modificació al respecte.

Quant al canvi de la terminologia de la distribució de bosses compostables, en lloc de l'ús, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

11.- Plastic Europe, ANAIP, CICLOPLAST i ANARPLA al·leguen que segons el Real Decret de reducció del consum de bosses de plàstic, haurien de quedar exemptes de prohibició també les bosses compostables lleugeres. A més, sol·liciten promoure bosses de plàstic amb alts percentatges en plàstic reciclat, com per exemple les bosses de gruix $\geq 50\mu\text{m}$ amb un percentatge de plàstic reciclat $\geq 70\%$.

Com s'ha esmentat abans, la Comunitat Autònoma sempre pot ser més restrictiva que el RD estatal. Per tant, és viable i possible establir la prohibició de bosses de plàstic compostables lleugeres, tal i com queda reflectida.

En quant al segon punt, s'accepta l'al·legació exposant que les bosses de plàstics no lleugeres de gruix superiors a 50 micres, hauran de ser de plàstic reciclat amb un percentatge igual o superior al 70%, i a més s'hauran de cobrar.

12.- REZERO, Green Peace i RETORNA proposen incorporar al segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 24 una referència en quant a la obligació dels establiments a cobrar un preu per cada bossa de plàstic compostable que distribueixin.

Per qüestions d'higiene, seguretat, no es poden prohibir, ni tampoc es pot obligar a cobrar-les. El que sí que podem regular és el material per motius de protecció ambiental.

13.- ANGED i ECOEMBES al·leguen, en quant a la prohibició establerta en l'article 24, que és una mesura injustificada, ja que no hi ha estudis que assegurin que les bosses de plàstic compostable tenen menor impacte ambiental. Igualment, consideren que el termini previst és insuficient per a l'adaptació d'empreses i ciutadans.

En resposta al primer punt, és erroni afirmar que no hi hagi estudis que demostrin que les bosses de plàstic compostables tenen menor impacte ambiental. Doncs està comprovat que sí existeixen aquests estudis i que, per tant, les bosses compostables son més beneficioses pel que fa al medi ambient. En segon lloc, en quant al termini previst en aquest apartat, s'accepta l'al·legació i es fixa l'any 2020.

14.- Sofia Jayne Ribas considera que s'hauria de concretar més quan i en quines condicions poden anar els productes alimentaris en envasos de plàstic. Perquè a partir d'aquest punt entén que les pomes, pastanagues, tomàtiques, etc. encara es podran vendre en envasos de plàstic. Segueix dient que, per exemple, les maduixes han d'estar "protegides" per a la venda, però segurament es podrien vendre en un envàs de cartó o fusta, sense la necessitat d'anar en un envàs transparent per qüestió de màrqueting.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora aclariment en el text normatiu.

15.- ASCOME realitza tres suggeriments. En primer lloc, sol·licita un aclariment pel que fa a "qüestions d'higiene i seguretat". Exposa que s'hauria d'aclarir si es refereix principalment al sector alimentari.

L'articulat fa referència exclusivament a productes alimentaris. Per tant, no es considera necessari haver de modificar aquest apartat.

En segon lloc, juntament amb RESTAURACIÓN i CAEB, considera que el termini referenciat és massa curt per aquelles empreses i comerços que hagin assolit amb anterioritat i puguin disposar d'un stock de bosses de plàstic. Per tant, proposa retardar el termini fins l'1 de gener de 2020 per evitar despeses.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

Finalment, considera que la prohibició de bosses de plàstic és un problema per als establiments de productes que poden ser voluminosos (regals, juguetes, etc).

Les bosses de juguetes poden esser reutilitzables, ja que no estan prohibides, o d'altres materials com, per exemple, de paper reciclat. Per tant, no es considera que la prohibició expressa en aquest apartat sigui cap problema ni motiu de despesa per aquests tipus de productes.

16.- Plastic Europe, ANAIP, CIICLOPLAST i ANARPLA ens aclareixen que la referència correcta de la norma europea referenciada en aquest apartat en quant als envasos i embalatges és UNE EN 13432:2001.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

17.- ACES proposa una modificació pràcticament completa del primer apartat de l'article 24, el qual haurà d'estar subjecte al que prevegi la Directiva (UE) 2015/720, pendent de transposició.

L'estat espanyol duu un any i mig de retràs amb la transposició de la directiva. En aquest sentit, es considera la urgència mediambiental en la regulació d'aquesta matèria i sempre en el marc de la capacitat de legislar en protecció addicional del medi ambient, tal i com preveu l'article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears

En el desenvolupament de la legislació bàsica ambiental que complementen, les comunitats autònomes poden plasmar una política pròpia, més quan la finalitat és establir un "plus" de protecció del medi ambient, en concret en matèria de prevenció i gestió de residus, matèria que s'ha d'emmarcar en el títol competencial de la protecció del medi ambient, i que no ha de coincidir necessàriament amb la del legislador estatal. Aquesta línia jurisprudencial ha estat confirmada per la STC102 / 1995, que declara que la legislació mediambiental de l'Estat no pot arribar a aquest grau de detall que no permeti desenvolupament legislatiu algun de les comunitats autònomes amb competències en matèria de medi ambient. En el mateix sentit es manifesta la STC 166/2002.

18.- ANGED i la CAEB, entenen que no estarien dins l'àmbit d'aplicació d'aquest article les safates utilitzades per entregar als clients els productes adquirits en un punt de venda. Consideren la redacció un tant confusa que podria generar greus problemes en els comerços.

S'accepta l'al·legació i s'ha incorporat en el text normatiu "venta, distribució i ús..."

19.- Sofia Jayne Ribas considera que s'haurien de prohibir completament l'ús de plats, tasses, canyetes, etc. que siguin d'un sol ús. A més, consulta si, segons el sentit de l'articulat, els restaurants/locals podrien comprar els tassons de plàstic, etc, fora de les IB i fer el mateix ús a nivell local.

Quant a la primera consideració, cal dir que no podem prohibir completament l'ús de plats, tasses, canyetes, etc., perquè no és objecte d'aquesta llei. El text normatiu va en

la línia de reduir l'impacte de l'ús d'aquest productes, establint l'obligatorietat que siguin de productes biodegradables. S'ha incorporat al redactat la "venta, distribució i ús".

20.- AsCome al·lega, per la seva part, que aquest segon apartat de l'article 24, suposa un futur preocupant per als comerços dedicats a l'elaboració i venda de menjar preparat. També considera que per als comerços dedicats a la distribució a l'engròs d'aquest tipus de productes suposa un canvi substancial en la seva comercialització i pot suposar un important perjudici econòmic del negoci.

No es pot considerar que es generi un impacte als comerços dedicats a la distribució a l'engròs dels productes regulats en aquest article, perquè s'estableix la utilització de material alternatiu, que sigui biodegradable.

21.- Rocío Juan Ruíz, sol·licita que la prohibició dels articles que figuren en el segon apartat de l'article 24 es faci extensiva a la distribució i venda d'aliments crus i cuinats envasats en safates alimentàries de plàstic d'un sol ús.

Es regula el material d'aquests productes, que sigui amb materials biodegradables.

22.- Plastic Europe, ANAIP, CIICLOPLAST i ANARPLA al·leguen conjuntament que la vaixella d'un sol ús s'utilitza per raons higièniques, sanitàries (hospitals), de seguretat (presons), mediambientals (eviten pes en els avions). En tots aquests exemples, i més, exposen que és útil utilitzar vaixella d'un sol ús, i en alguns casos, fins i tot, necessari. Utilitzar una vaixella diferent suposaria un augment important de costos, i en molts de casos, un major impacte ambiental.

En cap cas, el text normatiu estableix que no es puguin utilitzar aquests productes, sinó que s'obliga que aquestes siguin biodegradables.

En quant a la segona part, pel que fa referència als costos, cal dir que els costos ambientals que provoca l'abandonament en el medi ambient de la vaixella d'un sol ús que hi ha avui en dia, és molt superior. Per tant, sent necessari adoptar mesures al respecte, es considera que establir l'obligació de que la vaixella d'un sol ús sigui compostable, és la més adequada.

23.- AFEDECO al·lega, pel que fa a l'apartat 2 i 3 de l'article 24, que aquesta prohibició suposaria un desviament de les vendes d'aquests articles a les xarxes comercials virtuals que propiciarien una "competència injusta" pel seus patrocinats. Entenen que els efectes d'aquesta prohibició beneficiarà als

operadors que comptin amb xarxes comercials virtuals, en detriment dels comerciants més humils que no podran vendre aquests articles dintre del canal de distribució físic.

La prohibició no només queda ajustada a les Illes Balears, sinó que també va referida a la plataforma de compra virtual en línia. En aquest sentit s'incorpora en el text normatiu, un aclariment.

24.- Rocío Juan Ruíz sol·licita que la prohibició de distribució i venda que es regula en el tercer apartat de l'article 24 s'entengui a les versions no recarregables de piles, retoladors, bolígrafs, així com als raspalls de dents amb mànec de plàstic d'un sol ús, i als globus, inclosa la seva disposició en el medi.

Es considera que els productes que s'han regulat a la llei són els prioritaris. Per tant, no s'accepta l'al·legació tot i que s'ha recollit a l'articulat la possible regulació d'altres productes si es compleixen una sèrie de condicions.

25.- HP exposa, en quant als microplàstics i nanoplàstics, que els hi agradaria tenir una definició més detallada sobre aquests dos conceptes i entendre millor el seu àmbit d'abast en els productes (quins estan prohibits, composició, tamany, excepcions). A més, proposen modificar el terme "no recarregables" per "no reutilitzables".

Pel que fa als termes de microplàstics i nanoplàstics, consideram oportú incorporar les definicions al redactat d'aquest apartat.

Quant a la modificació de "no recarregables" per "no reutilitzables", queda acceptada l'aportació.

26.- Plastic Europe, ANAIP, CIICLOPLAST, ANARPLA i FeiQue, sol·liciten eliminar "productes que continguin microplàstics i nanoplàstics", ja que l'article 114 TFUE persegueix la lliure circulació de mercaderies i, per tant, la prohibició de productes químics (microplàstics) aniria en contra d'aquest objectiu. Per altra banda, al·leguen també que avui per avui, no es coneixen productes en el mercat als quals s'afegeixin partícules plàstiques del tamany nano.

Segons la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat que es fonamenta en el principi d'Unitat de Mercat consagrat a l'article 139 CE, cap autoritat pot obstaculitzar directament o indirectament la llibertat d'establiment, la lliure circulació de béns ni la igualtat en les condicions bàsiques de l'exercici d'una activitat econòmica. Però, no obstant l'anterior, la Llei preveu que pugui limitar la lliure

iniciativa econòmica i la lliure circulació d'acord amb el principi de proporcionalitat i necessitat per a l'interès general que consagra l'article 5. Segons el paràgraf 2 de l'esmentat article "qualsevol límit establert d'acord a l'apartat anterior ha de ser proporcionat a la raó d'interès general invocada ". Evidentment, el medi ambient i les necessitats de la seva efectiva protecció formarien part d'aquest interès general que pot invocar a l'hora d'establir límits a la llibertat d'empresa i lliure circulació de mercaderies i productes.

Per altra banda, pel que es refereix als nanoplàstics, dir que entenem la reflexió que ens fan, però que com que es tracta d'una norma que vol ser duradora en el temps, ja s'avança per si més endavant apareix algun producte amb aquestes característiques.

27.- REZERO, el GOB, Green Peace i CEPA suggereixen incorporar un Annex on s'especifiquin els productes afectats. Consideren com a essencials: vaixella, tassons i copes d'un sol ús; coberts d'un sol ús; canyetes de begudes; estovalles i towallons; l'ús de sucre monodosis substituïble per sucres reomplibles; l'ús de salses monodosis (maionesa, ketchup...) substituïble per envasos reomplibles.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

28.- RESTAURACIÓN, per la seva part, proposa la inclusió de "productes de plàstic d'un sol ús", ja que no s'inclou en el redactat d'aquest quart apartat dit aclariment "de plàstic". Igualment, tenir en compte que canviar materials de plàstic per altres amb la mateixa funció en els establiments de restauració, comportarà unes despeses majors per als restaurants.

En relació a l'aportació del terme "de plàstic", s'accepta l'al·legació. Quant a les despeses dels restaurants, cal dir que aquests canvis suposaran, encara, un cost menor que el cost mediambiental.

29.- Rocío Juan Ruíz i Sofia Jayne Ribas, consideren que s'hauria de detallar en el redactat "per al consum d'aliments i BEGUEDES", ja que només es contempen els aliments.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

30.- AFEDECO i la Cambra de Comerç proposen establir una excepció a l'apartat 4. Així, mentre que es prohibeix l'ús de productes d'un sol ús, consideren adient afegir l'excepció dels productes consumibles de cel·lulosa. Consideren que l'eliminació dels torcabagues i tovallolletes de cel·lulosa dins de l'àmbit de la

restauració podria suposar un encariment extraordinari pels consumidors, a més d'un impacte mediambiental associat als rentats de les mantelleres de teixits.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el nou redactat.

31.- Rocío Juan Ruíz proposa que on diu "càpsules de cafè" digui "càpsules de cafè, infusions, brous, etc. que s'utilitzen en cafeteres de càpsules".

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

32.- el GOB, REZERO, Green Peace, CEPA i RETORNA proposen que la llei estableixi la obligatorietat de les empreses distribuïdores de càpsules de cafè a demostrar no la reciclabilitat sinó el reciclatge efectiu de les càpsules en el mateix territori balear.

S'establirà una nova regulació de l'apartat 2 de l'article 24, que es dividirà en dues parts. Així, es regularan els cafès per una banda (on hi haurà un apartat b), que explicarà els objectius de reciclatge i obligatorietat reciclatge) i, per altra banda, es regularan els bastonets, canyetes, etc.

33.- Federación espanyola del Café al·lega que aquest apartat 5 de l'article 24 és contrari a la unitat de mercat, per tant sol·liciten la seva eliminació. A més, per donar suport a les càpsules de cafè, exposen que aquestes són un estímul per augmentar la competitivitat, contribueixen a un menor malbaratament alimentari, que la recollida selectiva i reciclatge integral de càpsules utilitzades segueix el model d'economia circular i que, des de 2009, existeixen iniciatives de reciclatge integral de càpsules de cafè.

Quant a la primera al·legació, cal dir que, com ja s'ha exposat en resposta a al·legacions anteriors, les mesures que adopta aquesta article segueixen els criteris de gestió que marca la LRSC i la Directiva marc 2008/98 / CE sobre residus, la qual cosa no constitueix un obstacle per a que el legislador autonòmic balear pugui establir previsions i resultats més ambiciosos per a l'adequada protecció del medi ambient i per facilitar la implantació efectiva de l'economia circular, donada la potestat que li confereix l'article 149.23 de la Constitució Espanyola, l'article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia i el que disposa l'article 12.4 de la LRSC.

A més, afegir que com a administració es necessita incorporar un mecanisme de regulació i comprovació adient.

Per tant, no es considera procedent eliminar aquest apartat del redactat de la llei.

34.- PLODULCE, per la seva part, suggereix fer un canvi de terminologia. Així, on es diu que els bastonets per a caramels han de ser compostables, proposa que digui "reciclables".

La intenció de l'esborrany és que aquests materials siguin compostables, no reciclables. Per tant, es considera que no cal modificar res al respecte.

35.- Plastic Europe, ANAIP, CIICLOPLAST i ANARPLA suggereixen que la substitució per materials compostables ha d'anar sempre lligat a un sistema de recollida orgànica implementat, així com una campanya que informi al consumidor sobre la forma correcta de gestionar aquests productes al final de la seva vida útil.

L'esborrany de llei preveu que en 2 anys serà obligatòria la recollida de matèria orgànica i, per tant, amb el redactat d'aquest article, aquest sistema ja estarà instaurat.

36.- AFEDECO i la Cambra de Comerç proposen eliminar l'apartat 5 de l'article 24, ja que pot generar encariment per als consumidors i un gran impacte mediambiental. Al·leguen que tampoc es prohibeixen càpsules de tes i infusions, ni altres contenidors d'aliments fets amb els mateixos materials plàstics.

No es considera necessari ni oportú haver d'eliminar aquest apartat. Al contrari, l'impacte ambiental existeix a les hores a causa d'aquest tipus de càpsules, ja que la majoria, no es recicla. En conseqüència, no és procedent eliminar aquest apartat.

37.- NESPRESSO al·lega per la seva part, que les càpsules d'alumini són fàcilment reciclables mecànicament. A més, en el cas de les Illes Balears, gràcies al sistema de reciclatge propi de Nespresso, les càpsules utilitzades es recullen i es duen a una planta on es separa el cafè de l'alumini, facilitant que el cafè es pugui utilitzar en compost d'alta qualitat i que l'alumini tingui una segona vida.

En el text normatiu s'ha inclòs "que hauran d'organitzar un sistema individual o col·lectiu que garanteixi i acrediti davant el Govern de les Illes Balears el correcte reciclat dels seus productes i el compliment dels objectius d'aquesta llei".

38.- Finalment, ANGED, FIAB, la CAEB i la Federación Española del Café, al·leguen, en quant als apartats 5 i 6 de l'article 24 en qüestió, que respecte a la prohibició de la comercialització de càpsules de cafè, es tracta d'una mesura contrària a

l'article 18 de la Directiva d'envasos, sobre la prohibició d'establir restriccions a la lliure circulació d'envasos. Per tant, sol·liciten l'eliminació d'aquest article.

No es tracta d'una mesura que vagi en contra de la Directiva d'envasos, ja que aquesta mateixa no considera a les càpsules de cafè com un envàs. Per tant, no cal realitzar cap modificació al respecte.

39.- Plastic Europe, ANAIP, CIICLOPLAST i ANARPLA consideren que per augmentar l'eficiència en l'ús dels nostres recursos, així com prevenir la generació de residus, és necessari seguir avançant en l'eco-disseny i la innovació.

Es tracta d'una aportació que va en la línia de la llei i per tant no modifica el text.

40.- SIGAUS i SIGNUS al·leguen que en cap cas podrà el Govern de les Illes Balears establir mesures amb fonament en aquest apartat que afectin directament o indirectament als fluxos de productes sotmesos al règim de responsabilitat ampliada del productor, com és el cas dels olis industrials.

En el marc de mesures de protecció addicional del medi ambient, competència que, com ja s'ha dit, té la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (art. 36.46 EAIB), sí que podria dur a terme les mesures que afectin als fluxos de productes sotmesos al règim de responsabilitat ampliada del productor. Però, en aquest cas, no hi ha establerta cap mesura que afecti als olis industrials.

21. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 25. MESURES DE PREVENCIÓ D'ENVASOS

1.- FIAB i Cerveceros Españoles consideren que el mateix hauria de referir-se a la prevenció de residus en general, i no a la prevenció d'envasos en particular.

La llei ja preveu en diferents apartats els temes de prevenció de residus en general, mentre que l'article 25 es refereix expressament a les mesures de prevenció d'envasos en particular. Per tant, no procedeix fer cap canvi al títol de l'article en qüestió.

2.- ANEABE considera que, tenint en compte que l'apartat 1 de l'article 25 ja estableix el foment de la prevenció d'envasos i l'ús d'envasos reutilitzables, consideren que les mesures previstes en els apartats 2,3,4 i 5 de l'article 25 dirigides a prohibir, limitar o evitar la venda d'aigua envasada en envasos d'un sol ús, són del tot injustes a més de ineficaços i desproporcionades, per la qual cosa sol·liciten la supressió de les mateixes.

Les actuacions previstes a l'article 25 són actuacions encaminades a la prevenció de residus i tenen implícit un component exemplaritzant i pedagògic que s'ha de potenciar i estan perfectament enquadrades en la llei estatal de residus. A la mateixa conclusió arriba el Consell de Navarra en el Dictamen 10/2018, de 26 de març, sobre l'observància de l'ordenament jurídic del projecte de Ley Foral de Residuos y su Fiscalidad (exp 7/2018) concluint que l'esmentada mesura és acorde amb l'ordenament jurídic.

Per altra banda, el que preveu l'article 25 és generalitzar la terminologia a les begudes en envasos d'un sol ús. Però que en cap moment l'objectiu és discriminar l'aigua. Per tant, no es considera necessària realitzar cap modificació al respecte.

3.- El Consell de Mallorca, exposa que el seu contingut fa referència pràcticament a envasos d'aigua. Considera que caldria matissar la seva redacció perquè aquestes mesures de prevenció siguin d'aplicació a altres tipus d'envasos.

El contingut d'aquest article s'estén a qualsevol beguda en envàs d'un sol ús, i no únicament a l'aigua. Per tant, no es considera necessari modificar l'articulat.

4.- RESTAURACIÓN considera oportú afegir un 6è apartat, on digui que "l'Administració pública serà l'encarregada de vetllar que l'aigua sigui potable, responnent en el cas que causi qualsevol perjudici a algun establiment a causa de la manca de control de la xarxa d'aigua de les Illes Balears".

Aquest supòsit ja queda recollit a altres normatives. La Directiva 98/83/CE del Consell de 3 de novembre de 1998, relativa a la qualitat de les aigües destinades al consum humà; i el Real Decret 140/2003, de 7 de febrer, per el qual s'estableixen els criteris sanitaris de la qualitat de l'aigua de consum humà.

A més, la Llei 14/1986, de 25 de abril, General de Sanitat, va establir la obligació de las Administracions públiques sanitàries d'orientar les seves actuacions prioritàriament a la promoció de la Salut i a la prevenció de les malalties.

L'esmentada llei preveu que les activitats i productes que, directa o indirectament, puguin tenir conseqüències negatives per a la salut, siguin sotmeses per les Administracions públiques a control per part d'aquestes i a dur a terme actuacions sanitàries per a la millora dels sistemes d'abastament de les aigües.

5.- ECOVIDRIO, FIAB, Marcas de Restauración, les entitats que formen la cadena de valor, Cerveceros Españoles i ECOEMBES al·leguen, respecta al segon apartat

de l'article 25, que es tracta d'una mesura contrària a la Directiva 94/62/CE, que estableix la prohibició de restriccions a la lliure circulació d'envasos. També exposen que és contrària a llibertat d'empresa i, per tant, sol·liciten la seva eliminació.

Segons la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat que es fonamenta en el principi d'Unitat de Mercat consagrat a l'article 139 CE, cap autoritat pot obstaculitzar directament o indirectament la llibertat d'establiment, la lliure circulació de béns ni la igualtat en les condicions bàsiques de l'exercici d'una activitat econòmica. No obstant l'anterior, la Llei preveu que pugui limitar la lliure iniciativa econòmica i la lliure circulació d'acord amb el principi de proporcionalitat i necessitat per a l'interès general que consagra l'article 5. Segons el paràgraf 2 de l'esmentat article "qualsevol límit establert d'acord a l'apartat anterior ha de ser proporcionat a la raó d'interès general invocada ". Evidentment, el medi ambient i les necessitats de la seva efectiva protecció formarien part d'aquest interès general que pot invocar a l'hora d'establir límits a la llibertat d'empresa i lliure circulació de mercaderies i productes.

En aquest sentit, cal remarcar que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, té competència per a la protecció addicional del medi ambient (EAIB 30.46).

6.- Rocío Juan Ruíz, suggereix fer una modificació. Així, on el redactat d'aquest 6è apartat diu "venta d'aigua en botelles d'un sol ús" digui "venta d'aigua, refrescos i altres begudes en botelles d'un sol ús" i que la prohibició es faci extensiva a centres d'ensenyament i universitats.

S'accepta parcialment l'al·legació. No es limitarà estrictament la venda d'aigua sinó també altres envasos de begudes i s'estén a edificis i instal·lacions de les administracions públiques.

7.- El Consell d'Eivissa considera oportú incloure la obligació de que, si n'és el cas, els gots que es disposin per a les fonts d'aigua potable esmentades a l'articulat, siguin compostables.

S'accepta parcialment l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu que els tassons podran ser preferentment reutilitzables, o en tot cas, compostables.

8.- PIMECO, al·lega que no és de justícia que el cost que haurà de tenir els establiments d'Hosteleria i restauració per oferir aigua gratuïta no envasada, l'hagi d'assumir l'empresari per llei per dispensar aquest producte. També s'ha de tenir en compte la qualitat del producte i en cap cas es pot imputar a l'establiment la qualitat de l'aigua per voler reduir els envasos. Consideren que, si l'empresari ha de donar aigua de l'aixeta, haurà de proporcionar-la amb un altre

envàs o tassó reutilitzable però que dita reutilització també té un cost. A més, aquets apartat consideren que no té sentit si els demés apartats del mateix article permeten l'ús de l'aigua envasada en botelles reutilitzables.

La CAEB i FEHM, al·leguen en el mateix sentit, que no hauria de ser una obligació. Cal remarcar, també que aquest tipus de conducta por derivar en la interposició de reclamacions per malalties gàstriques que en els darrers anys han donat lloc a indemnitzacions milionàries i campanyes d'imatge negativa per a les Illes Balears.

En cap cas s'especifica que l'aigua oferida hagi de ser de l'aixeta. Es pot disposar de qualsevol altre sistema que pugui oferir aigua potable.

De totes formes, en relació al possible risc sanitari, s'ha de dir que segons el Decret de vigilància sanitària (Decret 53/2012 de 6 de juliol, sobre vigilància sanitària de les aigües de consum humà de les Illes Balears), a l'apartat 3 del programa de vigilància, "Control de qualitat de l'aigua", una aigua és "apta per al consum humà" quan no conté cap tipus de microorganisme, paràsit o substància en una quantitat o concentració que pot suposar un perill per a la salut i quan compleix els valors paramètrics especificats en les parts A, B i D de l'annex I del Reial Decret 140/2003 o els valors establerts de forma excepcional per la Direcció General de Salut Pública i Consum. Si no es compleixen els paràmetres de la part C de l'annex I, la Direcció General de Salut Pública i Consum ha de valorar la qualificació de l'aigua com a "apta per al consum humà" o "no apta per al consum humà" depenent del risc per a la salut.

Si els paràmetres que superen els valors paramètrics assoleixen valors que han produït o poden produir efectes adversos sobre la salut de la població, l'aigua s'ha de qualificar com a "no apta i amb risc per a la salut".

Si, en alguna zona d'abastament, la qualitat de l'aigua de consum humà incompleix algun paràmetre, el gestor ha de posar-ho en coneixement de la Direcció General de Salut Pública i Consum, de la població o d'altres gestors afectats, així com del municipi, si pertoca, així com les mesures correctores i preventives previstes, a través dels mitjans i en la forma que consideri més adequada, d'acord amb l'autoritat sanitària, a fi d'evitar qualsevol risc que afecti la protecció de la salut humana.

9.- RESTAURACIÓN i AFEDECO proposen una modificació del quart apartat de l'article 25. Proposen afegir al redactat que l'oferiment de consum d'aigua no envasada de forma gratuïta i complementària, es farà sempre que el client ho sol·liciti. A més, proposen incloure, també, una definició de client, entenent per client aquella persona o persones que es trobin consumint en l'establiment i se'ls estigui prestant un servei que comporta unes despeses i dedicació professional.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu un aclariment "... consumidores, clients o usuaris dels seus serveis"

10.- ECOVIDRIO, FIAB, Marcas de Restauración, CAEB i ECOEMBES al·leguen que aquest apartat és contrari a la Directiva 94/62/CE d'envasos. A més, consideren que s'hauria d'implantar un sistema de dipòsit i aclarir que es tracta d'un sistema de recollida selectiva.

La Comunitat Autònoma de les Illes Balears, té competència per a la protecció addicional del medi ambient (EAIB 30.46), en virtut de la qual pot dur a terme determinades actuacions respecte al mateix, sense que això suposi un confrontament amb la Directiva d'envasos. Més bé, cal remarcar que el que es regula segueix els criteris de gestió que marca la LRSC i la Directiva marc 2008/98 / CE sobre residus, la qual cosa no constitueix un obstacle per a que el legislador autonòmic balear pugui establir previsions i resultats més ambiciosos per a l'adequada protecció del medi ambient i per facilitar la implantació efectiva de l'economia circular, donada la potestat que li confereix l'article 149.23 de la Constitució Espanyola, l'article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia i el que disposa l'article 12.4 de la LRSC.

Respecte a la resta al·legacions, es considera que ja s'entén prou bé que el redactat es refereix a un sistema de dipòsit i no a un SDDR tal com es contempla a la llei d'envasos, que requereix, entre altres, autorització administrativa prèvia. Simplement es parla d'un sistema de dipòsit per obtenir un tassó i evitar l'abandonament d'envasos i tassons o la seva gestió incorrecta en esdeveniments públics.

22. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 26. SOBRE EL MALBARATAMENT ALIMENTARI

1.- El GOB proposa introduir mesures concretes de reducció del malbaratament, com a mínim en sectors com l'agricultura i la distribució.

Amics de la Terra i FEHM consideren oportú incorporar mesures concretes de reducció del malbaratament, com a mínim, en sectors com l'agricultura i la distribució.

CEPA i REZERO, afegixen que el Govern de les Illes Balears hauria de regular l'obligació de tots els agents del cycle alimentari de reportar la quantitat d'aliments que es desaprofiten i que a la vegada s'exposi com s'han obtingut aquestes dades.

Pel que fa al primer punt, cal dir que el que proposen és una mesura d'àmbit reglamentari o d'un mecanisme de desenvolupament, però no d'una llei. La llei ja

preveu a article 26.3 un desplegament normatiu en quant a mesures per evitar el malbaratament alimentari, i s'entén que és dins aquest desplegament on s'hauran d'exposar mesures concretes en quant als agents afectats.

En quant al segon punt, d'acord amb els apartats 2 i 3 de l'article 68, ja existeixen unes obligacions de reportar informació per part dels productors de residus, i més en relació i compliment d'objectius, com es refereix l'article 2.2.f. En tot cas, es té en compte la seva aportació, i es considera que aquest és un aspecte que es podria puntualitzar en el desenvolupament posterior que preveu el punt 4 de l'article 26.

2.- CEPA suggereix que els recursos alimentaris i econòmics aquí referenciats, poden ser utilitzats per a apoderar a les persones beneficiaries, dinamitzar l'economia local, millorar l'equilibri nutricional, enfortir la xarxa local de solidaritat etc. Aquests potencials s'han de tenir en compte a l'hora de plantejar aquest pacte social.

S'accepta l'al·legació i queda recollit en el text normatiu

3.- ACES proposa afegir al final del redactat, una referència a les garanties exigides.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu "garanties" "exigibles", al considerar-se més específica.

4.- ANGED, ACES i la CAEB proposen eliminar aquest apartat, ja que s'ha demostrat que el sector empresarial està capacitat per formular solucions eficients i que per tant forma part de l'exercici de responsabilitat social de les empreses.

Es considera que més enllà que cada empresa faci aquesta tasca, és igualment necessària una tasca de coordinació global, per a que no es faci una tasca individualitzada. Per tant, en aquest sentit, es considera oportuna la intervenció del Govern Balear i, per tant, el manteniment d'aquest apartat.

5.- AFEDECO i la Cambra de Comerç, també proposen afegir al final del redactat una referència sobre la prevenció d'informar als consumidors sobre els efectes negatius del malbaratament alimentari sobre el medi ambient i l'economia de les llars.

S'accepta l'aportació i s'incorpora al text normatiu

6.- PIMECO proposa afegir a la redacció que la regulació per reduir el malbaratament alimentari, haurà de preveure necessàriament polítiques per disminuir el malbaratament alimentari en els comerços i punts de venda.

No es considera oportú fer aquesta aportació, ja que amb aquesta mesura no es creu que s'aconsegueixi l'objectiu real de article, que és una reducció del malbaratament alimentari en qualsevol situació.

7.- Rocío Juan Ruíz proposa que allà on l'article diu "menjadors escolars, hospitals, residències, grans col·lectius, etc", s'afegeixi "esdeveniments (fires, congressos, etc)". Proposa també afegir al final del redactat del sisè apartat de l'article 26, una referència als envasos compostables.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

8.- RESTAURACIÓN al·lega que, en quant a l'obligació dels establiments d'Hosteleria i restauració a facilitar als clients que així ho sol·licitin la resta d'aliments no consumits, s'obliga a fer una despesa a l'establiment pel que fa a material "take away" es refereix: bosses, tovallons, coberts, envasos / tapers, etc. i tot això de material compostable.

En cap part de l'articulat es diu que el restaurant no pugui cobrar per l'envàs que es dona al client. Tampoc es fa referència al fet que, a més de l'envàs on es duu el menjar, també s'hagi d'oferir tovallons, coberts, etc... En l'actualitat, la majoria dels restaurants ja tenen tota aquesta despesa inclosa, és a dir, ja ofereixen, per exemple, tovallons.

9.- CAEB i FEHM, consideren oportú incloure pautes d'actuació, ja que es trasllada la responsabilitat del risc sanitari a les empreses d'hoteleria i restauració que faciliten als seus clients les restes d'aliments no consumits. A més, al·leguen que no queda clar com s'aplicaria aquesta obligatorietat en el cas d'establiments amb bufets o altres modalitats de preparació i servei (menús col·lectius o altres).

Quant al primer punt, no es considera adient incloure pautes d'actuació. Cada establiment podrà dur a terme les pautes que consideri necessàries a fi de que no es posi en risc la salut dels clients.

Quant al segon punt, cal dir que les mesures establertes en aquest apartat, van dirigides als establiments que s'encarreguin de servir menús o a la carta. Pel que fa als

bufets, no es pot establir aquest tipus de mesures ja que, al contrari del menú o el menjar a la carta, no hi ha un límit de menjar establert per preu.

23. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 27. SISTEMES DE RESPONSABILITAT AMPLIADA DEL PRODUCTOR.

A l'hora d'abordar les al·legacions en relació a la responsabilitat ampliada del productor a través els actuals sistemes de gestió així com les aspiracions i objectius futurs de cara a la seva millora, és importat destacar les demandes de transparència que sobre els mateixos es varen enunciar en la “Ponencia de estudio para la evaluación de diversos aspectos en materia de residuos y el análisis de los objetivos cumplidos y de la estrategia a seguir en el marco de la Unión Europea”, elaborada per la Comisión de Medio Ambiente y Cambio Climático del Senado i que fou aprovada pel Ple de la Cambra, en la sessió de dia 12 de novembre de 2014. Una de les primeres recomanacions fan referència a la necessitat d'augmentar la transparència i les possibilitats de control públic sobre les mateixes. També conclou la necessitat que els sistemes assumeixin el cost total de la recollida separada i en el seu cas, de la selecció dels residus.

En aquest context, amb la llei autonòmica s'ha optat per seguir aquestes recomanacions amb l'objectiu de preparar la transformació cap a una economia circular i vetllar pel compliment de la responsabilitat ampliada del productor sota el principi “qui contamina paga”.

La responsabilitat ampliada del productor és una qüestió específicament ambiental, pel que la CCAA té competència per a desenvolupar la legislació bàsica estatal amb el fi de completar-la i de millorar-la afegint noves determinacions que no signifiquin disminuir el nivell d'exigència i de protecció ambiental bàsic exigint per la norma estatal.

1.- ASOBIC i ERP al·leguen que resulta pràcticament impossible que els responsables de la primera posada en el mercat puguin aportar dades fiables sobre la posada en el mercat en el territori de cada CCAA, ja que el lloc en què es produeix aquesta primera posada al mercat no té perquè coincidir amb el lloc en el qual es porta a terme la venda minorista del producte, que és el lloc en el qual es sol generar el residu. Consideren que resultaria més adequat que el càlcul d'objectius a nivell autonòmic es fes extrapolant les dades estatals en funció de la població de la CCAA, tal com s'ha fet en el cas dels RAEE.

Es considera que els responsables de posar productes en el mercat a través d'un sistema col·lectiu, han de subministrar les dades concretes dels productes que han posat en el mercat en l'àmbit de la nostra Comunitat Autònoma, i no en tot l'estat

espanyol. D'aquesta manera es disposarà de la informació necessària. Aquesta proposta va en la línia que proposa la nova directiva per la que es modifica la Directiva 2008/98 relativa a residus, que apunta que els Estats estableixin marc adequat de seguiment i aplicació per garantir que els productors de productes i organitzacions que compleixen amb les obligacions de responsabilitat ampliada del productor "informin i facilitin dades fiables a les autoritats ambiental". En aquest context es redacta aquest article, partint de la consideració del principi d'autonomia institucional i distribució de competències entre l'Estat i la Comunitat Autònoma.

2.- Les entitats que formen la cadena de valor de l'envàs, així com Marcas de Restauración, SIGNUS, la Cambra de Comerç i ERP al·leguen que aquest article estableix mesures no adequades a la normativa estatal bàsica pel que es refereix a la Responsabilitat Ampliada del Productor. Igualment, disposen que les mesures establertes són contràries al principi d'unitat de mercat, a la lliure competència, al lliure comerç, així com a la lliure circulació de béns i mercaderies.

Tal i com s'ha esmentat en altres al·legacions, la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat que es fonamenta en el principi d'Unitat de Mercat consagrat a l'article 139 CE, cap autoritat pot obstaculitzar directament o indirectament la llibertat d'establiment, la lliure circulació de béns ni la igualtat en les condicions bàsiques de l'exercici d'una activitat econòmica. No obstant l'anterior, la Llei preveu que pugui limitar la lliure iniciativa econòmica i la lliure circulació d'acord amb el principi de proporcionalitat i necessitat per a l'interès general que consagra l'article 5. Segons el paràgraf 2 de l'esmentat article "qualsevol límit establert d'acord a l'apartat anterior ha de ser proporcionat a la raó d'interès general invocada". Evidentment, el medi ambient i les necessitats de la seva efectiva protecció formarien part d'aquest interès general que pot invocar a l'hora d'establir límits a la llibertat d'empresa i lliure circulació de mercaderies i productes.I, en aquest sentit, s'emmarca la competència en protecció addicional del medi ambient que l'Estatut d'Autonomia ofereix a les Illes Balears.

3.- RECYCLA, SIGNUS, SIGAUS i SIGFITO, sol·liciten que es limiti a establir en la ordre a que es fa referència al final de l'apartat, que es desenvoluparà tot el relatiu al subministrament d'informació contemplada en les normes estatals que regulen l'aplicació de la RAP en els diferents fluxos de residus.

És precisament a través d'aquesta llei que es volen establir condicions addicionals a les contemplades a la normativa estatal.

4.- ECOEMBES al·lega, que en la generació de residus d'envasos domèstics intervenen nombrosos factors socioeconòmics, seria més adequat que aquest apartat es redactés amb caràcter general sense vincular-lo únicament a dos indicadors concrets mencionats (IBESTAT i IPH).

Es considera que no procedeix acceptar aquest suggeriment, ja que precisament el que es vol és vincular objectius a uns indicadors concrets, per aconseguir màxima objectivitat en els càlculs.

5.- ECOVIDIRO, RECYCLA, FIAB, ANEABE, ECOTIC, AMBILAMP i ERP, al·leguen que les mesures adoptades en el cinquè apartat de l'article 27 en qüestió, són de competència estatal, no autonòmica, i que únicament el RD 110/2015 dels RAEE estableix els objectius mínims en proporció a la població.

Encara que els SRCAP tinguin el seu origen en un decret estatal, hauran d'assolir els objectius que estableixi cada Comunitat Autònoma.

6.- HP proposen una modificació d'aquest 5è apartat. Així, on l'articulat diu que els sistemes de responsabilitat ampliada del productor han de complir els objectius de recollida i reciclatge prevists pels programes de prevenció i plans de residus establerts per les administracions públiques de les Illes Balears, proposa que es faci referència a que aquests programes i plans de residus siguin establerts per la legislació bàsica de l'Estat.

No es considera adequat acceptar l'aportació de HP, ja que precisament el que es pretén és que siguin els objectius fixats per una Comunitat Autònoma els que s'hagin d'assolir.

7.- Els Consells de Menorca i de Formentera, proposen que aquest apartat faci referència a les conseqüències que hi hauria en cas de que els SRAP no compleixin amb la normativa, incorporant les mateixes al règim sancionador.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora com a infracció greu "l'incompliment de les obligacions imposades als productors de productes en aplicació de la responsabilitat ampliada del productor"

8.- ECOEMBES exposa que donada la complexitat que planteja la qüestió prevista en l'apartat 5 de l'article 27, sol·liciten que prèviament a l'establiment d'aquest requeriment en la normativa, s'analitzi juntament amb els agents afectats (productors i distribuïdors) les possibilitats de desenvolupar un mecanisme de reporting que aportï informació fiable i coherent.

La mesura proposta per ECOEMBES ja s'ha intentat en l'actualitat sense el marc normatiu i no s'han obtingut els resultats esperats. Per tant, no procedeix acceptar l'aportació.

9.- ASPAPEL proposa eliminar l'article 27.6. per dos motius. En primer lloc, hauria de distingir la tipologia de residus i, per contra, no estableix aquesta distinció. I, en segon lloc, perquè d'acord amb la Llei 11/1997, l'àmbit d'actuació dels SRAP s'ajusta exclusivament als residus d'origen domiciliari i, en tot cas, als assimilables als anteriors generats en indústries i serveis, però no a tots els d'origen industrial i comercial.

Per la seva part, SIGRE i ANGED, també proposen la modificació del contingut de l'apartat 6 en qüestió, i establir que únicament s'ajustarà als residus d'origen domiciliari, i no als d'origen industrial i comercial.

En resposta, dir que un cop analitzat el seu suggeriment, es considera que l'òptim per a una millor gestió dels residus és que els SRAP gestionin no només els residus domiciliaris, sinó també els industrials i comercials. Per tant, no és oportú eliminar els residus industrials i comercials de l'aplicació d'aquest article.

10.- ECOVIDRIO, FIAB, ANEABE, PRODULCE, CAEB, ASOBIC, ECOEMBES i Cerveceros Españoles, exposen, que no queda clar si es refereix a dades de productes envasats o residus d'envasos recollits. En segon lloc, consideren que és necessari que s'exigeixi als sistemes RAP subministrar informació sobre residus d'envasos inclosos en el seu àmbit d'actuació (domèstics, comercial i industrial).

I, finalment, pel que fa a aquest sisè apartat de l'article 27, consideren que és un pas enrere en la gestió ja que, per exemple a Mallorca, >90% ja es destina a àrid reciclat.

En resposta a aquestes entitats, cal dir que, pel que fa al primer punt, l'articulat es refereix a productes envasats. Igualment, es farà una redacció més clara a fi de que no quedin dubtes.

En quant al segon punt, considerada l'aportació, cal dir que es tindrà en compte i es farà una referència a la mateixa. Així, es farà exigible que els sistemes RAP subministrin informació sobre els residus d'envasos inclosos en el seu àmbit d'actuació.

Finalment, i pel que afecta al tercer suggeriment, no es considera que es faci un pas enrere en la gestió, ja que en qualsevol cas, el fet de que s'obligui a un SIG a incloure tant els residus d'origen domiciliari com els residus d'envasos d'origen comercial i/o industrial, no impedeix la gestió, sino que fins i tot la millora.

11.- SIGFITO al·lega que pel que fa al sisè apartat de l'article 27, careix de sentit exigir la obligació prevista als SIG quan, com es el cas de SIGFITO, no incorporen envasos domèstics ni industrials.

En resposta cal dir que, en conseqüència amb el redactat d'aquest article, SIGFITO i totes aquelles entitats que fins a les hores no incorporaven els envasos domèstics ni industrials i/o comercials en la seva gestió, a partir d'ara els hauran d'incorporar. Queda, per tant, establerta aquesta obligació, sense que sigui procedent la seva modificació.

12.- FIAB, ANEABE, PRODULCE, ASOBIC, ECOEMBES i Marcas de Restauración proposen aclarir que, pel que fa al setè apartat de l'article 27, les obligacions financeres de la RAP han de limitar-se als envasos recollits selectivament.

Però, cal dir que les obligacions derivades del principi de la responsabilitat ampliada del productor s'hauran d'aplicar damunt tots aquells productors en que així s'estableixi normativament, tal i com està previst a través d'aquesta llei, i com preveu també, l'article 31.2.e de la llei bàsica estatal de residus 22/2011.

13.- ECOVIDRIO, ANGED, CAEB i Marcas de Restauración, al·leguen també que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears careix de competència per establir les mesures previstes en aquest apartat i que, per tant, ha de ser la llei estatal la que les prevegi. Afegeix, que els sistemes RAP només han de compensar les despeses addicionals de recollida selectiva (material mòbil i infraestructures).

En el marc de la protecció addicional de medi ambient, la legislació autonòmica està legitimada a establir una política ambiental més ambiciosa establint un nivell més alt d'exigència, en benefici del medi ambient, i garantir la consecució d'objectius més ambiciosos de gestió i per a l'efectiu compliment de la responsabilitat ampliada del productor com a plasmació positiva del "principi de qui contamina paga".

14.- Els Consells de Menorca i Formentera consideren que l'especificació prevista en aquest apartat també hauria d'incloure els costos vinculats amb el tractament dels residus envasos, inclosa la eliminació i la incineració, així com els costos ambientals associats.

Aquesta previsió no és possible, ja que els envasos no han d'anar a abocador. Per tant, no cal preveure els costos vinculats a l'eliminació ni a la incineració.

15.- SIGRE proposa la següent redacció: ""Els sistemes de responsabilitat ampliada del productor d'envasos han de compensar les administracions per la totalitat dels costos addicionals per la recollida, transport i tractament de residus recollits selectivament en els terminis de l'article 10.2 de la llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos"."

En resposta, cal dir que no procedeix acceptar aquesta aportació, ja que precisament per la justificació del redactat que exposen, ens ha dut a incloure la puntualització "per la valorització" al nou article 27.7.

24. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 28. ALTRES SISTEMES DE GESTIÓ DE RESIDUS

1.- Els Consells de Mallorca, Menorca i Eivissa proposen la modificació completa de l'article 28. Ofereixen 2 opcions de redactat.

La primera, proposa que siguin els Consells Insulars els encarregats de la gestió de residus en el sentit que estableix l'article 28 en qüestió. La segona proposta és que aquesta mateixa gestió sigui duta a terme per el Govern Balear. En qualsevol cas al·leguen que cal eliminar la justificació de la viabilitat econòmica en la implantació d'aquest sistema.

S'ha introduït un nou redactat d'aquest article a la llei i entre d'altres qüestions s'accepta la proposta que sigui el Govern de les Illes Balears l'encarregat de la gestió.

2.- Latas de Bebidas exposa diverses qüestions:

- En primer lloc, manifesta que el SDDR no es pot considerar un sistema complementari ni alternatiu, ja que no aporta nous envasos als recuperats actualment mitjançant la recollida selectiva

Aquest article 28 ha estat modificat en la seva globalitat i en aquesta versió el SDDR es considera com un sistema complementari i alternatiu en relació als actuals sistema de gestió.

- En segon lloc, exposa que no es pot considerar un sistema que condueixi a la implantació de sistemes d'envasos reutilitzables o emplenables (es va implantar per ajudar en la transició de l'envàs emplenable a l'envàs d'un sol ús).

Es considera que efectivament un SDDR sí pot ajudar a la implementació d'aquests sistemes. Per tant, es considera oportuna la seva previsió.

- En tercer lloc, Latas de Bebidas exposa que el cost econòmic, ambiental i social del SDDR és clarament superior al sistema actual de RAP.

En el nou articulat s'estableix que el Govern de les Illes Balears elaborarà estudis necessaris que tinguin en compte les externalitats i implicacions tècniques i econòmiques sobre el conjunt dels actuals sistemes de recollida de residus d'envasos ja implantats, així com les circumstàncies o possibilitats de les petites i mitjanes empreses.

- En quart lloc, considera que no hi ha diferència de qualitat entre el metall separat en un SDDR i altre separat correctament mitjançant una altra tècnica moderna.

A l'hora d'implementar el SDDR es tindrà en compte

- Finalment, manifesta que les Illes Balears té característiques que farien especialment complicat, costós i ineficaç implantar un SDDR. ASODIB, en relació a aquesta darrera al·legació de Latas de Bebidas, també ens proposa la una nova redacció de l'article 28, per tal d'evitar aquesta problemàtica.

En el nou redactat s'ha establert que abans d'implementar el SDDR, es preveurà que s'hagi de fer una prova pilot a una illa controlada per verificar l'eficàcia del mateix.

3.- AFEDECO i La Cambra de Comerç al·leguen, per una banda, que el títol pluralitza les alternatives a l'actual sistema de gestió de residus i que no queden reflectides en el desenvolupament del propi article, pel fet de censurar únicament, com a única alternativa a l'actual SCRAP, el SDDR.

Per altra banda, exposen els efectes negatius del SDDR: a) Gran augment de preus de productes 1ª necessitat, b) Perilla la viabilitat i sostenibilitat de l'actual sistema; c) Duplicació del cost logístic de recuperació d'envasos, d) Encariment dispar pels operadors de la distribució

S'accepta l'al·legació i en el nou articulat s'incorpora a necessitat de fer un estudi que tingui en compte totes aquestes variables.

4.- Les Entitats que formen la Cadena de Valor, CAEB, ECOVIDRIO, FIAB, ANEABE, ANGED i Cerveceros Españoles, pel que fa als apartats 1, 2 i 3 de l'article 28, exposen que considerant que l'establiment dels SDDR és obligatori, tot el que

està regulat en aquests apartats és il·legal, ja que la CCAA de les Illes Balears no tindria competència per dictar normes addicionals de protecció de medi ambient.

En virtut de l'article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, la nostra Comunitat Autònoma sí té competència per establir i regular un sistema de dipòsit, devolució i recollida per motius de protecció addicional del medi ambient.

5.- CAEB proposa Afegir un nou apartat (6) que faci referència expressament, entre els sistemes de gestió de residus, el sistema de recollida selectiva de residus a través dels sistemes col·lectius de RAP. A més, també consideren oportú eliminar els apartats 1 i 2 d'aquest article i establir una nova modificació.

S'accepta parcialment l'al·legació i es fa una nova redacció d'aquest article que incorpora algunes aportacions.

6.- El Consell d'Eivissa exposa, pel que fa al primer apartat de l'article 28, que ja que està referit a residus no perillosos, sembla no tenir sentit el supòsit b), que es refereix a la perillositat dels residus. Per tant, proposa la seva eliminació.

Igualment, ADALMO també proposa l'eliminació d'aquest apartat b) per considerar que els Consells no son competents en matèria de residus perillosos.

S'ha fet un nou redactat d'aquest article i que en resposta a l'al·legació del Consell d'Eivissa, es farà referència a residus d'envasos en general.

Per altra banda, en quant a l'al·legació de Adalmo, dir que amb el nou redactat es farà referència a que sigui el Govern Balear qui s'encarregui de la gestió dels residus perillosos.

7.- Fundació Deixalles proposa que la possible implantació d'un SDDR ha de ser a nivell autonòmic i no a nivell insular.

S'accepta l'al·legació i amb el nou redactat d'aquest article 28, ja es fa referència a la implantació d'un SDDR a nivell autonòmic.

8.- ACES, ECOTIC i AMBILAMP proposen eliminar aquest apartat ja que estableix de manera imprecisa un suposat addicional per l'establiment d'un SDDR, generant indefensió i inseguretats jurídica, a més d'excedir la legislació bàsica.

S'ha fet un nou redactat de l'article i amb el redactat s'aclareixen conceptes que poguessin estar de manera imprecisa.

9.- AFEDECO i La Cambra de Comerç proposen altres sistemes en matèria de recuperació d'envasos:

- Sist. Col·lectiu de Responsabilitat Ampliada del productor (SCRAP)
- Sist. de Devolució Incentivada (SDI)
- Sist. d'Identificació Subjectiva mitjançant targeta personal (SIS)

Al llarg de l'articulat, i no només en el que s'exposa el SCRAP, es fa referència als sistemes que es poden aplicar per aconseguir incentivar bones pràctiques amb la gestió dels residus i a la vegada impulsar el pagament per generació, per tant, es considera que s'ha incorporat.

10.- ADALMO proposa que quedi clar que aquest primer apartat es refereix exclusivament al tractament de residus domèstics, i no a tots els residus no perillosos.

La possibilitat d'establir altres sistemes de gestió de residus es refereix a qualsevol tipus de residus, i no només als domèstics. Així i tot, la llei estableix tot un seguit de requisits que s'han de complir per implantar-ho.

11.- ACES proposa afegir al final d'aquest segon apartat: "En qualsevol cas haurà de respectar-se el que disposa l'article 31 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats".

A l'article de regulació dels SCRAP per a residus d'envasos ja s'introdueix que s'emmarca en l'àmbit de la directiva 94/62/CE i al llarg del text normatiu es fa referència a la Llei 22/2011, per tant no es considera necessari tornar-ho a especificar. En tot cas, apuntar que el possible establiment d'un SDDR s'emmarca sota la protecció addicional del medi ambient que ens confereix l'article 30.46 de l'EAIB.

12.-ADALMO manifesta que els envasos són residus no perillosos i que, per tant, la seva planificació seria competència dels Consells Insulars. Així, considera que no té molt de sentit que sigui el Govern qui realitza els estudis de viabilitat i els lliuri als Consells.

En el mateix sentit, el GOB proposa eliminar el primer paràgraf de l'apartat 3 de l'article 28, ja que considera que el Govern no pot pretendre condicionar les competències del Consell, en relació a la implantació del SDDR a un estudi de viabilitat autonòmic.

S'accepten les al·legacions i en el nou articulat s'ha modificat. El Govern és qui realitzarà els estudis de viabilitat.

13.- ACES proposa afegir a continuació el següent redactat: "Es valorarà, a més, amb caràcter previ el grau de compliment dels objectius mínims de reutilització i reciclatge establerts per les directives europees per a envasos en general, i el compliment d'altres normes de la Unió Europea, així com les expectatives viables de superar-los, i es tindran en conta amb especial consideració les circumstàncies i possibilitats reals de les petites i mitjanes empreses."

S'accepta l'al·legació i en el nou article es fa referència que la implementació del SDDR no es durà a terme si no s'assoleixen els objectius i que, a més, es tindran en compte les circumstàncies i possibilitats reals de les petites i mitjanes empreses.

14.- REZERO, RECIRCULA, Green Peace, CEPA i Amics de la Terra proposen substituir l'actual apartat 3 de l'article 28 per el següent redactat: "'El SDDR garantirà la devolució de les quantitats dipositades i el retorn del producte per a la seva reutilització o del residu per al seu tractament en aplicació de la responsabilitat ampliada del productor. Això, amb la finalitat de promoure la prevenció i millorar la reutilització, el reciclat d'alta qualitat i la valorització material dels residus d'envasos.

Aquest sistema de dipòsit serà operat per un gestor autoritzat a tal efecte, si bé es pot gestionar directa o indirectament pels Consells Insulars en el cas de declarar-se servei públic".

S'accepta parcialment aquesta al·legació i s'ha tengut en compte en el nou redactat d'aquest article.

15.- Fundació Deixalles proposa incloure també quantitats i objectius mínims de reutilització per altres tipus de residus com mobles i tèxtil, així com incorporar per el sector hotelier i altres, objectius pels voluminosos i RAEE als plans de residus i de prevenció.

Hi ha uns objectius pels residus domèstics en general i uns objectius específics per RAES, motiu pel qual no es considera adient afegir uns objectius ja establerts.

16.- El Consell de Formentera entén que aquest apartat hauria de dir que serà el Govern Balear qui valorarà incorporar aquest sistema als programes de prevenció i plans de residus o, si es vol delegar en els Consells Insulars, aquests ho haurien de fer mitjançant els Plans Directors Sectorials de Residus no perillosos.

Els PDS són instruments per les infraestructures no per als objectius (la gestió i programes prevenció) que els Consells Insulars han de determinar en el seus PDS. Per tant, no es considera oportú fer aquesta referència en la norma en qüestió.

17.- *Marcas de Restauración, ADALMO, RECYCLA, ANGED, ECOTIC, AMBILAMP, FER, CAEB, ASEGRE, ECOEMBES, SIGFITO i SIGAUS consideren que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no té competència per establir mesures en matèria de RAP.

Les comunitats autònomes, en el desenvolupament de la legislació bàsica ambiental que complementen, poden plasmar una política pròpia, més quan la finalitat és establir un "plus" de protecció del medi ambient, en concret en matèria de prevenció i gestió de residus, matèria que s'ha d'emmarcar en el títol competencial de la protecció del medi ambient, i que no ha de coincidir necessàriament amb la del legislador estatal. Aquesta línia jurisprudencial ha estat confirmada per la STC102 / 1995, que declara que la legislació mediambiental de l'Estat no pot arribar a aquest grau de detall que no permeti desenvolupament legislatiu algun de les comunitats autònomes amb competències en matèria de medi ambient. En el mateix sentit es pronuncia la STC 166/2002.

Així, en relació al que s'acaba d'exposar, cal remarcar que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, té competència addicional del Medi Ambient, d'acord amb el que disposa l'article 30.46 de l'Estatut d'Autonomia, i com que la responsabilitat ampliada del productor és una qüestió específicament ambiental, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears disposa de competència per desenvolupar la legislació bàsica estatal per tal de completar-la i de millorar-la afegint noves determinacions que no signifiquin disminuir el nivell d'exigència i de protecció ambiental bàsic exigint per la norma estatal.

25. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 29. RECOLLIDA DE RESIDUS, PREPARACIÓ PER A LA REUTILITZACIÓ, EL RECICLATGE I LA VALORITZACIÓ

1.- Juan Antonio Régil Cueto, considera que el text no contempla ni integra algunes importants carències i deficiències relacionades amb el residu paper i cartró que són molt importants per a l'actual punt de vista amb el que hauria d'enfocar-se l'economia circular.

S'incorpora al text normatiu aquesta aportació amb la idea d'evitar al màxim la pèrdua de la cultura escrita a través de diferents mesures que s'incorporaran al preàmbul de la llei. Per una banda es fa una menció al preàmbul i, per una altra, s'incorpora a l'article 30 de deixalleries municipals com a punt de recollida d'aquest

material i, també, a l'article 8 i 23, on igualment es fa una menció a aquests tipus de residus.

2.- FER exposa que l'habilitació que fa aquest article a que els contenidors grossos també s'utilitzin per a la recollida de plàstics i metalls, implicaria introduir en el contenidor de les EELL residus que no estan sota la RAP, i s'estaria modificant la cadena de gestió d'aquests residus. Per tant, sol·liciten que es canviï aquesta mesura.

El que s'exposa és una previsió ja continguda a l'article 21 de la Llei 22/2011, i que a les hores es considera oportú incorporar aquesta mesura per tal d'afavorir l'assoliment dels objectius marcats per la UE. Per tot això, no es considera procedent haver de canviar en aquest sentit el redactat de l'article 29 en qüestió.

3.- REZERO, Green Peace, CEPA i RETORNA proposen incorporar un nou apartat a l'actual article 29 que digui el següent: "Els ens locals han d'incorporar sistemes de recollida que garanteixin els bons resultats i que tendeixin a sistemes no anònims (recollides porta a porta domiciliària, recollida porta a porta comercials, contenidors intel·ligents, etc...)".

En resposta, dir que un cop plantejada la seva aportació i analitzada la mateixa, s'ha considerat oportuna la seva incorporació al text normatiu.

4.- ECOVIDRIO, pel que fa als apartats 2, 3 i 5 del present article 29, considera oportú afegir una infracció greu per al cas d'incompliment de les mesures previstes en els mateixos apartats.

En resposta, cal dir que es veu oportú establir infraccions pel que fa als incompliments referents als apartats anteriors, però aquestes no seran considerades com a greus, sino més bé com a infraccions lleus.

5.- RESTAURACIÓN i CAEB proposen eliminar de l'articulat l'obligació a tot establiment privat que procedeixi a reformar el seu local, hagi habilitar els espais adequats de superfície mínima necessària per ubicar els contenidors necessaris. Consideren que es poden acceptar les obres de nova construcció d'establiment, però no les de reforma.

Es considera que les obres de nova creació, sempre s'hauran d'habilitar els espais adequats per ubicar els contenidors necessaris. I en les obres de reforma s'hauran d'habilitar sempre que sigui possible. En cas de considerar que no hi ha aquesta

possibilitat, s'haurà de justificar que no es disposa de l'espai adequat per ubicar els contenidors necessaris.

6.- ASCOME sol·licita l'eliminació del present apartat de l'article 29, ja que considera que suposa una exigència massa ambiciosa, per abastar inclòs als establiments privats, i àmplia per no concretar-se cap obligació més que tenir establerta la separació en origen dels seus residus.

Per fer una bona separació en origen es necessita l'espai adequat. Així, no es pot fer recollida selectiva si no es comença la separació en el seu origen. A més a més, ja es recull aquesta obligació al codi tècnic de construcció. Per tot això, no es considera procedent eliminar l'article en qüestió, sino que és més ben necessària la seva previsió.

7.- ASEGRE considera que aquest apartat hauria d'especificar a quins contractes de manteniment i neteja es refereix, si a mobles o a instal·lacions i el volum dels mateixos.

S'accepta l'al·legació i s'ha modificat l'article amb una major especificitat.

8.- Plastic Europe, ANARPLA, CICLOPLAST i ANAIP consideren que l'actual sistema d'aplicació exclusiva dels contenidors grocs per a la recollida d'envasos ha donat resultat positiu. Si les parts actuant en el sistema de recollida volen modificar el sistema d'acceptació de materials en els contenidors, el fet d'optar per sistemes alternatius, s'ha d'efectuar sense reduir el nivell de qualitat (% de rebuig) fins ara aconseguit.

S'accepta parcialment l'al·legació i s'han introduït algunes modificacions per tal de garantir que l'acceptació d'aquests materials al contenidors grocs no redueixi el nivell de qualitat dels materials separats.

9.- ASEGRE, ECOEMBES i Marcas de Restauración entenen que el contenidor groc no es l'adequat per la recollida de metalls i plàstic no envàs. Consideren que crearà problemes operatius en la recollida de residus d'envasos i amb els sistemes que els financen.

Es considera que no té perquè crear problemes, ja que de la mateixa manera al contenidor paper-cartro es recull tot el paper i el cartró, estigui finançat o no per un SIG.

10.- Les entitats que formen la Cadena de Valor al·leguen que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no té competència per regular les mesures que es tracten en aquest quart apartat de l'article 29.

Les previsions d'aquest article són les mateixes que estableix la Llei estatal bàsica 22/2011 i simplement es tornen a transcriure en aquesta llei. Per tant, no es considera necessari haver de fer cap modificació al respecte.

11.- Fundació Deixalles proposa incloure en aquest apartat la recollida separada de residus voluminosos (mobles) LER 200307.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

12.- CAEB i RESTAURACIÓN proposen incloure a la redacció "tota vegada el municipi s'hagi adaptat al que recull la disposició transitòria tercera". L'obligació ha de ser per a tots dos ens. Així mateix, proposen que es facilitin més recipients d'escombraries i residus públics en determinades zones i tenint en compte les temporades (per exemple, més contenidors a Platja de Palma en període estival).

Quant al primer punt, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu. Pel que fa al segon punt, cal dir que aquest és un tema de competència municipal i per tant no procedeix incorporar-ho a la llei.

13.- El Consell de Mallorca considera que seria convenient que es fes una referència a la necessitat de que els ports disposin de suficients contenidors per fer front a la quantitat de residus que reben.

Existeix una normativa específica per a la regulació dels residus als ports, el RD 1381/2002, sobre instal·lacions portuàries de recepció de rebuigs generats pels vaixells i residus de càrrega. Per això, i tal com especifica en el RD és un assumpte de competència local, del qual s'haurien d'encarregar els ajuntaments.

14.- RCD, per la seva part, exposa que segons el RD / 105, cal identificar i separar prèviament els residus perillosos. Els sistemes de separació han de definir quines fraccions i quantitats, i amb referència a l'obligació en matèria de gestió de determinades fraccions de RCD, Petris, Fusta, Metall, etc.

Per una banda, i pel que fa al primer punt, cal dir que el RD/105 ja diu que s'ha de fer una determinada separació. Però el que exposa la llei en aquest apartat 7 de l'article 29 no va en contra del RD, sinó que simplement fa una puntuació més.

En quant als sistemes de separació a que fan referència, cal remarcar que aquesta matèria és objecte de regulació dels plans insulars i no de la llei de residus en qüestió.

15.- L'Ajuntament de Palma proposa una aportació al redactat de l'apartat 9. Així, a més de fer referència als ens locals, com a institucions que han de dur a terme les actuacions necessàries per assegurar que els contenidors i les àrees d'aportació de recollida municipal en zona rústica s'adiguin estèticament amb el seu entorn, també proposa que ho siguin les entitats públiques que tinguin la competència delegada.

S'accepta l'aportació i s'incorpora en el text normatiu.

16.- PIMECO considera que aquest apartat fa referència a les àrees d'aportació de recollida municipal en zona rústica, però no té en compte que aquest ús, encara que sigui municipal, no està permès dins zona rústica. Per tant, o s'ha de permetre aquest ús dins zona rústica pels planejaments i instruments supramunicipals o no es pot promoure per part de normatives no urbanístiques un ús que està prohibit per aquestes.

S'accepta l'aportació i s'incorpora en el text normatiu. El nou article fa referència a zona de casc urbà, sense fer referència a zona rústica.

26. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 30. DEIXALLERIES MUNICIPALS

1.- ADALMO i FER proposen que es modifiqui a fi de que la seva activitat s'ajusti a la recollida de residus de caràcter domèstic, i preveure la necessitat de comptar amb autorització de l'autoritat competent.

L'activitat de les deixalleries va adreçada als residus d'origen domiciliari i així ho estableix l'article de la llei. La llei deixa que siguin els ajuntaments que decideixin la manera de prestar el servei sempre que compleixin amb les indicacions de la llei 22/2011 i aquesta llei. Quant a la necessitat de comptar amb autorització, dir que aquesta mesura també ja està recollida tal qual a l'apartat 2 de l'article 30. Per tot això, no cal fer cap modificació al respecte.

2.- ALCAIB proposen que el servei de les deixalleries es garanteixi per tots els residus d'origen domiciliari, ja siguin residus perillosos o no.

A més, proposen que aquest servei i les instal·lacions necessàries s'ha d'incloure en els respectius instruments de planejament urbanístic, de conformitat amb el que estableixen els instruments de planificació en matèria de residus de jerarquia superior, en lloc que sigui de conformitat amb el que estableixen els plans directors sectorials de residus no perillosos, tal i com està redactat a l'article.

En resposta, pel que fa a la primera aportació, s'accepta afegir el termini "recepció" però no "tots", ja que si es refereix a tots els residus suposaria, per exemple, acceptar els residus de codi LER 20 01 31, que són medicaments psicotòxic i citostàtics i aniríem en contra del decret de sanitaris que diu que aquests tipus de residus han de tenir una recollida específica a través de gestors, i no poden anar dirigits a les deixalleries.

Quant a la segona part, no es considera procedent fer referència als instruments de planificació en matèria de residus de jerarquia superior. Es considera que la redacció actual és més clara. Així, les deixalleries s'han de planificar a través dels PDS de residus no perillosos.

3.- Els Consells de Menorca i Formentera consideren que la llei hauria de preveure que la Comunitat Autònoma, en l'àmbit de les seves competències, ha de finançar el cost dels residus perillosos gestionats de les deixalleries, per tal de poder assegurar la seva gratuïtat per a la ciutadania.

En cap punt de l'articulat s'exposa que aquesta gestió hagi de ser gratuïta. Gestionar els residus de les deixalleries té un cost i d'alguna forma s'ha d'assumir. El fet de que al ciutadà no se li cobri res en el moment en que porta el residu a la deixalleria, no vol dir que no s'hagi d'assumir aquest cost. Es considera que les taxes de recollida de residus urbans o domiciliaris que els ajuntaments ja cobren als ciutadans, és l'eina a través de la qual s'ha d'incloure el cost de la gestió.

4.- El Consell d'Eivissa al·lega que la previsió de l'article 30.1 obliga a un únic sistema i no permet que cada illa ho adapti a les exigències i possibilitats de prestació del servei; per això es sol·licita que es flexibilitzi aquesta possibilitat.

La proposta establerta a la llei es considera prou flexible i de fet, es considera que el sistema implantat a Eivissa no és contradictori amb les previsions de la llei. Per tant, no cal cap modificació ni supressió al respecte.

5.- ASPAPEL proposa que es contempli expressament i de forma clara l'opció que el productor de residus comercials no perillosos i de residus domèstics generats en les indústries pugui realitzar el tractament dels residus per si mateix o pugui

lliurar-los a un gestor registrat , i acreditar documentalment la correcta gestió de residus davant la seva entitat local.

Cal remarcar que no es considera que sigui necessari establir aquesta previsió, ja que la mateixa ja està prevista a la llei estatal 22/2011 de residus, i la llei Balear no ho modifica.

6.- REZERO i CEPA proposen que totes les deixalleries hagin d'incloure, a més de les activitats previstes, la recepció i emmagatzematge selectius de productes per a la seva reutilització i de residus municipals destinats a la preparació per a la reutilització.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

7.- Fundació Deixalles, suggereix que el redactat faci una referència a que les deixalleries podran tenir un espai habilitat per fer preparació per a la reutilització.

Aquesta previsió ja està establerta en aquest quart apartat de l'article 30. A més, remarcar que també es farà referència a que les deixalleries tindran un espai per a emmagatzematge. Per tant, no es considera necessari fa cap canvi.

8.- MAC INSULAR proposa afegir al final de la redacció de l'apartat en qüestió que les mesures previstes es duren a terme en la mesura que els plans directores sectorials d'aplicació així ho permetin.

No es considera necessari introduir aquest apunt perquè aquestes mesures s'hauran de dur a terme en tot cas, estigui previst en un pla director sectorial o no.

27. AL·LEGACIONS ARTICLE 31. TRACTAMENT FINALISTA DELS RESIDUS

1.- RECERO i CEPA proposen, en el cas que el tractament previ resulti més car que el tractament finalista, incloure l'exempció de l'obligació de dur la fracció resta a instal·lacions finalistes de tractament per a aquells municipis balears amb nivells de recuperació superior al 70%.

El tractament previ del residu abans de ser eliminat, és una previsió que ja ve recollida en el Reial decret 1481/2001, de 27 de desembre, pel que es regula l'eliminació de residus mitjançant dipòsit en abocador i, per tant, està recollida tal qual disposa aquest decret. Quant al tractament previ per la fracció de rebuig abans de la valorització energètica, s'ha de dir que això no representa un major cost

individualitzat per als ajuntaments, atès que es tracta d'un servei públic obligatori insularitzat de competència de cada consell insular. Per tot això, es considera que no és necessari fer cap modificació al respecte.

2.- El Consell d'Eivissa exposa que no s'entén a quin tipus de tractament previ, a part del triatge i recuperació de material, va referit aquest primer apartat de l'article 31.

Aquest article fa referència a l'article 6 del RD 1481/2001, de 27 de desembre, pel qual es regula l'eliminació de residus mitjançant el dipòsit en abocador, on especifica que només es poden dipositar en abocador residus que hagin estat objecte d'algun tractament previ.

3.- TIRME considera necessari reconèixer el dret d'aquesta part al restabliment de l'equilibri econòmic i financer pel desequilibri que es produeixi com a conseqüència de la implementació de sistemes de tractament previ dels residus sotmesos a operacions de valorització energètica i eliminació.

S'ha revisat l'articulat i s'ha fet un matís on es diferencia entre els residus que hagin de ser destinats a dipòsit en abocador o els residus destinats a incineració o valorització energètica. També s'ha tengut en compte a la disposició transitòria primera.

28. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 32. FONS DE PREVENCIÓ I GESTIÓ DE RESIDUS

1.- El Consell d'Eivissa considera que s'hauria de garantir la participació dels Consells Insulars i dels Ajuntaments en la determinació dels criteris de distribució d'aquest Fons. Considera també que hauria de garantir la participació dels ens locals en l'establiment dels criteris de gestió, organització i distribució dels fons.

Es considera que la llei no és l'eina jurídica adequada per establir aquests criteris concrets. A més, el punt 4 de l'article 32 ja diu que ja es tindran en compte.

2.- ACES, proposa una nova modificació d'ambdós.

En primer lloc, que la previsió de que una part dels fons sigui finançat amb impostos ambientals és una previsió del futur i no actual.

En segon lloc, dir també que la seva al·legació no va en línia del que demana la Unió Europea, ja que per poder capgirar la gestió de residus i aconseguir els objectius s'aconsella establir un cànon a l'eliminació dels residus.

A més, cal afegir que ciutats com Catalunya que sí tenen un cànon, s'ha demostrat que aquest és eficient i efectiu per tal de millorar la recollida selectiva.

3.-Fundació deixalles, proposa que el Fons també es pugui destinar a promoure la prevenció i reutilització, fins i tot a infraestructures.

A més, els Consells de Formentera i de Menorca també consideren que la llei hauria d'establir els criteris de gestió, organització i distribució del Fons de prevenció i gestió de residus. En aquest sentit, la llei hauria de concretar la funcionalitat d'aquest fons i com es distribuirà entre illes, de tal manera que el recaptat a cada illa retorni a la mateixa.

Es considera que aquesta llei no és l'instrument jurídic per establir aquests criteris. A més, el punt 4 de l'article 32 ja diu que aquesta previsió es tindrà en compte.

4.- FER proposa una modificació i que el mateix puntualitzi que els residus referenciats en aquest apartat siguin residus municipals.

No procedeix fer aquesta puntualització, ja que si fos així les mesures d'aquest apartat no es podrien aplicar a altres residus, i si es vol que les mateixes tinguin efectes sobre els residus industrials, també s'ha de poder procedir.

29. AL·LEGACIONS AL TÍTOL IV. AGÈNCIA DE RESIDUS DE LES ILLES BALEARS

1.- Els Consells de Menorca i Formentera consideren que, tenint en compte la idiosincràsia de les Illes, l'Agència de Residus de les Illes Balears, s'hauria de plantejar com a un organisme descentralitzat, amb representació a totes les Illes, això milloraria el fet de que les despeses de representació hagin de ser assumides pels ens locals.

En resposta, cal dir que aquest suggeriment es tindrà en compte quan es creï definitivament l'Agència de Residus.

30. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 34. FUNCIONS DE L'AGÈNCIA DE RESIDUS DE LES ILLES BALEARS

1.- TIRME estableix la necessitat de preveure, en aplicació del principi de jerarquia de residus, que els tipus de gravamen aplicables a l'eliminació en abocadors

siguin superiors als tipus de gravamen aplicables a la incineració dels residus (relació amb D.A 6ª).

Aquesta aportació ja es sobreentén i, a més, es així com ja es fa a altres llocs on ja hi ha un cànon establert, com es el cas de Catalunya.

2.- Fundació Deixalles proposa afegir la creació i manteniment de la borsa de subproductes esmentada a l'article 23.2.b.

Es considera oportú acceptar l'aportació, però de forma més genèrica. Així, el resultat serà afegir a l'article 34.4.b com a funcions de la oficina de prevenció de residus, no just la de promoure una borsa de subproductes, sinó també de totes aquelles altres mesures previstes a l'article 23.2.

3.- ASEGRE entén que ja que l'Agència de residus és un òrgan que dispondrà dels diners recusats, aquesta també hauria de tenir una funció inspectora.

Cal dir que no és necessari establir aquesta puntualització, ja que tal com preveu l'apartat 6 de l'article 34 ja s'especifica que l'Agència de residus de les Illes balears podrà assumir qualsevol altra competència pròpia de la Comunitat Autònoma, com per exemple la funció inspectora.

4.- El GOB considera que l'Agència hauria de tenir un paper fonamental en el suport tècnic als ajuntaments, en el desplegament i la implementació de tots aquells aspectes que preveu la Llei i que depenen directament dels ajuntaments: instal·lacions, ordenances...

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu "donar suport als ajuntaments en tot el que suposa el desplegament d'aquesta llei".

31. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 39. OBLIGACIONS DELS PRODUCTORS DE RESIDUS

1.- RESTAURACIÓN i la CAEB, proposen que el Govern procedeixi a realitzar un estudi per establiments, o com a mínim per zones, indicant els que estan obligats, ja que els establiments no saben la quantitat de residus que generen a final d'any.

Es tracta d'una obligació que preveu la Llei estatal 22/2011 i no estableix que la Comunitat Autònoma hagi de determinar qui les supera i qui no. Cada un dels productors de residus haurà de disposar de la informació de la producció de residus

que genera. Així, quan hi hagi establert el principi de pagament per generació, es disposarà d'aquesta informació. A més, cal afegir que una quantitat de 1000 tones és una gran quantitat i una empresa pot saber si, aproximadament, les genera o no.

2.- Fundació Deixalles al·lega que 1.000 tones a l'any es considera una quantitat molt alta per un centre de producció, ja que pocs hi arribaran. Proposa que sigui per grup i no per centre, o rebaixar la quantitat de 1.000 tones (i aplicar el mateix a l'article 41.3).

La quantitat de 1.000 tones és una previsió que preveu la Llei estatal 22/2011. Per tant, es considera que la redacció actual és la més adequada.

3.- RECYCLA, ECOVIDRIO i SIGAUS consideren necessari fer una referència explícita establint que el contracte de tractament es podrà subscriure pels SRAP i no per els productors de residus.

La mesura adoptada en aquest punt és una obligació que deriva del Reial decret 180/2015, de 13 de març, pel que es regula el trasllat de residus a l'interior del territori de l'Estat. L'operador del trasllat ha de ser el mateix gestor. El ministeri, pel que fa al nou esborrany de decret, està avaluant si es contemplarà o no aquesta possibilitat en el futur. Però a hores d'ara no està prevista. Per tot això, el redactat actual es considera del tot adequat sense que hi hagi la necessitat de fer cap modificació al respecte.

4.- FER considera que allà on diu que les entitats que hagin obtingut l'autorització com a gestor per a instal·lacions de tractament de residus i que "també produeixin residus perillosos" hauria de referir-se simplement a "residus", d'acord amb el que exposa l'article 29.4 de la LRSC. Quant a l'apartat 5, considera que s'hauria d'eliminar directament, ja que les figures que s'exposen són un transportista, recollidor o un agent o un negociant, però no productors tal i com s'exposa.

Quant a l'aportació del quart apartat, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu. En canvi, pel que fa al cinquè apartat, cal dir que les figures exposades en el mateix no serà agent, ni negociant, ni transportista, sinó que serà productor. Es considera que aquell que genera un residu serà considerat, en tot cas, productor.

32. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 41. ESTUDIS DE MINIMITZACIÓ DE LA PRODUCCIÓ DE RESIDUS

1.- FER al·lega que el redactat s'hauria de referir a que tots els productors de residus perillosos (art 17.6 Llei 22/2011) de les Illes Balears han de tenir en compte i planificar mesures de minimització dels residus que generin, seguint l'ordre de prioritats de les polítiques en matèria de residus.

La intenció de l'article és referir-se a tots els productors de residus, i no només als de residus perillosos, per tant, es considera mantenir l'actual redactat.

2.- FER també al·lega que l'articulat hauria de fer referència a que queden exempts de la presentació de l'estudi de minimització els productors de residus perillosos que, en cada centre, generin menys de 10 tones.

En la mateixa línia que l'anterior, la intenció de l'article és referir-se a tots els productors de residus, i no només als de residus perillosos, per tant, es considera mantenir l'actual redactat.

3.- REZERO, el Consell de Formentera i CEPA proposen disminuir la quantitat de 10 tones a l'any a 5 tones anuals, mentre que per la generació de residus no perillosos proposa disminuir la quantitat de 1.000 tones a l'any a 500 tones anuals.

Aquestes quantitats són les establertes per la Llei 22/2011 de residus i que, per tant, es considera més adequat mantenir el redactat del primer apartat en qüestió, ja que va en consonància amb la citada llei estatal.

4.- ENDESA, consideren que a causa de la insularitat i al tipus de productes utilitzats no serà fàcil assolir els objectius que es proposen en el mateix.

L'esborrany de llei recull els mateixos objectius que estableix la normativa europea. Per tant, es considera que el redactat d'aquest apartat és adequat i just, sense necessitat d'establir cap modificació.

33. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 42. OBLIGACIONS DELS GESTORS DE RESIDUS

1.- FER proposa afegir al mateix redactat allò que disposa l'article 27.3 de la llei bàsica estatal 22/2011 de residus.

Precisament el que es pretén amb aquest article 42.1.a) és, precisament, regular la gestió de residus tenint en compte la realitat de les Illes Balears en el marc de la

legislació bàsica estatal. Per tant, es considera que el redactat actual és adequat al sentit de la norma.

2.- ASEGRE, el Consell de Menorca i ADALMO consideren que la llei hauria d'aclarir en quins casos es considera substancial i no substancial.

Es considera que no és objecte de la llei establir criteris pels quals es considera una modificació com a substancial. Cada cas és diferent i ha de quedar a criteri dels tècnics que avaluen la proposta establir en quins casos es consideren substancials i en quins no.

3.- ADALMO, considera que haurien d'establir un termini concret del que disposa l'Administració per contestar si concedeix o no l'autorització. Igualment, hauria de contemplar la figura del "silenci positiu" per canvis no substancials.

Tant pel que fa a la concessió o no de l'autorització, com pel silenci positiu, ambdues mesures ja estan regulades a la llei 22/2011, concretament a l'article 27.10, que ja estableix els terminis per resoldre les sol·licituds d'autorització (10 mesos), i a més, fa referència al silenci negatiu, considerant que transcorregut el termini previst sense haver-se notificat resolució expressa, s'entendrà desestimada la sol·licitud presentada.

34. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 43. AUTORITZACIONS PER INSTAL·LACIONS DE GESTIÓ DE RESIDUS I TRAMITACIÓ.

1.- ASEGRE i FER proposen l'eliminació d'aquest apartat, ja que des de que es presenta la sol·licitud fins que es rep l'autorització transcorre molt temps i de vegades els promotors queden obligats a fer canvis en els projectes presentats. Consideren que no es pot obligar a començar un nou procediment.

Precisament un dels problemes actuals de la tramitació de les autoritzacions, són els canvis continus de projecte que presenten els promotors i aquest problema és el que es pretén solucionar amb aquest article. Per tant, es considera mantenir la redacció actual d'aquest apartat.

2.- PIMECO, creu que el punt 2 de l'article 43 va en contra del que estableix la llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Comú de les Administracions Públiques, pel que sol·liciten la seva completa supressió.

Quant a aquesta al·legació, s'ha de diferenciar entre el que suposa la documentació d'esmena de deficiències o aportació de nous documents al llarg de la tramitació del

procediment, que això està previst a l'article 53.1 de la Llei 39/2015 i el que suposa que l'interessat presenti una modificació global al projecte objecte d'autorització, fet que suposarà l'inici del procediment. Per tant, es considera que s'ha de mantenir l'actual redactat.

3.- ASEGRE i ADALMO consideren que s'hauria d'aclarir que el termini de 4 anys fa referència a retards imputables al promotor.

En resposta, cal dir que l'article 43 de la Llei d'impacte ambiental preveu què passa si als 4 anys no s'ha pogut posar en marxa i no és per causes imputables del promotor. Així, disposa que hi pot haver una pròrroga de 2 anys si el promotor ho demana justificadament. En conseqüència, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

4.- ASEGRE entén que s'hauria d'establir un termini màxim de període de prova de 6 mesos i per a una quantitat concreta.

Es considera que no procedeix establir aquesta puntualització, ja que en alguns casos seran necessaris 3 mesos, en altres 6 i en altres més temps. Dependrà de les circumstàncies. Per tant, no cal fer cap modificació de l'articulat.

5.- FER proposa l'eliminació de l'article 43.11, ja que implicaria costos econòmics i càrregues per a les empreses quan han complert amb tots els requisits exigits i quan és l'administració qui té competència i funció de vigilància.

L'Administració disposa de competència per delegar les seves funcions de vigilància en altres empreses i entitats degudament acreditades. Aquestes tasques poden ser objecte de cobrament tant si les desenvolupa la pròpia administració com si no es així. Per tant, es considera que el redactat de l'article 43.11 és adequat, i no cal la seva supressió.

6.- ASEGRE considera que la Comunitat Autònoma hauria de dedicar els mitjans necessaris per a l'activitat de vigilància esmentada en aquest apartat, centrant-se especialment, per una qüestió de prioritat, en les activitats il·legals i en el control dels fluxos de residus la gestió dels quals escapa a l'ordenament legal.

El que proposa aquesta aportació es una qüestió ja expressament contemplada a l'article 75.3 de l'avantprojecte. Per tant, es considera que no cal tornar a fer referència en aquest punt de l'article 43.

35. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 45. AUTORITZACIÓ PER A LES PERSONES FÍSQUES O JURÍDIQUES QUE REALITZEN OPERACIONS DE TRACTAMENT DE RESIDUS

1.- FER proposa eliminar la clàusula que disposa que la persona interessada "ha de tenir domicili a les Illes Balears", ja que va en contra del que estableix la Constitució (art.38 Llibertat d'empresa) i el que estableix l'art. 18 de la Llei 20/2013 (Llibertat d'establiment i circulació)

Es considera que no procedeix eliminar aquesta disposició, ja que si l'empresa no té el domicili a les Illes Balears, ha de demanar autorització a la Comunitat Autònoma allà on tingui el seu domicili, tal com preveu la Llei 22/2011.

36. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 46. AUTORITZACIÓ PER A ACTIVITATS NO PERMANENTS

1.- FER, ASEGRE i ADALMO proposen l'eliminació d'aquesta autorització ja que no s'entén aquesta figura, doncs no existeix ni en la legislació comunitària ni en l'estatal. A més és un agravi competencial amb les empreses de gestió autoritzades que han complert amb tots els requisits establerts.

Aquest article, precisament sorgeix de la necessitat de regular les activitats que tenen unes característiques específiques i per això, es considera adient mantenir l'article.

37. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 47. RÈGIM DE COMUNICACIÓ PRÈVIA

1.- ASEGRE considera molt positiu que es requereixi acreditació de compra i posterior venda. Potser es podria anar més enllà i indicar alguns residus que sempre tindran cost de gestió i, per tant, no haurien d'autoritzar-se a negociar.

No es considera convenient fer una llista tancada, ja que el valor d'un residu és molt variable al llarg del temps. I allò que ara pot tenir un cost positiu, demà el pot tenir negatiu.

38. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 48. DIPÒSIT D'AVALS I FINANCES.

1.- El Consell de Mallorca, consulta si es pretén mantenir aquest sistema de presentació de fiances davant el propi Consell de Mallorca. A més, proposa afegir

la previsió que l'import de les fiances dipositades en el Consell Insular per part dels productors de RCD correspondran al mateix Consell Insular quan no se n'hagi sol·licitat la devolució en el termini de 8 anys a comptar des de la data en que fou dipositada.

La Llei estatal bàsica 22/2011 de residus i sòls contaminats preveu el dipòsit de garanties financeres que atorguen les administracions per aquestes activitats de gestió i tractament de residus previstes en la mateixa llei. Aquestes són les garanties financeres, avals i fiances contemplades en l'article 48. I, per tant, res tenen a veure amb les fiances previstes pel tractament de RCDS en els Plans Directors Sectorials de residus de construcció, demolició i pneumàtics fora d'ús del Consell de Mallorca. Cal esmentar que l'article 48 està al capítol III de la Llei referit a autoritzacions administratives en matèria de gestió de residus, i no al capítol II que es refereix a la producció i possessió inicial de residus. Per tant, no es considera oportú fer cap referència a l'aportació en el redactat d'aquest article 48.

2.- FER proposa l'eliminació del darrer apartat de l'article 48.2 en que s'obri la possibilitat d'obligar al dipòsit d'un aval i fiança a determinats casos de residus no perillosos, no només en el cas de dipòsit en abocador, atès que la Llei 22/2011 únicament obliga a la constitució de finances en el cas de la gestió i tractament de residus perillosos.

La Llei 22/2011 estableix que s'han de constituir finances en el cas de tractament i gestió de residus perillosos i en tots aquells altres casos en que una norma específica ho prevegi. Per tant, no procedeix realitzar cap modificació o eliminació d'aquest primer apartat. Tal i com exposa FER, es tindrà en compte el grup específic de garanties financeres en el marc de la Comissió de coordinació en matèria de residus per prendre les decisions en aquesta matèria.

3.- ASPAPEL exposa, sobre que l'obligació d'aquest dipòsit pot incloure en determinats casos els residus no perillosos, no només en el cas del dipòsit en abocador, que convé precisar que no s'estableix en la Llei estatal de residus l'obligatorietat de constituir una fiança per a les activitats de tractament o valorització de residus no perillosos.

Tal i com s'ha exposat en l'anterior al·legació, a llei 22/2011 diu que s'han de constituir finances en el cas de tractament i gestió de residus perillosos i en tots aquells altres casos en que una norma específica ho prevegi. Per tant, no procedeix realitzar cap modificació o eliminació d'aquest primer apartat.

4.- ASEGRE, considera que ja que els avals caduquen als 5 anys i passen al fons de prevenció i gestió de residus, seria convenient contemplar una comunicació a l'interessat prèviament a la seva execució.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu

39. -AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 49. TRASLLAT DE RESIDUS

1.- ASEGRE sol·licita que s'apliquin les mesures contemplades a la Llei 22/2011 en quant a les subvencions de transport de residus i que es prescindeixi de la declaració de servei públic de transport de residus, entenent que una llei de rang superior ja preveu mesures efectives per millorar aquest flux de residus.

La declaració de servei públic, aspecte que contempla la Llei 22/2011, només es contempla en cas de necessitat i atès, precisament, que malgrat la previsió de subvenció de la Llei 22/2011, en els darrers anys no s'ha dut a terme per part del Govern de l'Estat. Per tant, no es considera oportú fer cap modificació al respecte.

2.- CEPA, pretén aclarir que l'article 12.4.d) LRSC atribueix competències a les Comunitats Autònomes en el trasllat i moviment de residus i, en aquest cas, Balears té competències per gestionar residus en les seves infraestructures. Per evitar importacions de residus no desitjats, la gestió pública de les seves infraestructures de tractament poden posar limitacions específiques, emparant-se en diferents fonaments i criteris ambientals i sanitaris.

Aquesta previsió ja està contemplada en l'apartat 1 de l'article 49 i que, per tant, no cal afegir res al respecte.

3.- El Consell de Mallorca considera que qualsevol trasllat o moviment de residus hauria d'estar supeditat a una autorització prèvia per part del Consell que ha de tractar els residus, prèvia avaluació de què, amb la capacitat de les seves plantes i instal·lacions, pogués assumir aquest tractament sempre de manera excepcional i transitòria. Exposa, també, que qualsevol previsió relativa a que una illa hagi de tractar residus d'una altra illa de l'arxipèlag Balear o d'una altra CCAA, suposa una ingerència de competències en matèria d'ordenació del territori atribuïda mitjançant la Llei 2/2001.

En resposta, pel que fa al primer punt, cal dir que s'entén que aquest apartat tingui relació amb els articles 49 i 50, ja que fan referència a tots els moviments de residus que duen a terme els gestors, siguin de perillosos com de no perillosos en la seva activitat habitual. Però, tot això no té res a veure amb les instal·lacions del Consell de

Mallorca ni de cap altre Consell. Per tant, la seva aportació no té cabuda en aquest apartat.

En segon lloc, pel que fa al segon punt, cal dir que aquesta al·legació està relacionada amb l'article 10.1.g), en el qual el Govern de les Illes Balears es reserva la competència de decidir davant situacions excepcionals i extraordinàries. Per tant, no s'entén que això suposi una ingerència en les competències d'ordenació del territori transferides als consells Insulars. Per tant, no procedeix fer cap modificació ni eliminació pel que fa als articles 49 i 50 de la Llei de residus.

4.- ECOTIC, AMILAMP i SIGFITO consideren que aquest apartat s'hauria d'eliminar, ja que és contrari al RD 180/2015, de trasllats, el qual estableix la possibilitat de rebuig de trasllats concrets i per les causes taxades previstes en el mateix. La il·legalitat d'una prohibició genèrica de trasllats de residus ha estat confirmada per el TS en reiterades ocasions.

Cal apuntar que la prohibició d'importació de residus prevista a l'article 49 es preveu únicament en el cas de plantes de tractament públiques, i per tant, si són públiques són les de la pròpia administració. En altres casos, el que preveu aquesta llei balear és que els respectius plans insulars de residus hauran d'incloure les previsions adients (art. 7.4). És exactament el que demana el reglament de trasllats de la UE. Per tot això, no es considera oportú eliminar aquest apartat de l'article 49 en qüestió.

5.- El Consell de Formentera, exposa que la prohibició a la importació de residus no pot ser acceptada pel Consell Insular de Formentera si no queda clar que la importació de residus ve d'altres territoris diferents a la Comunitat Autònoma ja que internament sí que existeix importació de residus, per exemple, en el cas d'Eivissa respecte els residus de Formentera.

Igualment, FER també al·lega que la Llei 22/2011 i el Reglament 1013/2006 estableixen les condicions per les importacions i exportacions, i la normativa autonòmica no pot anar en contra del que estableix la normativa comunitària o estatal, per tant es sol·licita la seva adaptació.

La prohibició d'importació de residus prevista a l'article 49 es preveu únicament en el cas de plantes de tractament públiques, i per tant, si són públiques són les de la pròpia administració. Per tant, es sobreentén que entre illes està permès. L'article es refereix a la importació cap a les Illes Balears, enteses aquestes com un conjunt. Si es diu trasllat es refereix a fora de la Comunitat Autònoma. Si fos dins de la mateix la llei es referiria a transport.

A més, l'article 7 ja es refereix a l'aplicació necessària pel que fa als principis d'autosuficiència i proximitat.

6.- Amics de la Terra, pel que fa al primer apartat de l'article 49, proposa una modificació del mateix. Així, mentre que el redactat actual fa referència únicament a plantes de tractament públiques, Amics de la Terra proposa que faci referència tant a les públiques com a les privades.

No procedeix acceptar aquesta aportació, ja que el Reglament europeu 1013/2006 estableix les condicions per importacions i exportacions sense fer referència a "privades".

A més, la il·legalitat d'una prohibició genèrica de trasllats de residus està confirmada per reiterada jurisprudència del TS. Per tant, la llei balear ho pot regular per a les plantes públiques, com a pròpies, però no per a les privades.

7.- GOB considera que en tota la llei hi ha una utilització ambigua dels conceptes importació i trasllat de residus, i a la prohibició o no d'aquests moviments. Mentre que el 49.1 prohibeix la importació, el 49.2. parla de la necessitat de "regular" el trasllat de residus.

En resposta, cal dir que no és cert que no tingui sentit que l'article 49 prohibeixi la importació i que, per altra part, la mateixa llei estableixi la necessitat de regular el trasllat de residus.

En primer lloc, perquè la llei de residus obliga a que els plans de gestió de residus hauran d'incorporar regulacions específiques a la importació de residus.

En segon lloc, perquè el reglament europeu de trasllat de residus diu que es pot oposar a una importació quan els Plans de Gestió de Residus ho estableixin.

I, finalment, perquè no es tracta d'una contradicció, ja que l'article 49.1 prohibeix la importació fora de les Illes Balears o de l'Estat europeu mentre que els Plans de Gestió de Residus es refereixen a la importació d'una altra Comunitat Autònoma. En resum, cal dir que els articles de la llei balear de residus no es contraposen, sino que són complementaris un de l'altre.

8.- Amics de la Terra proposen afegir al redactat que les mesures adoptades en aquest segon apartat no implicaran l'ampliació d'infraestructures de tractament actuals.

Aquest articulat es refereix al trasllat de residus d'importació i exportació, i a plantes de tractament públiques i privades. Per tant, no es considera adient afegir aquesta aportació.

9.- El Consell de Formentera, pel que fa al trasllat de residus entre illes o a la Península per motius d'economia d'escala o gestió ambientalment adient, considera que aquest ha de ser objecte de subvenció d'acord amb la disposició addicional tercera de la Llei estatal de residus i les estipulacions establertes pel règim especial de les Illes Balears.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora al text normatiu

40. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 50. MOVIMENT DE RESIDUS DINS LES ILLES BALEARS

1.- ADALMO exposa, en quant al moviment de residus dins l'arxipèlag, que entenen que les Illes Balears s'haurien de considerar com una unitat. Per tant, consideren innecessària la notificació per als seus moviments entre illes.

En resposta, cal dir que aquesta previsió ja està prevista a l'article 50.5, on diu que "No es requereix una notificació prèvia per als transports de residus d'origen domiciliari recollits pels serveis municipals amb destinació a les plantes de tractament establertes i assignades en cada cas dins l'àmbit del propi servei públic insularitzat per a cada illa, ni tampoc en els casos de recollida itinerant realitzada pels transportistes privats amb destinació a les seves pròpies instal·lacions degudament autoritzades".

Per altra banda, apuntar que el RD 180/2015, pel qual es regula el trasllat de residus a l'interior del territori de l'Estat, té caràcter bàsic i obligatori.

2.- ENDESA, considera necessari contemplar excepcions (degudament justificades per l'autoritat competent) en què el termini d'autorització del trasllat sigui menor. Igualment, exposa que el RD 180/2015 (art 9) regula les bases sobre les quals poden motivar-se les causes d'oposició al trasllat de manera específica sense caure en l'arbitrarietat en que està redactat l'Avantprojecte.

Quant a la primera part, cal dir que el termini màxim de 10 dies que es fixa a l'article 50.4 és aquell establert pel mateix RD 180/2015 en caire general i bàsic per a totes les Comunitats Autònomes, i que en virtut d'una necessària coordinació, entenem que s'ha de respectar.

En referència al segon punt, cal dir que els motius d'oposició que preveu el punt 4 de l'article 50 són alguns dels motius d'oposició prevists en el RD 180/2015 i el reglament 1013/2006 europeu de trasllat de residus. En tot cas, atès que el RD 180/2015 és una norma de caràcter bàsic i el Reglament europeu es d'obligat compliment, s'hauran de complir tota la llista sencera de les causes d'oposició previstes en el mateix.

3.- FER proposa una modificació d'aquest quart apartat. Així, proposa que el redactat faci referència a que el Govern de les Illes Balears es podrà oposar a un moviment de residus a l'interior del territori autonòmic, subjecte a notificació prèvia en els supòsits recollits únicament per el RD 180/2015 per el que es regula el trasllat de residus en l'interior del territori de l'Estat, eliminant qualsevol altra referència que no sigui a aquest RD.

En resposta, cal dir que l'aplicació dels supòsits recollits per el RD 180/2015 en el cas de trasllats interiors a un territori autonòmic es resumeixen en els dos casos que preveu aquest mateix punt 4 de l'article 50. Per tant, no cal cap modificació al respecte. A més, es considera que quedant redactades les dues causes concretes, servirà per donar més claredat.

4.- ASEGRE, pel que fa a aquest sisè apartat de l'article 50, sol·licita l'especificació del contingut concret dels albarans i/o document d'identificació en aquesta norma.

El punt 6 de l'article 50 pretén transcriure el mateix que exposa el punt 5 de l'article 6 del RD 180/2015, que en tot cas seria aplicable per tractar-se de legislació bàsica.

5.- FER sol·licita l'eliminació completa de l'apartat 8, ja que s'oposen completament a que els administrats hagin de pagar una taxa per utilitzar les aplicacions informàtiques, doncs no ho troben proporcional, raonable ni lògic.

ASPAPL també suggereix que no s'encareixin encara més els costos de tramitació de trasllat sobre residus, sinó que s'atorguin ajudes a les empreses per adaptar els seus sistemes informàtics als de l'Administració, donada l'obligatorietat de remetre la informació a través de la plataforma electrònica.

També ADALMO proposa l'eliminació, ja que és de difícil justificació que els administrats hagin de pagar per utilitzar unes aplicacions informàtiques que els obliguen a utilitzar per relacionar-se amb l'Administració Pública.

Finalment, ASEGRE considera que no s'han de carregar els costos de l'aplicació telemàtica als gestors. Sol·licita que s'utilitzi l'aplicació que està desenvolupant el Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient, i s'harmonitzi d'aquesta forma la traçabilitat en la gestió de residus.

En resposta a les quatre al·legacions, es considera que la plataforma electrònica i el possible cobrament per aquest servei està dins el marc de la normativa vigent de procediment administratiu i per tant, es manté l'actual redactat. A més, aquestes

aplicacions informàtiques que el Govern Balear posarà a disposició dels gestors autoritzats, oferiran un benefici a aquests gestors en les seves tasques habituals.

6.- RCD. proposen que es creï una aplicació informàtica oficial, amb password per a ajuntaments, productors, transportistes i gestors, per a la traçabilitat del residus que emeti els certificats de correcta gestió i liberalització de fiances.

Cal assenyalar que en l'actualitat s'està desenvolupant aquesta aplicació informàtica. Aquesta eina treballarà parcialment de manera coordinada amb el Ministeri de Medi Ambient, Agricultura i Pesca i la resta de les Comunitats Autònomes. El Govern Balear es troba en tràmit d'implementar l'eina informàtica, a disposició de productors, transportistes i gestors, per facilitar a aquests el compliment de les seves obligacions de traçabilitat en la gestió de residus prevists per la Llei 22/2011. Aquesta qüestió, emperò, no te res a veure amb les obligacions derivades del pla director sectorial de RCDs de Mallorca i baix absoluta competència, únicament, del Consell Insular de Mallorca.

41. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 51. CONSIDERACIONS GENERALS

1.- El Col·legi Oficial d'Arquitectes proposa, per una banda, un nou redactat complet de l'article 51 i, per altra banda, exposa que el concepte "obra menor" ja no s'utilitza a les sol·licituds de llicències o comunicacions prèvies, aleshores suggereixen treure de l'article el terme obra menor. S'estableix el límit de 2m³ de RCD. Pensen que seria més útil no indicar uns màxims, sinó requerir l'estudi de gestió de residus si l'obra a realitzar requereix de llicència urbanística i no requerir-lo si no requereix de llicència.

Es considera oportú mantenir la redacció actual, perquè en aquesta llei es preveu una consideració específica per aquells RCDs de volum inferior a 2 metres cúbics que intenta assimilar al que en la normativa estatal Llei 22/2011 i RD 105/2008 es contempla pels residus procedents d'obra menor i que en l'ordenament jurídic propi de les Illes Balears ha estat derogat.

Quant a la segona al·legació, cal dir que d'acord amb el RD 105/2008, pel que es regula la producció i gestió dels residus de construcció i demolició, tots els projectes d'obres requereixen incloure un estudi de gestió de residus. En l'article 51.2 de l'avantprojecte de llei, el Govern Balear es reserva la capacitat de supervisió i aprovació prèvia damunt aquells projectes de gran rellevància o envergadura, deixant els altres a supervisió dels ens locals en el corresponent tràmit de la llicència d'obra.

D'altra banda, l'article 51.3 de l'avantprojecte de llei, en el seu darrer apartat, fa referència a una supervisió i aprovació per part del Govern d'aquella activitat de

reutilització de residus que no sigui en la mateixa obra i que en aplicació estricta del RD 105/2008 requeririen el tràmit d'autorització com a gestor de residus. Per tot això, es considera adient mantenir l'actual redactat.

2.- RCD, proposa un volum inferior a mig metre cúbic (enlloc de dos metres cúbics), o pes menor de 100Kg del RCDs.

L'article 51.1 pretén assimilar un determinat volum de residus, el que podria ser aquells procedents d'obra menor. S'entén que una obra menor pot generar un volum superior a mig metre cúbic i de pes superior a 100 kg, com aquí es demana que s'assimili. Per tant, no es considera oportú fer cap tipus de modificació al respecte.

3.- El Col·legi Oficial d'Arquitectes entén desproporcionat que el Govern faci la pertinent supervisió i aprovació prèvia de les demolicions. Entén que és l'Administració municipal que dóna la llicència urbanística de demolició, la que té capacitat per fer la supervisió i l'aprovació.

El Govern de les Illes Balears es reserva la capacitat de supervisió i aprovació prèvia damunt aquells projectes de gran rellevància o envergadura, deixant els altres a supervisió dels ens locals en el corresponent tràmit de la llicència d'obra.

4.- El Consell de Mallorca exposa que aquest apartat s'hauria de revisar davant una possible saturació de serveis de l'administració Autònoma i dels ens locals. Igualment, considera que s'hauria de determinar els terminis i tràmits corresponents, per tal d'agilitzar la tramitació i el sentit del silenci administratiu.

La previsió de l'article 51.1 i l'article 51.2 és exactament la mateixa que ja existeix a hores d'ara en el RD 105/2008. Per tant, no s'incorpora cap novetat. El que s'intenta aclarir mitjançant aquest article és que la supervisió serà duta a terme pel Govern en els casos d'una determinada rellevància o envergadura, deixant en mans dels ens locals la resta de supòsits en el tràmit de la llicència d'obres.

5.- MAC INSULAR destaca la necessitat de que s'estableixi que el Govern de les Illes Balears supervisi el compliment dels estudis i plans de gestió de residus de construcció i demolició.

No es preveu amb aquest article introduir noves obligacions que no fossin les que ja existeixen des de l'any 2008 amb el RD 105/2008, com és l'estudi de gestió de residus que ha d'estar inclòs des de l'any 2008 en tots els projectes que es presenten davant els ajuntaments. L'única previsió d'aquest article és que els ajuntaments hauran de

trametre per la seva supervisió aquests estudis de gestió de residus inclosos en els projectes d'obra en el supòsit A, B i C de l'article 51.2. Per tant, no es suprimeix cap obligació que estigui prevista en el RD 105/2008.

6.- RCD considera que la terminologia "de gran volum" no és la definició correcta, i que totes aquestes tipologies necessitarien la supervisió i aprovació prèvia.

Amb aquest articulat es preveu que el Govern Balear només supervisi aquells casos d'especial envergadura o rellevància. Per tant, es considera que el redactat actual d'aquest apartat sí és correcte.

7.- L'Associació de Promotors Immobiliaris al·lega que aquest tercer apartat de l'article 52 contradiu el RD 105/2008, pel qual es regula la producció i gestió de residus de construcció i demolició, ja que en aquesta norma no es contempla la possibilitat de tractar en una obra residus externs a la mateixa, com sí ho fa l'apartat en qüestió.

No es considera que la previsió de l'article 51.3 contradigui el RD 105/2008, sinó en tot cas la complementa. El RD 105/2008 només preveu la reutilització de residus en la mateixa obra, però no prohibeix la reutilització de residus en una obra diferent. Per tant, no es considera procedent haver de modificar res al respecte.

8.- El Col·legi Oficial d'Arquitectes proposa l'eliminació del darrer paràgraf d'aquest apartat, on exposa que "En aquest cas, s'hauran de sotmetre necessàriament a la supervisió i l'aprovació de la conselleria competent en la matèria del Govern de les Illes Balears".

Es considera que s'ha de mantenir l'actual redactat, ja que no contradiu el RD, doncs tota gestió de residus necessita un control administratiu. El RD estableix que els residus que es realitzen a la mateixa obra estan exemptes d'aquesta supervisió, però no fa cap apunt si es reutilitzen en una obra diferent, que és el que es regula en aquest apartat.

9.- MAC INCULAR exposa la necessitat de que s'estableixi que la reutilització de residus de la construcció i la demolició es realitzi a la mateixa obra.

Igual que s'ha exposat en al·legacions anteriors, cal dir que el RD 105/2008 preveu i permet la reutilització de residus en la mateixa obra, però res diu en quant a la prohibició de la reutilització en una obra diferent, que es el que es pretén regular en aquest apartat. Per tant, no procedeix fer cap modificació al respecte.

42. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 52. VALORITZACIÓ EN PEDRERES QUE DISPOSIN D'UN PLA DE RESTAURACIÓ

1.- ADALMO considera que, pel que fa a aquest primer apartat, és necessari que es concreti amb més precisió el terme "o altres", ja que deixa entreveure que es pot referir a tot tipus de residus enterrats.

El terme "d'altres" es refereix a altres residus que pugui incloure el pla de restauració d'una pedrera. No es pot referir mai a tot tipus de residus enterrats. Hem d'entendre que un pla de restauració d'una pedrera no preveurà el seu rebliment en residus no adequats. A més, tenint en compte que l'òrgan competent ha de determinar els condicionants, mai emetrà un informe favorable per residus no compatibles amb la restauració de pedreres.

2.- RCD, considera que la persona interessada haurà de ser gestor autoritzat de residus per a operacions de valorització i / o eliminació, excepte en el cas d'utilitzar únicament terres netes d'excavació sense cap RCD barrejat, que es regularan per APM / 1007/2017, de 10 d'octubre, sobre normes generals de valorització de materials naturals excavats per a la seva utilització en operacions de rebliment i obres distintes a aquelles en les que es van generar.

El que pretén la norma és evitar que la persona interessada sigui un gestor. En tot cas, afegir que si es dona la situació, es fa una valorització al respecte i es considera que procedeix, se li concedirà. Però per norma general, no serà així.

3.- ADALMO considera que aquest apartat hauria d'establir si la restauració requereix o no tràmit d'autorització de gestor de residus.

Dependrà dels casos. Per això es diu que farà falta un informe a través del qual es decidirà el requeriment d'autorització.

4.- RCD considera, pel que fa a aquest segon apartat de l'article 52 que no s'hauria de fer cap eliminació de RCD procedents d'obres, sino que aquests haurien d'anar primer a planta de reciclatge i només ser portat a abocadors el rebuig del procés de reciclatge.

Una operació de rebliment d'una pedrera, d'acord amb el pla de restauració aprovat i supervisat per l'òrgan competent en matèria de mines i també de residus com es

preveu a l'article 52, reuneix els requisits de l'article 13.1 del Rd 105/2008 i per tant, és una operació de valorització material (reciclatge) i no d'eliminació. Per tant, no cal fer cap tipus de modificació ni supressió al respecte.

5.- ADALMO considera que en aquest apartat s'haurien d'exigir caracteritzacions de lixiviació de forma periòdica i no merament puntual, tal i com està regulat en aquesta norma.

Cal dir que aquest apartat ja preveu un control i no només de forma puntual. D'acord amb l'article 51.3, el certificat de les proves de lixiviació es requeriran cada vegada que es faci una nova aportació de residus en aquesta pedrera i, per tant, de forma periòdica i no merament puntual. De forma equivalent al que preveu la normativa que regula els criteris d'acceptació de residus en abocador, no fa falta aportar un nou certificat mentre el residus siguin de les mateixes característiques, naturalesa o procedència.

AL·LEGACIONS ALS ARTICLES 52 I 53. VALORITZACIÓ EN PEDRERES QUE DISPOSIN D'UN PLA DE RESTAURACIÓ I SENSE PLA DE RESTAURACIÓ

6. - MAC INSULAR exposa la necessitat que es condicioni la possibilitat de realitzar operacions de rebliment en pedreres mitjançant residus de construcció i demolició a que no existeixi un servei públic insularitzat de caràcter obligatori que tingui per objecte la gestió dels residus de demolició i construcció.

Però, cal dir que les obligacions de restaurar pedreres venen donades per la llei de mines i no poden estar condicionades a l'existència o no d'instal·lacions públiques de tractament de RCDs. Per tant, no procedeix fer cap modificació al respecte.

7.- CAEB, FEHM i l'Associació de Promotors Immobiliaris exposen que la valorització o eliminació en operacions de rebliment significaria, a Mallorca, un retrocés en el tractament dels RCD's, per quant el servei públic avui existent en quant al tractament que es proporciona a aquests residus és, mediambiental i qualitativament, superior.

Els articles 52 i 53 en cap moment entren a valorar la procedència dels residus que s'hagin d'utilitzar per a la restauració de pedreres. Simplement regulen el procediment administratiu necessari per donar compliment a les obligacions legals de restauració. Per tant no es considera necessari modificar l'articulat.

8.- REZERO, CEPA, Amics de la Terra i el Consell de Menorca consideren oportú realitzar una modificació d'aquests dos articles, ja que en cap cas no es pot considerar com a valorització de residus dipositar residus en pedreres com a objecte de restauració de les mateixes, ja que la deposició no es considera valorització sinó tractament finalista dels residus.

Cal apuntar que el RD 105/2008 preveu com una operació de valorització el rebliment de pedreres a l'article 13.1. Per tant, el redactat dels dos articles en qüestió és procedent i adequat.

9.- ASEGRE, per la seva part, considera oportú revisar la redacció per que en qualsevol cas, a les operació de valorització o d'eliminació, siguin d'aplicació el RD 1481/2001.

Efectivament, amb els dos articles es pretén l'aplicació del RD 1481/2001, però també el RD 105/2008 i les obligacions de restauració previstes per la normativa de mines. Per tant, aquesta previsió ja està establerta.

10.- L'Associació de Promotors Immobiliaris destaquen la possibilitat de dur a terme la valorització o eliminació en operacions de rebliment, però sense prioritzar reciclatge ni establint objectius que fomentin reciclatge en front altre tipus de gestió jeràrquicament inferiors.

La valorització de RCDs mitjançant el rebliment de pedreres és una operació de reciclatge i que, per tant, no es pot fer cas omís al mateix ni prendre en consideració del reciclatge per separat del rebliment.

43. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 53. VALORITZACIÓ EN PEDRERES SENSE PLA DE RESTAURACIÓ I EN ESPAIS DEGRADATS

1.- Pel que fa al títol d'aquest article, Amics de la Terra proposen eliminar la menció "espais degradats" i només usar el terme de "pedreres" en tot l'article.

L'article 13.1 del RD 105/2008 preveu les activitats aquí regulades tant en obres d'acondicionament o rebliment de pedreres com en espais ambientalment degradats. Per tant, no procedeix l'eliminació de la menció "espais degradats", la qual seguirà redactada en aquest article, en base al que disposa l'article 13.1 mencionat.

2.- ASEGRE proposa, pel que fa al primer apartat de l'article 52, eliminar la menció "o d'altres" pel que fa al rebliment de residus de construcció i demolició.

En resposta, com ja s'ha esmentat en al·legacions anteriors, cal dir que el terme "d'altres" es refereix a altres residus que pugui incloure el pla de restauració d'una pedrera. No es pot referir mai a tot tipus de residus enterrats. Hem d'entendre que un pla de restauració d'una pedrera no preveurà el seu rebliment en residus no adequats.

A més a més, tenint en compte que l'òrgan competent ha de determinar els condicionants, mai no emetrà un informe favorable per residus no compatibles amb la restauració de pedreres.

3.- RCD considera, en primer lloc, que s'hauria d'exigir sempre d'entrada un pla de restauració per a qualsevol pedrera i, d'altra banda, no permetre l'ús de RCD per al que es denomina espai degradat, cal definir-lo. No es pot autoritzar l'ús de RCD, sense un pla d'ús adequat i autoritzat.

La llei de mines exigeix en determinats casos de la presentació de plans de restauració de pedreres (en aquelles inactives). Precisament en aquest article es pretén establir un procediment que reguli l'ús adequat i autoritzat de RCDs en espais degradats i en aquells altres casos en que no existeixi un pla de restauració.

4.- També exposa RCD, pel que fa al segon apartat, que la persona interessada haurà de ser gestor autoritzat de residus per a operacions de valorització i / o eliminació, excepte en el cas d'utilitzar únicament terres netes d'excavació sense cap RCD barrejat, i que es regularan per APM / 1007/2017.

Al respecte, cal dir que això que es reclama ja està previst tal a l'article 53.3 i al 53.5 d'aquest avantprojecte. Per tant, no es considera necessari haver d'afegir res més al respecte.

5.- ASEGRE considera necessari revisar la redacció d'aquest apartat, ja que en qualsevol cas, operació de valorització o d'eliminació, sigui d'aplicació el RD 1481/2001, i la instal·lació segueixi el procediment d'avaluació ambiental i autorització corresponent a una instal·lació de dipòsit de residus en abocador.

Al respecte, simplement remarcar que l'article ja ho preveu així. Per tant, no es considera necessari haver de fer cap tipus de modificació.

6.- ENDESA exposa que, pel que fa a aquest tercer apartat, caldria contemplar alguna referència a que determinats subproductes també siguin utilitzats per rebliment.

En el text normatiu es fa constar que es podran utilitzar determinats subproductes per rebliment, però s'haurà d'estudiar cas per cas. Els articles 52.1 i 53.1 ja preveuen la possibilitat de valorització d'altres residus diferents als de construcció i demolició per

rebliment de pedreres o espais degradats i els procediments a seguir per a la seva autorització.

D'altra banda la mateixa llei ja preveu en altres articles, com per exemple l'article 6.2, la prioritització de les formes de reciclatge de residus davant altres opcions com és la seva eliminació.

44. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 54. CENTRES DE DESCONTAMINACIÓ DE VEHICLES FORA D'ÚS

1.- FER proposa una modificació d'ambdós apartats. Al quart apartat, proposa canviar la menció de "destrucció efectiva" per "descomposició".

Es considera que aquesta modificació no és procedent, ja que el RD 20/2017 ja parla de destrucció efectiva.

Per altra banda, pel que fa al cinquè apartat, proposa que el redactat també exposi la necessitat del certificat previ de l'empresa instal·ladora, a més del de l'entitat col·laboradora acreditada.

S'accepta aquesta aportació i s'incorpora al text normatiu

45. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 55. ÚS DELS LLOTS EN EL SECTOR AGRARI.

1.- El Consell de Formentera considera que per a la redacció d'aquest article s'hauria d'estar també al dispostat a la Directiva 86/278/CEE i al Real Decret 1310/1990, que permet l'aplicació al camp dels llots de la depuradora una vegada tractats, com es ve realitzant a l'illa de Formentera amb resultats satisfactoris.

Igualment, el Consell d'Eivissa, per la seva part, exposa que la normativa estatal permet l'aplicació de llots en terrenys agrícoles sense fer referència a l'aplicació de tècniques adreçades a la minimització de les molèsties que aquesta tècnica pot generar. Entenen que seria una bona oportunitat donar cobertura i facilitar la realització d'aquestes pràctiques a través d'aquest article.

S'accepta parcialment l'al·legació i s'ha introduït una nova redacció d'aquest article tenint en compte el que estableix el RD 1310/1990.

2.- Els Consells de Formentera i de Menorca, exposen que en el cas de Formentera, la gestió dels llots de depuradora, des del 2016 es realitza una col·laboració entre l'EDAR, el Consell Insular de Formentera i la Cooperativa del Camp. Els llots, en bones condicions, tenen una alta demanda entre els

agricultors, i per economia d'escala pensen que aquesta gestió és positiva i hauria de continuar.

S'accepta parcialment l'al·legació i s'ha introduït una nova redacció d'aquest article tenint en compte el que estableix el RD 1310/1990.

Igualment, proposen aquests dos Consells que, en relació a l'anterior, seria convenient definir i acotar que es considera per «tractament previ», ja que la llei estatal sí permet l'aplicació al camp si es compleixen amb els paràmetres fixats.

Al respecte, cal dir que "tractament previ" serà aquell que satisfaci els requisits prevists a l'annex 2.b del RD 1310/1990, sota la supervisió de l'administració competent en matèria d'agricultura.

3- Els Consells de Formentera i de Menorca que, en aquest apartat s'hauria de detallar que els cost d'aquestes infraestructures s'haurà de repercutir sobre el cost del servei.

Es considera que l'article 9 del present avantprojecte deixa suficientment aclarit aquest aspecte. Per tant, no es considera necessari haver de fer cap tipus de modificació ni aportació al respecte.

46. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 57. INVENTARI DE SÒLS DEGRADATS I CONTAMINATS

1.- ENDESA considera que modifica el que estableix el RD 9/2005, que regula les obligacions de descontaminació en base a l'existència de risc (salut i mediambiental); i la Directiva d'emissions industrials, que regula la obligació de realitzar un informe base amb el que comparar la situació del sòl en data de finalització de l'activitat.

Quant al Real Decret 9/2005, el que pretén la norma és crear una categoria nova intermitja. Així, el que s'exposa no contradiu el RD 9/2005 sinó que estableix unes mesures ambientals addicionals i, per tant, s'entén que no hi ha cap inconvenient, de la mateixa manera que estan en procés de fer-ho altres administracions, com per exemple la catalana, que complementa el RD 9/2005, sense entrar en contradiccions.

Quant a la Directiva, efectivament, aquesta estableix l'obligació de fer un informe base, però tampoc es considera que el que regula aquest avantprojecte contradigui res del que exposa la Directiva, sinó que la complementa.

47. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 58. NIVELLS GENÈRICS DE REFERÈNCIA PER A METALLS PESANTS A LES ILLES BALEARS

1.- FER i ASEGRE sol·liciten que es justifiqui tècnica i científicament en base a quins informes o estudis tècnics es basen els nivells genèrics de referència establerts.

Aquests nivells es basen en un estudi tècnic realitzat a l'any 1999, on es va dur a terme una assistència tècnica per a la realització de les tasques d'establiment dels nivells de referència per a sòls contaminats de les Illes Balears. L'adjudicatari d'aquesta assistència tècnica per concurs públic va ser l'empresa especialitzada Investigación y Desarrollo de Recursos Naturales, S.A. (IDRENA), qui va presentar els resultats, informes i documents definitius l'any 2000.

La determinació dels nivells de fons en metalls pesats dels sòls de les Illes Balears, es basa en un enfocament bàsicament geològic per establir la zonificació del territori balear. Així, atenent a la zonificació geològica prèvia, la primera part de l'estudi consisteix en una presa de mostres suficientment representativa dels sòls, en zones no contaminades, de les illes. A partir de les mostres de sòls obtingudes en els emplaçaments seleccionats, es duu a terme la seva anàlisi en laboratori determinant els continguts de fons en metalls pesats i les característiques edafològiques dels distints sòls.

48. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 59. SUBJECTES OBLIGATS I ESTABLIMENT DE FINANCES

1.- Miquela Grimalt considera que aquest primer apartat no deixa prou clar qui és el subjecte responsable, ni el seu vincle amb el terreny / la causa de l'obligació de comunicació. Una imprecisió que pot resultar delicada i dificultar la tasca als instructors dels procediments sancionadors, sobretot atesa la previsió de l'article 76.1.b.ii. Considera que no queda clar qui són els obligats a fer aquesta comunicació. El propietari del terreny i el causant de la contaminació sí està clar. Però, consulta si qualsevol persona que detecti una presumpta contaminació ho ha de comunicar.

Qualsevol persona que detecti una presumpta contaminació del sòl ho ha de comunicar amb l'objectiu de que l'administració ho pugui supervisar i dur a terme les actuacions que al respecte consideri pertinents.

49. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 65. DECLARACIÓ DE SÒL DEGRADAT

1.- ADALMO considera que aquest article hauria d'aclarir quines són les mesures de "neteja" que pot ordenar l'Administració un cop determini que un sòl està degradat.

No es poden establir a priori mesures de neteja que s'han de realitzar damunt un sòl degradat o contaminat. Dependrà de cada cas i, com diu aquest article, s'imposaran per part de l'administració de forma raonada i justificada, però davant cada situació concreta.

2.- FER, considera que la definició de sòl degradat no s'ajusta a la legislació estatal sobre descontaminació de sòl.

Aquesta avantprojecte de llei estableix una nova categoria de sòl degradat, la qual cosa significa que complementa el que estableix la Llei estatal 22/2011 o el Decret 9/2005 de sòl contaminats. Cal remarcar que aquesta nova categoria es fixa com una mesura de protecció addicional de medi ambient, per la qual cosa aquesta administració sí és competent, de la mateixa manera que estan fent altres administracions autonòmiques com la catalana.

3.-ASEGRE considera que el que estableix aquest article pot crear inseguretats jurídica a l'administrat, ja que es desconeixen els criteris i les regles segons les quals l'òrgan ambiental declararà el sòl degradat. A més, restablir el sòl al seu estat original és, en molts de casos impossible, a menys que es retiri part del sòl, la qual cosa estaria condicionant en una norma amb rang de llei l'opció de recuperació. Es sol·licita eliminar la definició de sòl degradat i la regulació que s'estableix en els articles 65, 66 i 67.

En resposta, pel que fa al primer apartat, els límits que determina la llei en quant a la declaració de sòl degradat es basen en què, una vegada feta l'anàlisi de qualitat (analítiques de sòls i aigües) i resta de condicionants, s'ha de fer una anàlisi de risc o valoració de risc (o també AQR), i si el resultat d'aquesta anàlisi de risc o valoració de risc (AQR) té per resultat un risc acceptable, estam parlant d'un sòl degradat. Si el resultat és un risc inacceptable, parlem d'un sòl contaminat. Per tant es considera que no crea inseguretats jurídica.

Pel que fa a la segona part, cal dir que quan existeixi una situació en la que s'ha de restablir el sòl degradat, l'administració, de forma motivada, raonada i justificada, exposarà les actuacions determinades que s'han de dur a terme. Per tot això, no és oportú eliminar la definició de sòl degradat.

50. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 68. OBLIGACIONS DE SUBMINISTRAMENT D'INFORMACIÓ EN MATÈRIA DE PRODUCCIÓ I GESTIÓ DE RESIDUS

1.- FER proposa l'eliminació completa d'aquest apartat ja que considera que va en contra del que estipula l'article 41 de la Llei 22/2011 (els productors únicament estan obligats a tenir un arxiu cronològic).

Es considera que no va en contra de l'article 41 de la llei estatal, sinó que pretén aclarir-ho. Precisament es demana que presentin aquest arxiu cronològic. Per tant, no cal fer cap supressió.

2.- FER proposa l'eliminació del tercer apartat, ja que també considera que contradiu el principi d'eficiència establert en l'article 129 de la Llei 39/2015 (evitar càrregues administratives innecessàries o accessòries).

Es considera que no va en contra de l'article esmentat. No es considera que realitzar un seguiment dels objectius que estableix la mateixa llei i les directives europees en cap cas es pugui considerar una tasca innecessària.

3.- FER proposa afegir al redactat una referència als productors o "altres posseïdors inicials" de residus, i pretén eliminar la referència als "residus industrials assimilables".

S'accepta parcialment l'al·legació. Consideram adequat acceptar l'aportació pel que fa a la primera referència (posseïdors inicials), la qual queda reflectida en el nou redactat, però no consideram procedent eliminar la referència als residus industrials assimilables.

4.- ASPAPEL, proposa, pel que fa als productors de residus comercials no perillosos i de residus industrials assimilables als domèstics, canviar la redacció de "que no estiguin adscrits a un servei públic de recollida i tractament d'adscripció obligatòria" per "que optin per la gestió privada dels seus residus" han de remetre la informació requerida, que haurà de ser subministrada pels seus gestors, als ens locals, els quals han integrar-la i presentar-la conjuntament amb la seva".

S'accepta parcialment l'al·legació i s'incorpora el text com ho estableix la Llei 22/2011 en el seu article 12.5.C.2º i article 17.3.

5.- Els Consells de Menorca i Formentera consideren que la llei hauria de recollir que pel trasllat de la informació esmentada en aquest apartat, s'hauria d'habilitar una plataforma digital, en la qual els esmentats productors de residus resten obligats a trametre la corresponent informació, i no traslladar als ens locals l'obligació de recopilar aquesta informació, quan és una competència del Govern.

L'article 17.3 de la Llei estatal 22/2011, estableix que en els casos en què un productor o posseïdor inicial de residus opti per la gestió dels seus propis residus, haurà d'acreditar documentalment aquesta gestió davant l'entitat local. Per tant, no s'afegeix cap nova obligació a l'entitat local, sinó que es recull el que diu l'article 17.3 de la Llei.

En tot cas, la previsió d'aquesta conselleria és la creació d'una plataforma, tal com diu el capítol I del títol V de l'avantprojecte de la Llei. De tota manera, d'acord amb el punt 4 d'aquest mateix article (68) els ens locals ja estan obligats a trametre al Govern Balear aquesta informació anualment.

6.- ADALMO exposa que els gestors han d'enviar la memòria anual als ens locals respecte dels residus de la seva competència que hagin gestionat (art. 41.1 Llei 22/2011).

Més enllà de les obligacions efectivament previstes per els gestors autoritzats en l'article 41.1 de la Llei estatal 22/2011, aquells productors de residus que hagin optat per la seva gestió privada, estan obligats per l'article 17.3 de la mateixa Llei 22/2011 a acreditar-ho documentalment davant l'entitat local. Els productors només poden obtenir aquesta informació si els hi subministra el gestor que han contractat pels seus residus.

7.- ASEGRE considera que, no respon a criteris objectius que els productors o gestors de residus comercials no perillosos i de residus industrials assimilables a domèstics hagin de remetre la informació inclosa en aquest punt. Aquesta qüestió s'hauria d'ajustar al que estableix la Llei 22/2011.

Més enllà de les obligacions efectivament previstes per els gestors autoritzats en l'article 41.1 de la Llei estatal 22/2011, aquells productors de residus que hagin optat per la seva gestió privada, estan obligats per l'article 17.3 de la mateixa Llei 22/2011 a acreditar-ho documentalment davant l'entitat local. Els productors només poden obtenir aquesta informació si els hi subministra el gestor que han contractat pels seus residus.

51. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 69. TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ I PARTICIPACIÓ

1.- Green Peace, REZERO, CEPA i RETORNA, proposen la creació d'un Consell de gestió preventiva dels residus amb la participació dels diferents sectors (govern, consells insulars, municipis, entitats socials i ambientals, sector econòmic i universitat).

S'accepta l'al·legació s'incorpora en el text normatiu en el marc de l'oficina de prevenció de residus i impuls a l'economia circular. Tal i com ja s'ha establert, respecte a les al·legacions referides a l'article 21 de la llei, la comissió de residus està prevista per coordinar les competències de les diferents administracions públiques i, per tant, no ha de preveure la participació de gestors ni altres entitats, la qual cosa no vol dir q no pugui haver altres fòrums.

2.- Amics de la Terra, consideren oportú afegir (fent referència a transparència econòmica) que les empreses com TIRME i/o les UTE que gestionen els residus domèstics, sanitaris i perillosos, etc. a les Illes Balears, tindran l'obligació de presentar anualment un resum dels seus beneficis/pèrdues, que serà públic i fàcil d'entendre per part dels ciutadans que paguen aquest servei mitjançant les taxes municipals.

No es considera adient acceptar aquesta al·legació. Es considera que hi ha altres mitjans pels quals s'han de publicar les comptes de les empreses que presten un servei públic.

52. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 70. ATRIBUCIONS

1.- L'Ajuntament de Palma proposa afegir la caracterització de "públic" als ens referits en aquest apartat.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora al text normatiu

2.- El Consell de Formentera considera que per complir amb algunes de les facultats previstes en aquest article s'hauria de disposar de personal específic i addicional, pel que demanen al Govern que sigui aquest el que posi el mateix a disposició.

Més enllà que el Govern tenguí els òrgans inspectors per dur a terme les atribucions previstes, no significa que el Consell de Formentera com a ens local en l'àmbit de les seves competències no hagi de dotar del personal necessari, sempre en el marc de les competències que en el text normatiu es faculden.

53. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 72. PERSONAL INSPECTOR

1.- El Consell de Mallorca considera que en aquest apartat no queda del tot clar que els inspectors dels Consells Insulars tinguin el caràcter d'agent de l'autoritat i puguin accedir a qualsevol lloc o instal·lació o dependència de titularitat pública o privada.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora un aclariment al text normatiu.

2.- FER exposa que, d'acord amb el que disposa l'article 55 de la Llei 39/2015, serà l'òrgan competent per a la iniciació o resolució del procediment qui podrà autoritzar a aquests assessors tècnics, i no l'òrgan competent de la inspecció.

L'article 55 de la Llei 39/2015 efectivament fa aquesta previsió, però exposa que les actuacions prèvies seran realitzades per aquells òrgans que tinguin funcions d'averiguació i inspecció just en defecte dels assessors tècnics per aquell òrgan competent per la iniciació o resolució del procediment.

54. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 73. ENTITATS COL·LABORADORES

1.- FER i ASEGRE consideren que aquest article causa gran indefensió als administrats (certificats o investigacions desproporcionades). Sol·liciten, per tant, la seva eliminació, o que estableixi que aquests certificats o investigacions de camp addicionals no suposin cap cost per a l'administrat.

El Reial Decret 9/2005, pel que s'estableix la relació d'activitats potencialment contaminants del sòl i els criteris i estàndards per a la declaració de sòls contaminats, en els seus articles 3.3 i 3.4, exposa que l'administració podrà requerir a l'interessat investigacions de camps addicionals a costa seva (del causant) i, per tant, el que es recull en aquest apartat és precisament això. Per tant, no es considera necessari haver de fer cap tipus de modificació al respecte.

55. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 74. ACTES D'INSPECCIÓ

1.- RECERO i CEPA, proposen fer públiques les actes d'inspecció.

Un acte d'inspecció forma part d'un procediment administratiu regulat tant a la Llei 39/2015 com a aquelles altres que regulen el procediment sancionador i només en poden tenir accés aquells que tinguin la condició d'interessat en el procediment (article 4 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú de les administracions públiques).

56. AL-LEGACIONS A L'ARTICLE 76. INFRACCIONS

1.- MAC INSULAR, FEHM i l'Associació de Promotors Immobiliaris consideren que l'abandonament de qualsevol tipus de residus fora dels llocs habilitats i autoritzats per part d'empreses hauria de contemplar-se com una infracció greu, per tal d'evitar que transportistes o altres empreses surtin impunes d'aquest tipus d'actuacions.

L'abandonament de residus ja està tipificat a la Llei 22/2011. Així, el seu article 46.3.C ja diu que es tractarà d'una infracció greu. Sila tipificació ja està contemplada a la llei estatal no cal afegir res. Les infraccions que s'exposen a la present llei són complementaries a la Llei estatal 22/2011.

Igualment, dir que s'ha tengut en consideració l'aportació i s'ha modificat l'article 76.1.iv i no es fa referència ni a persones jurídiques ni particulars, perquè que cap d'elles quedi exempt de l'àmbit normatiu.

2.- MAC INSULAR considera que és necessari fer una previsió de les infraccions relacionades amb els serveis de gestió de residus. Així, concretament, exposa:

- (i) que els residus siguin lliurats en unes condicions que impedeixin, per inadequades, la seva posterior tractament;

S'accepta l'al·legació i s'incorpora al text normatiu

- (ii) que no es transportin els residus generats en l'àmbit territorial que abasta el servei públic, mitjançant transportista registrat, a les plantes de tractament incloses en aquests serveis públics o, si s'escau, als centres de transferència i pretractament;
- (iii) que es traslladin els residus fora de l'àmbit territorial que abasten els serveis públics de caràcter insular obligatoris incomplint els principis de jerarquia i de proximitat;

No es considera adient acceptar aquestes previsions, ja que hi ha sentències que diuen que es poden transportar residus generats dins l'àmbit del servei públic d'una illa fins i tot a altres Comunitats Autònomes.

- (iv) que s'efectuen tasques de valorització de residus de la construcció i la demolició per a la seva utilització en altres obres diferents a les obres en què s'han produït;

A la llei es regulen expressament les tasques de valorització de residus en obres diferents a aquelles en que s'han produït. Per tant no procedeix acceptar aquesta aportació, ja que aniria en contrasentit.

- (v) que s'aboquin residus de construcció i demolició sense haver-se dut a terme les operacions de tractament corresponents;
- (vi)(vi) que s'abandonin de forma incontrolada dels pneumàtics fora d'ús.

L'abocament de qualsevol tipus de residus, no només és RCD, ja està tipificat a la Llei 22/2011. Per tant, es considera que no procedeix incorporar les aportacions.

3.- Els Consells de Menorca i Formentera consideren que s'hauria de revisar aquest article, ja que tal i com està redactat és molt genèric i no es refereix als possibles incompliments del regulat a l'articulat de la Llei, per tant, es demana ampliar el llistat d'infraccions i deixar-les ben tipificades ja que és exigible per la Llei de cara a atribuir responsabilitats, que les infraccions estiguin degudament tipificades.

Però, cal dir que s'ha de tenir en compte que, a més d'aquestes infraccions, ja existeixen les de la Llei 22/2011, i que aquest avantprojecte de Llei simplement les complementa.

4.- FER considera que en els punts c.iv i c.v s'hauria d'aclarir que aquestes dues infraccions s'apliquen als residus domèstics, i no a tots els residus.

La intenció de la norma és, precisament, que s'apliqui a tots els residus i no només als domèstics. Per tant, no procedeix fer cap modificació.

5.- Quant al punt c.v d'aquest primer apartat, el Consell d'Eivissa considera que es troba a faltar la tipificació com a infracció de la inadequada separació de residus. Exposa que no s'entén a quina situació exacta es refereix (que el municipi receptor- receptor de què- no tinguí el mateix sistema de recollida). A més, al·lega que sembla desproporcionat sancionar els ciutadans per desfer-se de residus en un contenidor d'un municipi diferent al de la seva residència (no obeeix al principi de proporcionalitat).

Quant a la primera part, s'accepta l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu.

Quant a la segona part, l'objectiu d'aquesta regulació és incentivar la correcta separació en origen dels residus d'acord amb el que estableixin les corresponents ordenances municipals de gestió de residus.

Quant a la tercera part, queda contestada amb l'anterior al·legació. No es sanciona que un ciutadà tiri residus a un contenidor d'un altre municipi, sinó que es dirigeixi a un altre municipi per no complir amb les condicions que li estableix la corresponent ordenança municipal.

57. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 77. SANCIONS

1.- FER al·lega que en aquest article no es faci distinció a la graduació entre residu perillós i no perillós. Exposa que l'article 47 de la Llei estatal 22/2011 classifica les sancions fent aquesta distinció. Sol·licita, per tant, que es faci aquesta adaptació a la llei estatal.

S'ha optat per no distingir perquè, per exemple, en la majoria de casos d'abocaments de residus aquests es troben barrejats i és de gran dificultat fer aquesta distinció. De tota forma, com a concepte, es tindrà en compte quan a cada cas concret s'hagi de fer una graduació de la sanció.

58. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 78. GRADUACIÓ DE LES SANCIONS

1.- RESTAURACIÓN proposa una sèrie de modificacions:, proposa que les sancions corresponents a cada classe d'infracció es graduïn tenint en compte uns certs criteris, però que no es faci referència a l'objectivitat ni subjectivitat dels mateixos.

S'accepta parcialment l'al·legació i s'eliminen els conceptes de criteris subjectius i objectius. En relació als objectius, es queden enquadrats en una única llista de sancions.

2.- El Consell de Formentera proposa afegir a aquest segon apartat un nou punt h), que exposi el següent: "L'abandonament de qualsevol residu en espais naturals protegits, d'acord amb el previst a les normes de protecció dels espais naturals. En aquests casos, si el residu estigués causant dany a l'espai especialment protegit, com a mesura cautelar, podrà ser retirat de manera immediata a l'espai habilitat a l'efecte, donant-ne compte al seu propietari, qui haurà de fer-se càrrec de tots els danys produïts a l'espai protegit, de les despeses de trasllat del residu, i estança al lloc habilitat, si s'escau, sense perjudici de la responsabilitat penal en la que pugui incórrer pels fets. "

No procedeix acceptar aquesta aportació, atès que el que proposa es el que ja està previst coma infracció tipificada a la Llei 22/2011, i no es pot caure en una concurrència de sancions, a fi d'evitar entre d'altres, el non bis in idem.

59. AL·LEGACIONS A L'ARTICLE 79. POTESTAT SANCIONADORA

1.- MAC INSULAR proposa, pel que fa a aquesta article, establir una delegació de competències sancionadores als Consells Insulars.

Aquesta previsió està regulada a l'article 10.2 d'aquesta mateixa llei. Per tant no cal afegir res més al respecte.

60. AL·LEGACIONS A LES DISPOSICIONS

AL·LEGACIONS A LES DISPOSICIÓ ADDICIONAL PRIMERA

1.- RECERO, GreenPeace, CEPA i RETORNA proposen reduir el termini de 24 mesos previst en aquesta disposició a 12 mesos.

S'ha considerat que 12 mesos és un termini massa breu perquè els ens locals canviïn els seus sistemes de gestió. Per tant, es manté el redactat actual.

2.- El Consell de Formentera sol·licita incloure l'especificitat pel tema de gestió de residus deguda a la insularitat i territorialitat. A més, demana fer especial esment al règim específic de finançament del cost de gestió de residus a Formentera i el seu transport fins a l'illa de Formentera, com ja va al·legar en el seu moment aquest Consell respecte de la Llei 3/2014.

S'accepta l'al·legació i s'introdueix una especificitat en el text normatiu (article 49)

AL·LEGACIONS A LA DISPOSICIÓ ADDICIONAL TERCERA

3.- El Consell de Menorca considera que la consideració de subproducte s'hauria de regular mitjançant la corresponent norma i no deixar-lo a la declaració individualitzada per a cada cas.

La declaració de subproducte és una qüestió ja regulada als articles 4 i 5 de la Llei 22/2011. El que es preveu amb aquesta Disposició addicional és establir algun tipus de regulació mentre el Ministeri competent no ho faci de manera definitiva.

4.- FER exposa que aquesta disposició xocaria amb la normativa bàsica, ja que és el Ministeri de Medi Ambient qui té la competència, i en conseqüència, l'únic que pot establir els criteris específics que determinats tipus de residus hauran de complir per a que puguin deixar de ser considerats com a tals, quan no s'hagin establert criteris a escala comunitària. Per tot això, la disposició s'hauria d'adaptar al que estableix la Llei 22/2011 per evitar desigualtat.

Es preveu com una disposició addicional i que, mentre el ministeri no ho reguli, es durà a terme tal qual exposa la disposició. Cal afegir, que així ja està regulat en altres Comunitats Autònomes, com a Catalunya.

5.- MAC INSULAR sol·licita eliminar aquesta disposició, ja que envaeix les competències estatals en la matèria i vulnera el que disposa la Disp. Transit. Primera de la Llei 22/2011. Tot això en la mesura en què els mecanismes previstos en l'article 4.2 de la mateixa llei ja s'han posat en marxa amb l'aprovació i posterior publicació del "procediment de declaració de subproducte".

El Ministeri competent només ha dut a terme el procediment de declaració de subproductes per una quantitat molt reduïda de subproductes. Per aquest motiu, es preveu aquesta disposició addicional tercera.

- AL·LEGACIONS A LA DISPOSICIÓ ADDICIONAL QUARTA

6.- El Col·legi d'Enginyers Industrials exposa que en aquesta disposició no es fa cap referència al que s'hauria d'entendre per organisme de certificació administrativa (concepte, classificació, o condicions per la seva constitució). L'avantprojecte hauria de detallar-se i delimitar-se, en atenció a l'important paper que han de dur a terme, la definició dels OCA i els elements bàsics que els han de configurar en l'específic àmbit dels residus i sòls contaminats de les IB, específicament permetre als Col·legis professionals directament vinculats a la matèria, la possibilitat de constituir-se en OCA. A més, exposa que s'hauria de fer referència al concepte, classificació i condicions per a la seva constitució.

Pel que fa a la primera part, cal dir que no es pretén regular els sistemes d'acreditació, sino que simplement s'exposa que mentre el govern no ho reguli seran vàlides les acreditacions i procediments que hagin establert altres Comunitat Autònomes. No es objecte de la llei regular-ho a hores d'ara. Sino que es farà més endavant quan es consideri oportú, tenint en compte les aportacions d'aquesta al·legació.

En segon lloc, pel que fa a la segona part, cal dir que pel que fa a les entitats col·laboradores de l'administració (concepte, definició, etc) ja apareix regulat a altres normatives, com per exemple, la relativa a instal·lacions industrials. Tampoc correspon en aquest marc normatiu establir les condicions o requisits que han de complir a la nostra Comunitat Autònoma en matèria de residus i sòls contaminats, sinó que precisament a través de la Disposició Addicional quarta es deixa per una posterior regulació. I, entre tant, s'habiliten aquelles reconegudes i acreditades davant altres administracions, ja sigui l'estat o altres Comunitats Autònomes.

- AL·LEGACIONS A LA DISPOSICIÓ ADDICIONAL CINQUENA

7.- RESTAURACIÓN proposa eliminar la menció "com en les seves renovacions". Si cada establiment s'ha d'acollir a aquesta normativa en renovar, en els propers anys el percentatge serà superior al 70% de llicències d'activitats que no podrien concedir-se.

Quant a les llicències municipals d'activitats, per a les obres de nova creació sempre serà obligatori tenir en compte els preceptes obligats per aquesta Llei. En les obres de reforma, en canvi, ho serà sempre que sigui possible. Així s'ha establert en el text normatiu.

AL·LEGACIONS A LA DISPOSICIÓ ADDICIONAL SISENA

8.- TIRME considera que aquesta disposició hauria de preveure expressament que els tipus de gravamen aplicables a l'eliminació en abocadors siguin superiors als tipus de gravamen aplicables a la incineració de residus amb recuperació energètica.

Aquesta aportació es sobreentén perquè es preveu donar compliment a la jerarquia de residus i de fet, és el que s'està desenvolupant en altres llocs on ja hi ha un cànon desenvolupat, com es el cas de Catalunya.No es considera adient fer aquesta puntualització perquè es desenvoluparà més endavant.

9.- ASEGRE, sobre la possibilitat de crear cànons de abocament i incineració, sol·licita que aquests cànons siguin homogenis en quant a criteris i gravàmens amb els existents en la resta del territori espanyol.

En resposta, cal remarcar que és impossible que siguin homogenis, ja que el tractament finalista i les taxes tampoc son homogènies i, a més, perquè cada Comunitat Autònoma és sobirana en el seu territori de decidir i establir el que trobi més convenient a les seves necessitats.

10.- RESTAURACIÓN sol·licita un estudi a l'administració mitjançant el qual es pugui acreditar que no s'està infringint el principi "non bis in idem" pel qual no s'està obligant a l'administrat a pagar dues vegades per el mateix servei, ja que els establiments actualment abonen diverses factures a l'Ajuntament i a Emaya per concepte de residus. A més, sol·licita que el termini d'entrada en vigor no s'estableixi fins l'1 de gener de 2025.

La mateixa llei preveu que les taxes a cobrar per part dels ajuntaments siguin en funció de la quantitat de residus generats i segons els diferents tipus de residus, evitant que es pugui pagar dues vegades per el mateix concepte.

I, en quant a la segona part, no es considera procedent establir el termini de l'any 2025, ja que si a l'any 2020 no es compleixen els objectius fixats, es farà necessari establir mecanismes urgents. Establir un cànon damunt el rebuig és una recomanació que fa la Unió Europea a l'estat espanyol per a millorar objectius de la recollida selectiva. Per tot això, no cal fer cap modificació al respecte.

11.- ECOVIDRIO al·lega que l'aplicació dels cànon no hauria de quedar supeditada al compliment dels objectius en 2020 i aplicar-se amb independència i quan abans.

Tenint en compte les recomanacions de la Unió Europea sobre els cànon, es considera oportú donar un marge perquè totes les parts implicades puguin reaccionar a fi de posar uns mecanismes suficients per a complir els objectius sense haver d'aplicar un cànon que seria el darrer recurs a posar en marxa.

12.- FER exposa que el cànon al que es fa referència en aquesta disposició és per residus municipals, tal i com estableix el punt 1. Per tant sol·licita aquest aclariment per donar coherència i evitar confusions.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora al text normatiu "...residus municipals en instal·lacions situades en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears".

13.- ASPAPEL, respecte de l'establiment dels impostos o taxes al dipòsit de residus en abocador i la incineració de residus, sol·licita el següent:

- *Que persegueixin la modificació del comportament
- *Que siguin finalistes (disminució abocament i incineració)
- *Que siguin incentivadores (excepcions o reduccions)
- *Que evitin penalitzar residus industrials enfront d'altres orígens
- *Que tinguin consideració especial per al residu del reciclat
- *Que s'estableixin noves vies de valorització

En resposta, cal dir que l'objectiu del cànon persegueix exactament els mateixos objectius que ens proposen en aquesta al·legació, com bé es pot deduir de l'articulat de la llei. Per tant, es considera que el redactat ja és prou clar i que, per tant, no cal afegir res més al respecte.

14.- Els Consells de Menorca i Formentera exposen que la llei hauria de considerar que prioritàriament, aquest cànon l'haurien d'imposar i recaptar els ens locals, que són els que han de sufragar els costos de les infraestructures i mitjans per portar a terme la recollida i tractament de residus. En cas que sigui el Govern el que recapta aquest cànon, hauria de quedar clar com es distribueix entre illes i no només destinar-lo a actuacions de «foment».

En resposta, cal dir, que els cànons no poden ser recaptats pels ens locals, però sí que rebran la seva recaptació en forma d'inversions en matèria de residus.

Tot i que no apareix a l'articulat, en quant al cànon, és lògic que la seva distribució sigui sectorial i es destini a cada illa allò recaptat en la mateixa. En tot cas, tal com diu l'article 32.4 el Govern Balear ja establirà els criteris de distribució del fons de prevenció i gestió de residus dins el qual ja està inclòs el cànon.

S'ha d'entendre el foment com un concepte ampli que es pot destinar a qualsevol activitat sempre i quant estigui relacionada amb la prevenció, preparació per a la reutilització o reciclatge de residus, com també es preveu al punt 1 de l'article 32 d'aquest avantprojecte de llei.

15.- MAC INSULAR i TIRME proposen afegir una nova Disposició Addicional en relació a l'article 9 (tributs i preus públics). Així, que en aquesta nova disposició es contempli que les contraprestacions rebudes pels concessionaris de serveis públics ja instaurats a l'entrada en vigor d'aquesta llei (MAC), tenen la naturalesa de tarifa i que la seva regulació i fixació s'ha de contenir en una ordenança de caràcter no fiscal.

S'accepta parcialment aquesta aportació i es fa un aclariment dins el mateix text normatiu i per tant no cal afegir una disposició addicional.

AL·LEGACIONS A LA DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA PRIMERA

16.- Quant a l'apartat 3 d'aquesta disposició, REZERO, Green Peace, CEPA i RETORNA proposen la seva eliminació i una nova redacció. RECIRCULA i el Consell de Mallorca també al·leguen a aquest tercer apartat. Així, proposen eliminar-lo, ja

que consideren que el Govern no pot condicionar l'exercici de les competències del Consell a un estudi seu. És una qüestió de coherència competencial.

S'accepta l'al·legació i es suprimeix l'articulat

17.- Pel que fa a l'apartat 4 d'aquesta disposició, Amics de la Terra suposa la seva eliminació, ja que consideren que suposa una incoherència i no respon als objectius i previsions d'aquesta llei.

A més, el GOB, RECIRCULA i el Consell de Mallorca també proposen eliminar aquest quart apartat, ja que en cap cas, l'exercici del que preveu l'article 12.d (gestió directe de la fracció orgànica als municipis) no pot condicionar-se a l'equilibri econòmic-financer de TIRME, establert en un contracte que la mateixa administració insular ha qualificat com a lesiu per a l'interès públic.

Es considera necessari incloure aquest apartat perquè sinó podria suposar la reclamació per responsabilitat patrimonial i equilibri econòmic financer de les concessions vigents. Per tant, es manté l'articulat.

AL·LEGACIONS A LA DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA TERCERA

18.- REZERO, Green Peace, CEPA i RETORNA proposen reduir el termini de 24 mesos establert en aquest apartat a 12 mesos.

Es considera que 12 mesos és un termini de temps massa breu perquè els ens locals canviïn els seus sistemes de gestió,

AL·LEGACIONS A LA DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA QUARTA I CINQUENA

19.- Pel que fa a aquestes dues disposicions, REZERO, Green Peace, CEPA i RETORNA també proposen reduir el termini de 24 mesos a 18 mesos.

Seguint amb el que disposa l'al·legació anterior, el termini de 18 mesos és massa breu perquè els ens locals canviïn els seus sistemes de gestió. Per tant, no es considera procedent fer aquesta reducció.

AL·LEGACIONS D'UNA NOVA DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA (Prestació de serveis públics)

20.- MAC INSULAR proposa establir una nova disposició transitòria, ja que considera que a l'illa de Mallorca no són aplicables les disposicions d'aquesta Llei que alterin l'estatu quo o s'oposin de qualsevol forma al règim de prestació dels serveis públics, obligatoris i insularitzats a què es refereixen els plans directors sectorials en matèria de gestió de residus, en tant es mantinguin vigents les actuals concessions dels esmentats serveis

Però, consideram que no es pot condicionar l'aplicació d'una llei a l'alteració de l'estatu quo o del règim vigent fins al moment de la seva aplicació. Precisament una llei es fa per establir noves condicions que necessàriament impliquen alterar l'aplicació actual. Per tant, no es considera necessari establir aquesta nova disposició transitòria.

21.- TIRME, per la seva part, també considera oportú establir una nova disposició transitòria que exposi el següent: "En tant es mantinguin vigents les actuals concessions per a la prestació dels serveis públics obligatoris insularitzats de gestió de residus de l'illa de Mallorca, no són aplicables les disposicions d'aquesta Llei que alterin l'estatu quo de les mateixes o s'oposin de qualsevol forma el seu règim de prestació".

S'ha inclòs una previsió al punt 4 de la disposició transitòria primera i que, per tant, no fa falta afegir res més al respecte.

AL·LEGACIONS A LA DISPOSICIÓ FINAL

- PRIMERA (Modificació de la Llei 12/2014, de 16 de desembre, agrària de les Illes Balears)

22.- ASEGRE considera que, més que previsions, aquesta llei hauria d'obligar al compliment de les obligacions dels agricultors com productors de residus, tal com passa amb la resta de sectors i no crear exempcions per a aquest col·lectiu.

S'accepta l'al·legació i s'elimina la disposició final primera en relació a la Llei 12/2014, de 16 de desembre, agrària de les Illes Balears.

61. AL·LEGACIONS ALS ANNEXES

ANNEX 2 (Model de declaració responsable per al trasllat de residus)

1.- FER proposa eliminar la darrera part que diu "de residus que faci a una comunitat autònoma distinta de la d'origen", ja que no concorda amb el que disposa l'article 3.2 del RD 180/2015, que estableix quins trasllats queden

sotmesos al requisit de notificació prèvia al trasllat, i on no es distingeix en si son trasllats entre diferents Comunitats Autònomes o entre una mateixa Comunitat Autònoma.

El RD 180/2015, com explica el seu preàmbul o com explica l'article 1.2, es refereix al trasllat de residus entre CCAA. Deixant a criteri de la Comunitat Autònoma la regulació dels moviments de residus en l'interior, que és precisament el que es fa a l'article 49 d'aquesta llei. De manera consonant amb això, s'estableix el model de l'annex 2.

ANNEX 3 (Documentació que s'ha d'adjuntar a la sol·licitud d'autorització per a instal·lacions de gestió de residus)

2.- Pel que fa al punt e) d'aquest annex, FER i ASEGRE al·leguen que no defineix què s'entén per persona tècnica competent. S'haurà de definir de forma objectiva quins requisits s'han de complir per ser competent (titulació, experiència..).

No es considera adequat definir de forma restrictiva els requisits de titulació que s'han d'exigir per poder presentar un projecte d'instal·lacions de residus. Per tant, es considera que el redactat actual és adequat i que, per tant, no cal fer cap modificació al respecte.

ANNEX 6

3.- Els Consells de Menorca i Formentera, proposen la revisió de 5 punts sobre els valors i nivells de referència. Així, proposen:

a) que S'hagi d'analitzar 18 metalls pesants si només es tenen en compte com a valor de referència.

Els estudis duts a terme pel Govern Balear, a efectes d'establir els nivells genèrics de referència, s'han efectuat a partir de la determinació del contingut en 18 espècies metàl·liques. Malgrat això, just es considera necessari establir nivells de referència d'11 d'aquests 18.

b) Els valors de referència només es refereixin a metalls pesants com a components que son indicatius de contaminació, sense considerar la presència de cianurs, benzens fenols hidrocarburs, pesticides, PAHs, COVs, etc.

Els valors de nivells genèrics de referència per a contaminants orgànics diferents als metalls pesants son els que s'estableixen per l'annex 5 del RD 9/2005 de forma igual per a totes les Comunitats Autònomes.

c) Els nivells de referència recollits només s'estableixen respecte del risc per a la protecció de la salut humana, però no s'estableixen nivells de referència per a la protecció dels ecosistemes

El RD exposa que si la CCAA vol establir per ecosistemes s'haurà de fer un càlcul. De moment no s'estableixen valors de referència per ecosistemes com possibilita el mateix Decret 9/2005.

d) Els valors recollits com a nivells de referència s'haurien de basar en estudis de sòls amb límits de fons (situació no alterada), que tinguin en compte la geologia de la zona, els usos tradicionals que ha suportat el sòl. No es pot traslladar valors de referència d'altres comunitats a la nostra sense tenir en compte la geologia i els usos tradicionals dels sòls.

e) A priori, es destaca que no es separi el Cr total del Cr VI; els valors per al Pb semblen alts i baixos els valors per a Cu i Mo.

Aquests nivells es basen en un estudi tècnic realitzat a l'any 1999, on es va dur a terme una assistència tècnica per a la realització de les tasques d'establiment dels nivells de referència per a sòls contaminats de les Illes Balears. L'adjudicatari d'aquesta assistència tècnica per concurs públic va ser l'empresa especialitzada Investigación y Desarrollo de Recursos Naturales, S.A. (IDRENA), qui va presentar els resultats, informes i documents definitius l'any 2000.

La determinació dels nivells de fons en metalls pesats dels sòls de les Illes Balears, es basa en un enfocament bàsicament geològic per establir la zonificació del territori balear. Així, atenent a la zonificació geològica prèvia, la primera part de l'estudi consisteix en una presa de mostres suficientment representativa dels sòls, en zones no contaminades, de les illes.

A partir de les mostres de sòls obtingudes en els emplaçaments seleccionats, es du a terme la seva anàlisi en laboratori determinant els continguts de fons en metalls pesats i les característiques edafològiques dels diferents sòls.

Finalment, cal afegir que l'annex 7.3 del Decret 9/2005 exposa que les Comunitats Autònomes establiran el nivell genèric de referència per metalls. D'aquest punt s'han extret els nivells de referència que figuren a l'annex 6.

62. ALTRES AL·LEGACIONS

1.- Green Cycles proposa la utilització del PVA per els motius següents:

*Es dissol en aigua i mitjans humits sense deixar residus

- *No es tòxic, ni en forma de plàstic ni en elements resultants de la seva dissolució
- *Es 100% biodegradable i compostable
- *Podrien donar solucions plàstiques biodegradables i compostables d'alguns productes que es proposen eliminar. De fet ja duen temps fent feina en dos projectes:
 - Bastonets higiènics
 - Tovallons humits d'un sol ús

La llei de residus no pot promocionar productes concrets. El que pretén l'avantprojecte és promocionar productes més generosos amb el medi ambient, com el que es proposa (PVA), però no només aquest. Per tot això, no es pot incorporar aquesta determinació a la llei en qüestió.

2.- Juan Antonio Gil Cueto proposa

- *Inclusió d'articles que desenvolupin i facilitin la recuperació, classificació i reutilització d'aquells documents que contenguin important valor cultural (llibres, revistes, mapes...)
- *Establir mesures obligatòries de recollida i separació en diferents centres de gestió de residus (contenidors específics per a aquests documents)
- *Que la fracció no útil resultant de tot el procés de recuperació, classificació, etc. serà destinada al reciclatge
- *Que per part de les AAPP es doni major cobertura a certs marcs de distribució de la cultura escrita recuperada que s'hagi obtingut durant el procés de reutilització (biblioteques municipals, exposicions, fires i mercadillos...)
- *Incorporació d'alguns articles nous que no marginin la denominada "economia social i solidaria".

S'accepta parcialment l'al·legació i s'incorpora en el text normatiu la idea d'evitar al màxim la pèrdua de la cultura escrita a través de diferents mesures. Per una banda es fa una menció al preàmbul i, per una altra, s'incorpora a l'article 30 de deixalleries municipals com a punt de recollida d'aquest material i, també, als articles 8 i 23, on també es fa una menció a aquesta qüestió.

3.- AMBILAMP exposa que tots els RAEE han de ser recollits de forma separada i sotmesos a tractament específic previst en el RD de RAEE's. És essencial que aquests RAEE's siguin separats en origen (en la obra a ser possible) per donar-los des de l'inici el tractament adequat i poder tenir dades fiables de recollida i gestió i poder assolir els objectius fixats en el sistema conforme a la citada norma.

S'accepta l'al·legació i s'incorpora una menció al respecte en l'apartat 4 de l'article 29 de l'avantprojecte de llei.

4.- APAEMA, CAEB i FEHM exposen que s'ha demostrat que és possible realitzar compost a partir de restes de cuina d'hotel apte per al seu ús. Esperaven que l'Avantprojecte incorporaria i fomentaria la generació d'aquest tipus d'aprofitament de la matèria orgànica a través de compostatge descentralitzat.

S'ha incorporat en el text normatiu un articulat específic de compostatge domèstic i comunitari per donar resposta, en part, a aquesta aportació.

5.- Amics de la Terra, proposen establir un nou article sobre la gestió de residus i el canvi climàtic: "la gestió dels residus té una gran incidència en la producció d'emissions tant en el seu transport com en el procés de transformació i eliminació. Els Consells Insulars han d'incloure en els seus plans de gestió de residus, la necessitat de calcular la producció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle relacionats amb la gestió dels residus i plans de reducció i seguidament dels resultats anualment".

Cal dir que, efectivament, consideram que és més adient per a la llei de canvi climàtic i, per tant, s'ha fet arribat aquesta al·legació a la direcció general d'energia i canvi climàtic perquè la puguin incorporar a la llei de canvi climàtic i transició energètica.

6.- Quant a la memòria d'impacte normatiu, ECOEMBES considera que hauria de ser més àmplia i detallada, que recollís un anàlisi de les polítiques plantejades, especialment als punts 5.3 i 5.4.3.

En resposta, dir que tenint en compte la proposta, la memòria d'impacte normatiu s'ha ampliat i recollit tots els aspectes que marca la "Guia metodològica per a l'elaboració de la memòria de l'anàlisi de l'impacte normatiu" que ha elaborat el Govern de les Illes Balears.

7.- Respecte al Títol IX (Inspecció, control i règim sancionador), TIRME considera que és necessària una previsió de mesures per a controlar els abocadors.

Aquesta qüestió ja es preveu al RD 1481/2001 que regula els abocadors de residus i estableix les mesures adients que són exercides pel servei de residus en funció de les competències que té atribuïdes.

8.- El Consell de Mallorca exposa que no es fa referència als disruptors endocrins, que són substàncies químiques inclosos en materials plàstics. Donada la seva àmplia distribució i potencials riscos per a la salut i medi ambient, considera que és una oportunitat plantejar aquesta problemàtica, afrontar mesures de control i, si escau, minimitzar el seu ús.

La llei preveu nombroses mesures en aquest sentit. Per una banda es preveu fer una recollida selectiva de plàstics, i per altra banda, ja hi ha nombroses mesures per disminuir el consum d'envasos que es d'allà d'on provenen la majoria de plàstics. Per tant, no es considera necessari afegir res més al respecte.

9.- Rocío Juan Ruíz proposa les següents mesures de prevenció de residus per incloure a la llei:

- a) Prohibició sucre, sal, salses, melmelades, mantegues, llets, nates, etc. en envasos monodosi.

Aquests productes ja estan inclosos a la prohibició prevista a l'article 24.4. Per tant, no cal afegir res més al respecte.

- b) Instal·lació de fonts o punts d'emplenat d'aigua potable especialment en els punts d'interès turístic.

La mesura ja està prevista a l'article 25.1 del present avantprojecte de llei.

- c) Prohibició de venda de cafè per emportar en gots d'un sol ús amb recobriment plàstic i amb tapa de plàstic.

La mesura també es troba inclosa als articles 24.2 i 24.4. Per tant, no cal afegir res més al respecte.

- d) En gelateries, prohibició de lliurar culleretes de plàstic.
- e) En la venda d'aliments i begudes al carrer, prohibició d'utilització de gots, coberts, i recipients de plàstic d'un sol ús.
- f) En màquines d'autovenda prohibició de proporcionar agitadors de plàstic. Hauran de servir la beguda en gots compostables,

En resposta a aquestes tres propostes, ja es troben incloses dins l'apartat 2 de l'article 24. Per tant, no és necessari afegir res més al respecte.

- g) Les màquines d'autovenda o vending han expendre les begudes en envasos retornables i haurà d'haver màquines recuperadores d'aquests envasos.

En resposta, dir que aquestes mesures ja es duen a terme per a les administracions públiques que son majoritàries (art. 25)

- h) Els aliments venuts en màquines d'autoventa o vending han d'estar envasats en paper o material compostable.

En resposta, aquesta mesura també es considera inclosa dins l'article 24.

- i) Per evitar l'ús massiu de compreses realitzar campanyes de conscienciació i distribució de la copa menstrual

Es considera massa específic per incorporar en el text normatiu.

- j) Que els ajuntaments no puguin exigir que els ciutadans facin el reciclatge de l'oli en ampolles de plàstic, com fa l'Ajuntament de Palma

Es considera massa específic per incorporar en el text normatiu.

10.- SIGFITO proposa la incorporació d'un capítol relacionat amb la gestió dels residus agraris on quedi reflectit:

- Diagnòstic dels residus generats en el sector (productes caducats, equips de protecció usats, etc) i l'anàlisi de les seves alternatives de gestió
- Identificació dels residus agraris que puguin recollir-se de forma separada, valorant l'aplicació de la logística inversa.
- Accions de sensibilització i formació dels agents ec. en el sector agrari sobre la correcta classificació i separació, i la correcta gestió posterior.

Es proposa que es pugui impulsar l'ampliació de RAP a tots els envasos agraris i entendre-la als nous fluxos que ho requereixin.

Les mesures que es proposen són objecte d'un pla de gestió de residus. D'acord amb la Llei estatal 22/2011, correspon als Consells Insulars fer un pla de gestió de tots els residus, inclosos els agraris.

Quant als RAEE's, l'article 27.6 ja estableix que els SRAP, en tots els casos, hauran d'incloure tots els residus d'envasos.

Quant a l'article 28.5 també estableix que el Govern de les Illes Balears també podrà establir nous sistemes de RAP a través dels plans directors.

11.- El Col·legi Oficial de Metges proposa la modificació del Títol V, o la introducció d'una disposició addicional, respecte a que la obligació de comunicació prèvia per a petits productors i/o consultes mèdiques, pugui assumir-la el gestor de residus amb el qual es formalitza el contracte d'eliminació de residus tipus III sol·licitant o la Conselleria de Sanitat que té la competència en autoritzar tota consulta mèdica.

Els productors de residus, del tipus que siguin, sanitaris o no, tenen les obligacions de comunicació prèvia que els hi estableix la Llei estatal 22/2011 i que no es pretenen modificar ara amb la Llei autonòmica. En tot cas, això no és impediment perquè la comunicació prèvia la presenti el gestor de residus amb el que es formalitza el contracte, en nom i representació del productor.

12.- Eusebio Martínez de la Casa proposa:

- *Introduir nou impost nacional sobre abocaments o harmonitzar impostos regionals per eliminar l'abocament de residus reciclables o recuperables.
- *Utilitzar ingressos per donar suport a la recollida selectiva
- * Millorar l'eficàcia de la recollida selectiva (augmentar taxes reciclatge)
- *Ampliar i millorar la rentabilitat, control i transparència de RAP i eliminar el parasitisme
- *Intensificar la cooperació entre regions

Una llei autonòmica no pot fixar impostos nacionals. En tot cas, podrà preveure la fixació d'un cànon, el qual ja està previst. Tota la llei, especialment les mesures previstes a l'article 29, ja van encaminades en aquest sentit. Per tant, es considera que no cal afegir res més al respecte.

13.- AFEDECO considera que l'establiment dels cànon o impostos en matèria de residus suposaria doblers i impostos pels consumidors finals, ja que els costos associats a un producte acaben sempre repercutits al preu final en detriment del client finalista. Per tant, sol·liciten la seva supressió.

La previsió d'establir un canó és una de les recomanacions que venen d'Europa, concretament l'obligació d'establir incentius per aplicar la jerarquia de residus. Es planteja una llista indicativa dels instruments per promoure un canvi cap a l'economia circular entre els quals hi ha: taxes sobre abocaments per tot tipus de residus, augment de taxes i impostos a la incineració, sistemes de pagament per generació. Per això, es considera que s'ha de mantenir l'actual redactat.

En tot cas, és una eina molt efectiva, com ja s'ha demostrat a altres Comunitats Autònomes com Catalunya. Aquest cànon serveix per augmentar la recollida selectiva

en detriment del tractament finalista, a més de ser una recomanació de la Unió Europea a l'estat, a fi de poder aconseguir uns objectius marcats.

Igualment, AFEDECO al·lega que no pot entendre que la gestió de residus, com la gestió de nous sistemes de recuperació, suposin la creació d'estructures de gestió que produeixin increments dels preus del producte o dels sistemes vigents.

Cal remarcar que, tal com preveu l'article 28 d'aquest avantprojecte, abans d'implantar un sistema de recuperació, es tindrà en compte la seva viabilitat tècnica i econòmica i l'impacte social i econòmic del mateix. Per tant, es considera que la regulació d'aquests sistemes és adequada i que, per tant, no cal fer cap modificació al respecte.

14.- Pel que fa als articles 43, 43, 44, 45 i 48, APAEMA al·lega que en cap dels articles es fa referència a unes exigències administratives distintes en funció del tipus i/o capacitat de la infraestructura de tractament de la matèria orgànica per a l'obtenció de compost. Els requeriments serien els mateixos per una planta de 100.000 tones de material tractat que per una miniplanta de 500 tones.

S'Accepta parcialment l'al·legació. La llei 22/2011 estableix unes necessitats d'autorització administrativa per a diferents instal·lacions de gestió de residus que no podem obviar, atès que es tracta de normativa bàsica, i que en cap cas, estableixen una tramitació diferent en funció del tamany o capacitat de la instal·lació que s'autoritza. Precisament per intentar recollir aquest aspecte, la llei autonòmica sí que preveu algunes previsions no contemplades a la llei estatal, com és el cas de les autoritzacions temporals per activitats no permanents de l'article 46. També la llei contempla opcions com la del compostatge comunitari que suposaran una simplificació d'aquestes exigències.

15.- La Cambra de Comerç exposa que l'avantprojecte es tramita en el moment en que la normativa europea sobre residus està sotmesa a revisió. Per tant, no s'hauria d'ignorar la tramitació d'aquesta modificació per evitar entrar en possibles contradiccions i conflictes de competència.

La normativa europea s'està tramitant i que per la redacció d'aquesta llei Balear de residus ja s'ha tingut en compte i s'han aportat moltes previsions que la directiva ja estableix. Per tant, en cas de que la normativa europea sigui més restrictiva, sempre prevaldrà aquesta sobre l'autonòmica. En cas contrari, si la normativa autonòmica és més restrictiva que la normativa europea, prevaldrà l'autonòmica sobre aquella.

GOIB

Palma, 10 d'abril de 2018

El cap de departament de
Recursos Humans i Assumptes Generals

La secretària general

Joan Miquel Bergas Font

Catalina Inès Perelló Carbonell